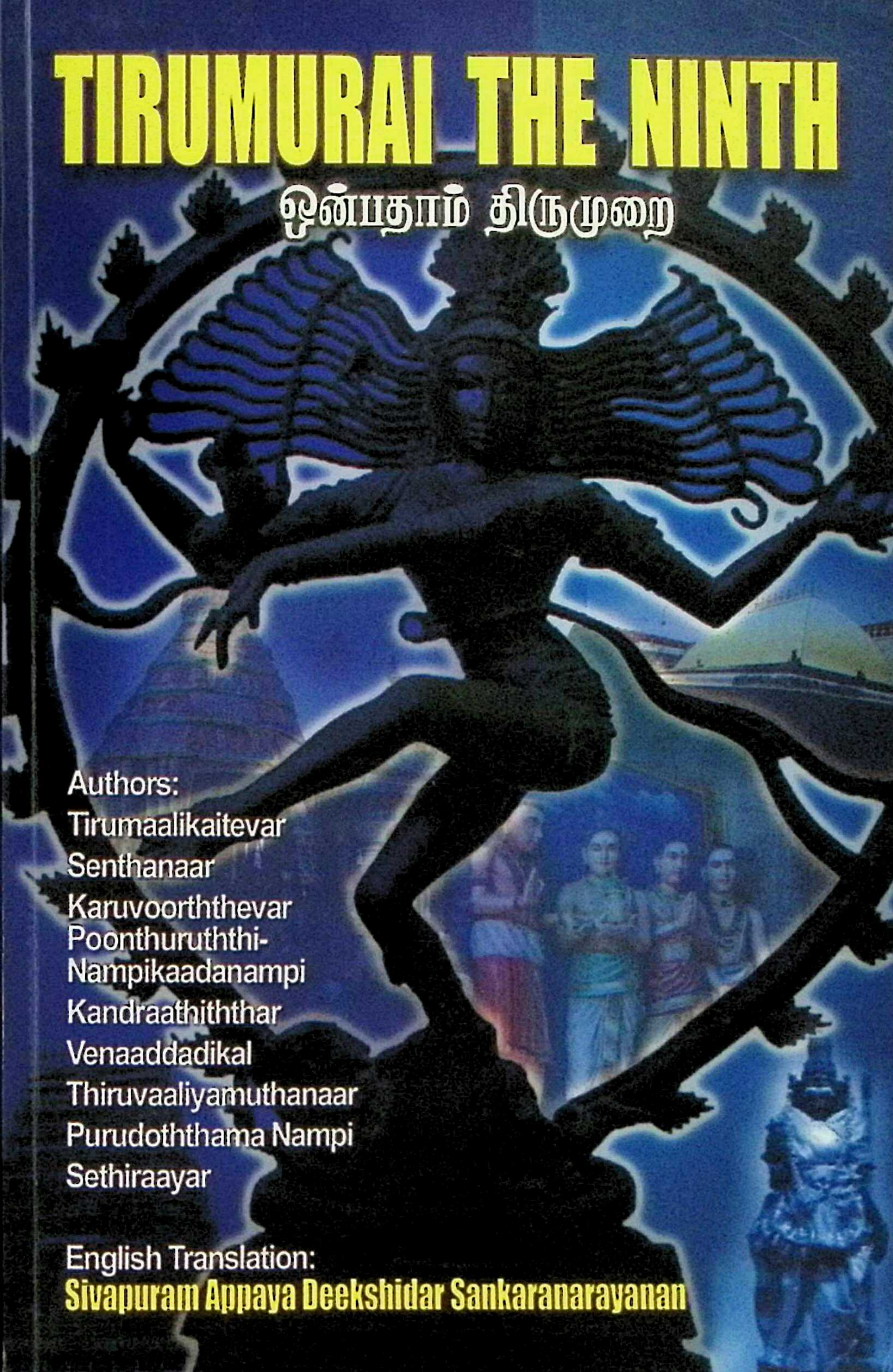

TIRUMURAI THE NINTH

ஒன்பதாம் திருமுறை

Authors:

Tirumaalikaitevar

Senthanaar

Karuvoorththevar

Poonthuruththi-
Nampikaadanampi

Kandraathiththar

Venaaddadikal

Thiruvaaliyamuthanaar

Purudoththama Nampi

Sethiraayar

English Translation:

Sivapuram Appaya Deekshidar Sankaranarayanan

C.S.S

TIRUMURAI THE NINTH

ஒன்பதாம் திருமுறை

Authors:
Tirumaalikaitevar
Senthanaar
Karuvoorththevar
Poonthuruththi Nampi Kaada Nampi
Kandaraathiththar
Venaattadikal
Thiruvaaliyamuthanaar
Purudoththama Nampi
Sethiraayar

English Translation:
Sivapuram Appaya Deekshidar Sankaranarayanan

Published by

Gnanasambantham Pathippakam
Dharmapura Aadheenam
Mayilaaduthurai 609001, India

Copyright: S. A. Sankaranarayanan
First Edition: November, 2007

Price: Rs. 100

Released during the
Fourth International Seminar on Saiva Siddhaantha,
Madurai, India (21-03-2008 to 23-03-2008),
with the blessings of
His Holiness Shanmuga Desika Gnaanasambandha
Paramaachaarya Swamikal,
the 26th Pontiff of Dharmapura Aadheenam.

ISBN: 978-81-89708-18-4

Available for sale at:

Kaanthalakam

68 Annaa Saalai, Chennai 600002, India
Telephone: 28414505
website: www.tamilnool.com, www.thevaaram.org
email: tamilnool@tamilnool.com

Printed by:
Kaanthalakam,
68 Annaa Saalai, Chennai 600002, India.

Gracias

My indebtedness to Professor K. G. Seshadri and Dr. T. N. Ramachandran can never be put summarily. Their translations numberless and Dr. TNR's great work in the field of Saiva studies appreciated by Professor Richard H. Davis and Professor David Shulman, have often provided me insights into the problematic and the structure of an undertaking, whatsoever it be, calling for unitary consciousness. In the body of Saivite canonical works, any Tirumurai is One. Translation as mere skill amounts to an unintelligent *praakriti*. The Translator must be bound for *nis-sreyasam*, the greatest *summum bonum*. Maravanpulavu Sachitanandan's love of Saiva liturgy is so immense that he has been the '*hota*' for me to translate the hymns with the needed thought, yes, '*semushi*'-in-bhakti. My thanks are due to his efforts to publish this. *Parinaamaatu* is the *sutra*! This little work has 'evolved in its own way'.

S.A.S

FOREWORD

On 18 January 2008, I presented a paper entitled: 'Tamil works in Foreign Languages: A Survey,' in the International Symposium on Tamil As A Classical Language, in the premises of the Institute of Asian studies, Chennai. While making a reference to the Ninth Tirumurai, I announced that the translation of this Tirumurai into English by Prof. S. A. Sankaranarayanan will be published this year. I feel glad that I haven't soothsaid in vain. One can read his translation today in the website: www.thevaaram.org.

The translator has furnished a detailed introduction which merits cultivation in depth. I believe that glossary, notes and bibliography will, ere long, be appended to the translation.

The Ninth Tirumurai comprises hymns set to music. They must be sung in the *panns* in which they are cast. The question raised by the translator is significant. "Who can facsimile music?" The impossibility notwithstanding, one should, to the best of one's ability, sing them or at least, recite them.

I deem the translation of S.A.S as Sivan-given.

O SAS! You are, Yes Al-Yes.

May your tribe increase.

25.02.2008
THANJAVUR.

Dr. T. N. Ramachandran
Honorary Director
The International Institute of Saiva
Siddhanta Research
Dharmapuram.

Contents

Page No.

Introduction 9

Tirumurai the Ninth

Tiruvisaippaa

1.0 Tirumaalikaittevar

1.1 01. Koyil - Olivalar Vilakke 25

1.2 02. Koyil - Uyarkodiyaadai 30

1.3 03. Koyil - Uravaakiya Yokam 38

1.4 04. Koyil - Inanglilaa Esan 44

2.0 Sentanaar

2.1 05. Tiruveezhimizhalai - Ekanaayakanai 49

2.2 06. Tiruvaavaduturai - Poyya Veetiyar 55

2.3 07. Tiruvidaikkazhi - Maalulaa manantantu 61

3.0 Karuvoorttevar

3.1 08. Koyil - Kanamvirikutumi 67

3.2 09. Tirukalantai - Kalaikatamporulum 73

3.3 10. Tirukkeezhkottur - Talirolimappoom 78

3.4 11. Tirumukattalai - Puvana naayakane 84

3.5 12. Tirailokiyasuntaram - Neeronkivalar 89

3.6 13. Gangaikonda Choleccaram - Annamaay 95

3.7 14. Tiruppoovanam - Tiruvarulpurintaan 101

3.8 15. Tiruccaattiyakkudi - Periyavaa karunai 105

3.9 16. Tanjai Rajarajeccaram - Ulakelaam 110

3.10 17. Tiruvitaimarutoor - Veyyasen jyoti 116

4.0	**Poonturutti Nampi Kaata Nampi**	
4.1	18. Tiruvaaroor - Kaikuvaan	121
4.2	19. Koyil - Muttuvayiramani	123
5.0	**Kantaraatittar**	
5.1	20. Koyil - MInnar uruvam	127
6.0	**Venaattadikal**	
6.1	21. Koyil - Tuccanaseytidinum	132
7.0	**Tiruvaaliyamutanaar**	
7.1	22. Koyil - Maiyalmaatorukooran	136
7.2	23. Koyil - Pavalamaalvaraiyai	142
7.3	24. Koyil - Allayppakalaai	147
7.4	25. Koyil - Kolamarnetunkan	153
8.0	**Purutothama nampi**	
8.1	26. Koyil - Vaaraninarumalar	157
8.2	27. Koyil - Vaanavarveenta	163
9.0	**Setiraayar**	
9.1	28. Koyil - Selulaamvayal	167
	Tiruppallandu	
10.0	**Sentanaar**	
10.1	29. Koyil - Mannuka Tillai	170
	Glosses (Secretive)	177
	Bibliography	184

TIRUMURAI THE NINTH

INTRODUCTION

"*Surge age surge, leves, iam convenit, excute somnos
Lux oritur, tepidi fulcra relinque tori.*" - Milton.

The Ninth of the Saivaite *Tirumurai*s is verily The Crystalline Sphere. Morn or Even, Dawn or Dusk diuturnity is lambent with *panns.* Thanks to some Hipparchus, the intellect accounts for the precession of the equinoxes. அண்டப்பகுதியின் உண்டைப்பிறக்கம் despite variegations, shall, harmonize. The feel of '*Jyotirlingas*' and of space as Empyrean is struck in the Erythraean verbiage of the secret tongue! The pious reader like the Daulian bird trills a reading, allowing himself an incidence of dashes and commas, which the Tamil *Tirumurai* in original is totally free from. No amount of headnotes and footnotes can exonerate the translator from the obligation to arrive at the best compromise between the evidential and the readable, when it is *Tirumurai*, and much more so, when it is music. Who can facsimile music? Tamil is Ambrosial. Any translator of the *Tirumurai* Tamil avenges himself even as he translates the dulcet Tamil into English; yes, he is turned a hoopoe, or swallow or nightingale. With reverence and humility, the stone of light is niched in English though not as a *psalter*, at least as a warble. The auricular world is drowned in Deucalion's flood.

Some, eight years ago, Maravanpulavu Sachiṭhanandan gave me a copy of the *Tirumurai* the Ninth; and quoted in full the first yerse of the first decad of Tirumaalikaitevar; '*Olivalar Vilakke*'. *Lux oritur*, it meant to me. He told me that I should render these rare musical verses into English. Then, all my heart was *disjecta membra*. Came to me with ease the thought of the first verse of Tirukkovaiyar

in Dr. T. N. Ramachandran's translation: A swing of *Lotus-Nelumboes-Kumizh-Konku-Kantal.* The hand wrote, the heart fed. The saying stayed: காந்தளகத்தது பொய்யாகாதே! Gracias never ends: To Prof. K.G. Seshadri for my All, in 'altri rivi' (Languages are rivers: Thames or Arno or Ganges or Cauveri); to Dr. T. N. Ramachandran for cultivating in me an insight into the hermeneutics of Saivaite diction; for the'*solem auricomum*', feelable as the golden Hall of the Conscious and the nine and twenty decads joining my hand-Trent indicating the mystic '*quel lato*', the '*Vamabhagam*'; gracias never ends.

The Nine that hymned the Ninth Tirumurai Verses were the Navaratnas; mystics, ascetics and Kings were they:

Tirumaalikaitevar of Saivaraaya tradition performed miracles; yes, it is said, he reversed Time! Fate was no '*incisa adamante perenni*'. The dead sprang to life! The charnel smoke smelt fragrant. The car ran on its own in Tiruveezhimizhalai; when it wheeled, the noise was"*Sono dilapsa tremendo*'.

Sentanaar of Naankur, an accountant serving Pattinattaar, offered '*kali*' and '*tavidu*' to Lord Nataraja; sang *Tiruppallaandu* to bring Lord's chariot to station.

Karuvoortevar of Karuvoor, an *andhanar* took to ascetic ways; a siddha versed in Vedas and *aagamaas*, he made the erythraean arsenic ore-paste solidify to establish the Moortas and the Lord's Peruvutaiyaar image.

Poonturutti Nampi Kaata Nampi, an *Aatreya* held in esteem the Naayanmars Kannappar, Kanampullar and Ceramaan Perumaal. His hymns were tuned in a unique *Saalarapaani pann*. Kantaraatittar, son of Paraantaka Chola, was an ardent devotee of Lord Nataraja of Tillai and Lord Tyaagesaa of Aaroor.

Venaattadikal of Royal clan took to asceticism; composed a singular *Isaippaa* to Nataraja of Tillai.

Tiruvaliyamutanaar of Vaishnava *andhana* tradition had for him Tillai Nataraja as clan-Deity.

Purudottama Nampi, likewise, versed only on Tillai. Two decads of His credit Citambaram.

Setiraayar of the princely clan, confirmed in his ancestral tradition of Civa-Worship versed a decad on Tillai.

The brief note given on the Nine is relevantly silent on the hymnodic strain. Music to *homo spiritualis* means more than meets the ear.

I recall my experience of Tirumalikaitevar and Sentanaar whom I rendered into English years ago. Quoting what I wrote, let me share my feel with readers.

> "It was an *Aanitirumanjanam* day. I happened to be there, by Lord's Grace, at Tiruaavatuturai Aadeenam Mutt precincts. The occasion was marked by the release of a book titled 'Natarasapperumaan'. That evening was indeed divine. Protocols divine unsullied by mundane thoughts took possession of the small gathering in which I, speck-like, moved.
>
> "His Holiness Mahasannidhanam of Tiruaavatuturai Mutt performed service and puja proper to the shrines therein. An aura of light filled the precincts with an aroma too sublime to name or brand. A while I stood bemused in the '*Sannidhi*' of Tirumaalikai tevar. As the gathering followed His Holiness circum-ambulating the peridrome, I too followed and felt a stir in me; something of a behest to read *Tiruisaippa* and render it in English. Subsequently, my colleague

scholar Civa Tiruccitrambalam suggested the same. Thus thoughts communicated with each other through their own ether. Effortlessly *Tiru Isaippaa* English'd itself.

"I do not claim to have captured its tunefulness in this language English. All languages are Lord's. I'm sure that an unworded grace of a blessing by His Holiness, offered at that instant, gave me the drive to rehymn the hieratic *Tiru Isaippa* of Tirumaalikaitevar. The merits are the original's. The flaws are entirely mine. Let my-ness perish.

"*Tiruisaippa* of Senthanaar, besides its inherent decadic divinity, transports the reader-devotee to a different *kalpa*, a zone of Time known as Megavahana. The first hymn of Tiruveezhi-mizhalai alludes to this. Simultaneously, the whole decad speaks of lord's descent to grace the down-to-earth even. The Mizhalai vimana avatar'd from sky (2) Lord is preceptor warding off evil deeds. (3) Flame of gnosis thereof glows in the three plexuses, -mystic energy-states of Anahata, Visuddi and Aagna. (4) Lord is desired! Desirer ash like ordinates the devotee in service. (6) An extreme awareness, jagrat with no room for oblivion results. (7) The celestial surround sound is heard. (8) The pride-annulling Mizhalai beckons all to submit. The down-to-earthness is thus enholied by the dust of servitor's feet often referred to. (10) The note of confidence is struck confirming Lord's condescension in hymns penultimate and ultimate.

"The hymns of Tiruvaavaduturai anaphoretically sequencing, highlights the daughter's love for

Lord announced by the foster-mother of the girl, pestering the Lord to consider her, calling the neighbours to regard her with a sympathetic under- standing. The emotional vein is sur-charged with the metaphysic of the nativity of love. The devotee-girl engenders it and is engendered by it. Such a nativity compels Lord's caritas, coolth, consoling compassion, concoursing nature with an ear to devotees' requests. This neo-nativity is indifferent to the topography of neighbourhood. The devoted daughter exceeds the fostering she underwent. Love fostered toward the Lord fosters the Lover-servitor in turn.

"The hymn of Tiruvidaikkazhi is indeed a signet-hymn. It is truly the ID of the author-saint Senthanaar. To Muruka, the hymns go. The decad as a whole is once again foster-mother's monologic strophes. The girl is Muruka-worn, Muruka-deserted, Muruka-taken, Muruka-hit, Muruka-struck, Muruka-teased, Muruka-drunk, Muruka-zealous, Muruka-raged, yet Muruka-replete, epitomized as a agon beneath the webera shade with a mind-in-appeasement.

"Zones of Time, holy dust and love spelt as bands of thought are felt first hand in the hymnody. All else become nugatory, and we feel the ornamental disturbances in the moves of quavering syllables petitioning, positioning and diapasoning the discords *ab intra*. When the daughter's chank bangles slip, or bosoms pale, the reader invokes more; and hymnody soars to an exalted invocation.

"*Tiruppallandu* is generically an expression, a sort

of Magnificat of the instinctive, ardent venerator's wishing. The hymns at Tillai simply eternize by asseveration. Characteristically canonical, the eternizing is called to mind by separate simple words to which the being of a devotee-singer is accessioned, as a voice is to pitch or sruti in higher sense. While life is term anthemized the true Being apart in identification with Civa-Ens in Eternized.

"Translating Senthanaar's *Tiruisaip paa* and *Tiruppllaandu* is a propitiatory act, propitious to the reader, boding well despite the language-gap. My audacity, if it may be doubted, may on this count be forgiven, for where I exceed as well for where I fall short. Like the daughter Muruka-struck, zealous, the reader-translator in me too in a way is Senthanaar-swung by hymns and their spiritual pabulum."

Well, it is all *a la recherché du temps perdu*. In his *VADE MECUM* OF SAIVA SIDDHANTA' TNR cites Dr. V. Raghavan's observation : "Let us remember our history and our genius and while we shall have no need to forge ahead with the flaming sword, we shall not stultify ourselves and go under, but act as our books have said, as our Acharyas have directed and as our Kings have done in the past."

"Well versed in Vedas and *Agamas*, Karuvoorthevar of Konguland composed hymns of a rare kind that confer unique 'achieves' on the chanter. Born in Konguland, his pietistic peregrinatio ranged from late 10th to early, 11th century. As one of '*andhana*' clan and one medicated against the ravaging metabolism, with a cultivation in the Gnostic tradition fostered by sage Bogar, he lived in detachment. All his

years are '*Annus Mirabilis*'. From this pious zealot the Caivite world had received mantric compositions.

"Divinely gnosticised, his covenant with Nellaippa is of subliminal secretive kind. The wrath of a devotee mellows the Divine indifference even. In the legendary episode of Lord Nellaippar's darshan granted to Karuvoorthevar, lurks the power of faith that entemples a temple and the power of doubt that finds it as a matter of sanction. It beseems, like man's will to live, there is Lord's struggle for manifestation too. Tutored by sage Boga, Karuvoorthevar was an expert in preparing the medicament that stablished the idols in a bind of eight-fold airts.

"The statues of this great Caivite composer are seen in Karuvoor Pasupat iswara and Thanjavur Big Temple.

"As for his hymns, much remains to be said. Ten are his decads; but three are his *panns*. *Pancamam*, *Gandharam* and *Puraneermai*, in the rank of their having been set to his hymnody.

"The decad that sings Tillai is uniquely cloacked in hid-summaries of words. Reference to instruments like '*Tuntupi*' and tunes like '*Tenna*' suggest the secret sacredness of location.

"The *sthalamahima* the greatness of the spirit of place is often the theme of his. Each place is declared as the exclusively chosen abode of Civa Lord. In *Maniamblam* decad, the love-devotee soliloquizes. This solo longing as the one-sided advance of bhakti does not elude the opportune moment of apprehending the divine

reciprocation. In the mortal world, woman must love the man! In the spiritual mundi, Lord yields to the pious wooer!

"*Mukattalai* decad is ample praising the Lord's design of the clay-being to become temperately calcined and hardened to court the Lord! Lord's Grace is a 'yogic-heat'. In Trilokya Sundaram, the beauty of Lord is linguistically projected as a deific aesthesia. Hymn 123 is of this type. Decads on Poovanam, Caattikkudi and Gangai Konda Coleccaram recursively present the zeal. The seven-tiered vimana sound and resound in the hymn, like the notes of music in their proliferations. The one on Rajarajeccuram is a great fortification of faith. The correlate of a moat-girt-fort encloses the frail heart susceptible to waylaying desire. The Caattiakkudi hymns inherently crave for a still-sad-music which would invoke the grace proper from Lord. துயர்கெடுத்து எனக்கு அருளாய் is a recurrent motif of appeal!

"In Idaimaruthur, the hour of grace is clock-wised to a post-compline repcse-time of confidentiality. The hymns together surround in a ring curtaining the highly sensitive zone of a mind ripe to accept the spermic entry of the divine into the feminine bay of a mind. The 'middle' in the eight stages of yogic ascent from *Moolaadhar* to *Samadhi* is the location itself; from where is the will of the Lord so poised to draw and develop the Being's drive to ascend the hill of love."

Olivalar Vilake is *Lux Oritur*. Getting light is Giving light. The show-er and the shown merge. The refraining ஏ is to awaken the singer-of-the-hymn saying as if: O, sluggard. You are not to see the Light in that downy bed of births where

feeble lethargy closes your tired-eyes. வெளிவளர் தெய்வக் கூத்து is Civa's process for ever, worked out with scrupulous justice, until

Donnec flamma orbum populabitur ultima, late
Circumplexa polos, et vasti culmina caeli;
Ingentique rogo flagrabit machina mundi.

Hymn the Light to dispel the murk perpetual.

In the manner of a Puritan *Psalter*, the verse rehearses in Milton's Latin later in 17th century:

Hen quam perpetuis err'oribus acta fatiscit
Avia mens hominum, tenebrisque immersa profundis
Oedipodioniam volvit sub pectore noctem!

The opening decad of this *Tirumurai* opens the eye of humans with self-inflicted blindness.

Uyar Kodiyaadai is a panning decad praising the Lord from feet to tresses. This decad is a packed phylactery of Mien, Feet, Vests, Crest in the vast. The punctilious rest describe the Lord for the chant to bear fruit: *herbam virentam.*

Uravaakiya Yogam is yoke. Love for Lord never wills anything in vain. Sluggish heart or stony breast is as good a soil for Him who sows His seed from Kailash. The Hunter and the Mount are motifs to receive the dart and allow the climb.

Inangilaa EEsan implies that some are alienated from Lord's Grace and taking them into the flock is disallowed.

Tiruveezhimizhalai points to several 'sighs' of devotional language.

Tiruaavatuturai with a mixture of pride and modesty reminisces *Uravaakiya yogam*. Sentanaar sounds like divinely disposed Petrarch.

e'n umil donna alta' belta divina

என்றேங்கி ஏங்கி அழைக்கின்றாள்
இளவல்லி எல்லை கடந்தனள்

Tiru Idaikaazhi is *In Eandem*.

Tiru Aaroor wonders at the Lord of Aaroor. The verses are votive tablets '*tabula votiva*' showing the inscape of the Nampi's heart.

The Koyil decads sing Tillai, the devotee's excessive longing for a darshan, the *vis-à-vis* prosopopoeia, a myrtle-mood, the exquisite music for things to turn back to the age of Gold, the dance of Civa, the aspirant's *amor propre* to Lord, a love prattle in zeal bordering on *clangorque buccinae*, Love's spiritual aside through proxy as' '*Camoenam*' (muse), and the headlong joy ever in suspense owing to Lord's limiter unseen like '*nulli penetrabilis astro*'.

The sole *Tiruppallaandu* of Sentanaar begins: மன்னுக தில்லை. Folding hands held high above heads in worship is a hieroglyph of the pledging of faith. The symbolic use of hand-imagery all through this *Tirumurai* reaches its peak in the singing at length. To sing *Pallaandu* is a good temptation. As though Civa is ignorant of the disposition of their hearts, Civa compels the aspirants to exercise (exercendam) their faith and patience; faith in the secret solicitation and force that entails violence to try the devotees. The instance of Kannappar is to acknowledge Civa's force and that of Cirutthondar is to reveal the servitor's patience.

It is good to recall Sentanaar's verse in *Tiruppallandu*, Dr. TNR's translation and mine, to feel the hymnodic strain:

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து
புவனியெல் லாம்விளங்க

அன்ன நடைமட வாள்உமை கோன்அடி
யோமுக் கருள்புரிந்து
பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. [9:29:1]

May Tillai flourish for ever! May our clan
Of devotees grow from strength to strength!
For the flourishing of the entire cosmos
By causing the expulsion of the deceptious
He entered the auric mạntapam at Tillai
Whence, He, the Consort of Uma whose gait
Is like unto the swan's, showered grace on us
His servitor's -, and revealed to us the way
That forfends, once for all, our re-birth.
He is the One of divine frenzy!
Let us pray for His enduring benediction eternal.

[Tr. TNR](9:29:1)

May our Tillai ever be. May servitor's tribe increase,
Dismissing treasonous dissenters.
Entering the well-wrought Auric Hall,
For worlds to flourish, He, the spouse
Of young Uma of swan-gait, conferring on
Us the seekers of His feet, gnosis great
To snap the onward birth-chain. Blest we hail
That zealot to abide for Eternal Eons.

[Tr. Mine](9:29:1)

All the hymns must be sung with a human, lover's mind and spirit beyond one's years. Something Tennysonian is heard again and again in

மன்னுக தில்லை, மன்னிய தில்லை, அடியார் தில்லை, எழில் தில்லை, பயில் தில்லை, திருவார் தில்லை, மதில் தில்லை, திரைவந்துலவுந் தில்லை, தேனார்பொழில் தில்லை, தவத்தோர் அடையாத் தில்லை, மறையோர் வணங்குந் தில்லை and கீர்த்தித் தில்லை like phrases, with an 'ai' sound-neume echoing,

Ante annos animumque gerens curamque virilem.

Surely '*ritahm satyam*'; and the delight of the devotee is in the law of Lord Civa.

Unique to this Thirumurai *in toto* are themes *aagamic*: Civa as *lux-oritur* is ubiquity. The singer visualizes Civa united with the hymns, through an ascending 'ஏ'காரம்; and indirectly Ekampan with His '*medhaa*' in the *aavaahana* of the chant. The white *lux* is at once a milliard of suns and myriad moons. *Chandrama manasojataha*: **Civarcana-candrika** of Appayadikshita attests the flowing exceeding radiance of eternity.

The decads 2,18, and 22 are *angamantras* invoking self-purification. The inherence is *Civatvam*. From '*Sikha*' to '*Paada*' range His competence: *Hrdayam*, *Siras*, *Kavacam*, *Astram*, *Netram*: Kamikagamically unfettering the natal in birth through such invocations, the singer initiates his self.

Decads 3,7,10,12, 20, 23, 25 26, 27 28 bespeak *aagamic pratishta* of love. The vertices of love now recalling Mahendra, Mandara, Kayilai, corner the sweethearts of Civa into sweet caverns, peopled by eight and ten groups of beings. References to Brahman, Dharma, Kubera, Indra, Candra, Surya, Varuna, Vayu, Yama, Vasus, Aditya and Rudra by Lord, remain gods *honoris causa*! So triumphant is the Love of Civa pronouncedly Ajitaagamic.

Decad 6 is a function of Civa-bound relation: *Pati-Pacu* Yoke. In our English *paribhaasha*, this is a clean engagement. The *stotras* are a precis of a vastly imprecise and infinite love. As the story goes, on Matanga Maharishi heard the '*hrd*' in the '*hum*' through a reed, which he fain took and piped as a wild amateur for Civa to show His feet; forthwith Matanga's '*lachryma rerum*,' a flow of '*Bhashpam*', a flood of tears rained on Lord's feet. '*Paadayoho Paadyam Samarpayami*': Every hymn Matanga-like bedews our eyes.

Indeed '*Uravaakiya Yogam*' is Matangaparamesvara-aagamic.

Decads 8, 19, 20, 21 on Tillai are full of homologous hymns with homing in respective temples. Entry and circumambulation are ritual moves of osculant-vagrancy along the vertical axis of *Chakraas*. The *vyomavyapin* is pinned down to the sanctum site, a *vaastu* of *linga*. It is unfortunate, the un-aagamic West reads in *lingam* a *phallic symbol* often inadvertently. Knowing not '*antarhar*', the flower is lost in its pollen-gone-stolen. The attention of devotees may please be not waylaid by untoward heurism of such sorts.

Decads 11, 13, 24 are *anugraha* in concealement! Pining for *Civam* is never in vain. The entelechy is the granting of '*indriyam*' and its suppression by '*rodha*'. This again is *aagamic*. One must determine the betterment of *Tatwa*; after due singing. *Tatwataranirnayam*, Isn't it?

The intent perhaps is not to sound *tantric*. But for a reader aware of Umaapati Civa caaryar's **Kuncitaangh-rishtavam**, reading the Ninth Tirumurai is getting aagamically charged with *manam*-begot forms of Lord Civa as Tryambaka, Srinaata and Amardaka highly proclitic towards the '*mukutaa*' of Rajarajeccaram as a crest aagamic erection in hymns that border on '*Uccaarana*' a transporting ascent. The Heart is Lifted up. *Sursum Corda*.

Let me dwell on *Lux Oritur* once more. "ஒளிவளர் விளக்கே" is 'accrescent Light'. The phrase is disinterested in the question of whether Light in its own or in its other-ness is of this and or that; Light ever-increasing is segregated from the physical world of optics; and is shown as one feels the Light, not in its optical character as of this or that property but as personifying the exemplary Civan-given, god-send-experience. By a curious sleight-of-eye the devotee reaches a form of perception in which, if I am right, Light is secularized

by emphasizing its unique cis-mundane facet. This does not mean that the singer sings outside of what he gets; on the contrary, he changes Light-experience over to the ocular point of view and action. Yes life, in all, is lumino-centric. In a song of devotion and nothing more, the feel of getting lit is a beauty of conduct in prayers and meditation, simple in content and tender to the soul. Tears sacred tears. The eye savors the salty flavour of tears. The mystic singer-devotee hints at spiritual and corporeal states: seeing, unifying, feeling, climbing, drinking, munching in விளக்கே, ஒன்றே, உணர்வே, குன்றே, தேனே, கனியே: a draught of six swallows giving heed to the imperatives of faith and divine favour. *Lux oritur* is Light indelible bringing tears of bliss: 'bhaashpam'. Koyil is never unattainable 'ko' is no '*de deo abscondito*'. Let me pass the finite, over to a reality lying in the substantive form: It is true, getting Light, past weighs less than future. It is the turning point. The eye is hermetically sealed against the optical phenomena and feels installed in clarity, with a return to Civam within: a withdrawal, a flame-red *ensimismamiento* into Civam; a secret 'saayujyam'.

Isaippaa is no innocent hymn. It is on the firm peace already recovered. Derived from *Sama*, it charms the Cit, the Hall of Conscious. It is'*Cittaranjani*'! If it were to please Civa as it might please any of us, it sounds 'jovial', which it does not. It is a mission involving a marital relation with the '*maraipporul*'. It is for a right-cordial adjustment. Civa conceived as *Umaiorupakan vis-à-vis* wants, as if, that His devotee be careful not to err through secure confidence. The *Pacu* is sufficient to stand the temperaments requisite. *Mixtum ex iis medicina et temperamentum* ensures the healthy standing of Tillai. *Isai* is an imperative not categorical but of ingenious automata. This is mystery sky-tinctured, fast-faith-dyed as a mystic veil, curtains of the tabernacle, a seat of vast blue, prophylactic against the venom of the phenomenal nard of this universe. May readers read these

hymns aloud and envisage that *aurum vestibus illitum regalisque* Ponnambalam.

Citsabhesaaya Mangalam.

November, 2007 Prof. S. A. Sankaranarayanan

உ

சிவமயம்

ஒன்பதாம் திருமுறை

TIRUMURAI THE NINTH

திருமாளிகைத் தேவர் – திருவிசைப்பா

1. கோயில் – 'ஒளிவளர் விளக்கே'

1. Tirumaalikaitevar - Tiruvisaippaa

Koyil - Olivalar Vilakke

பண்: பஞ்சமம்

பதிக எண்: 1

திருச்சிற்றம்பலம்

1. ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

O! Lamp of accrescent light! Fadeless nonpareil Ens!
Feel of gnosis beyond the being's know-how!
Heap of a Hill of pure crystal growth!
Honey welling within heart!
Fruit of Bliss in gifted hearts!
Upon Auric-Spatium-dais, willing Dancer divine
Discernible to servitor's eye. May You will so
I, Your servient one may praise Your will ever.

2. இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டுகொண் டென்னுள்
இருட்பிழம் பறஎறிந் தெழுந்த
சுடர்மணி விளக்கி னுள்ஒளி விளங்குந்
தூயநற் சோதியுட் சோதீ
அடல்விடைப் பாகா அம்பலக் கூத்தா
அயனொடு மால்அறி யாமைப்
படரொளி பரப்பிப் பரந்துநின் றாயைத்
தொண்டனேன் பணியுமா பணியே. 2

O! Incandescence that sublimes my gnosis
As murkless lamp manifest cleansing the flaw
Of pride-born nescience. My grief You've wiped out,
Me, You have taken as Your slave. O! foe-feller!
Taurus-vehiclist! Dance-shower in auric Spatium!
Untracked by Brahma and fair Maal Your mien
Exudes light in all planes unpolarised! May You will so
I, Your subservient one bow unto Your omneity.

3 தற்பரம் பொருளே சசிகண்ட சிகண்டா
சாமகண் டாஅண்ட வாணா
நற்பெரும் பொருளாய் உரைகலந் துன்னை
என்னுடை நாவினால் நவில்வான்
அற்பன்என் உள்ளத் தளவிலா உன்னைத்
தந்தபொன் னம்பலத் தரசே
கற்பமாய் உலகாய் அல்லைஆ னாயைத்
தொண்டனேன் கருதுமா கருதே. 3

Supreme That! One with crescent-upon-crest!
Saama-chanting larynx! Stereonaut of thought!
Goodly lofty Ens! May I praise You with my tongue
In a mincing discourse.O! King of Auric-Hall
Who boundless bide in my little heart even.
Aeons of Dissolution You are forming,fading
As variant therein.May You will it so
I Your servient one would e'er meditate on You.

4. பெருமையிற் சிறுமை பெண்ணொடா ணாய்என்
பிறப்பிறப் பறுத்தபே ரொளியே
கருமையின் வெளியே கயற்கணாள் இமவான்
மகள்உமை யவள்களை கண்ணே

அருமையின் மறைநான் கோலமிட் டரற்றும்
அப்பனே அம்பலத் தமுதே
ஒருமையிற் பலபுக் குருவிநின் றாயைத்
தொண்டனேன் உரைக்குமா றுரையே. 4

Great and small, Female and Male You are;
Light immense severing birth and death;
Vast is Your Dark. Fish-eyed Himavant's girl
Uma clings to You. O, Father hailed aloud
By supernal Vedas four! Ambrosia in Ambalam!
As one in and through every ens
You are outstanding immanence. May You will it so
That I, Your servient one, psalm You in verse variform.

5 கோலமே மேலை வானவர் கோவே
குணங்குறி இறந்ததோர் குணமே
காலமே கங்கை நாயகா எங்கள்
காலகாலா காம நாசா
ஆலமே அமுதுண் டம்பலம் செம்பொற்
கோயில்கொண் டாடவல் லானே
ஞாலமே தமியேன் நற்றவத் தாயைத்
தொண்டனேன் நணுகுமா நணுகே. 5

Assumer of forms! King of super celestials!
Attributive sign sans attributes and signs!
Time-Tamer! Ganges's Capital! Killer of Killer
Timer of Time! Burner of Mind-churner!
Dancer deft entempled in carat-Auric Hall
Having eaten up the fell-venom meal!
Logomorph! For this loner to love askesis,
May You ordain me Your servient one near You.

6. நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக்கண் உடையதோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே யோக
வெள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆறணி சடைஎம் அற்புதக் கூத்தா
அம்பொன்செய் அம்பலத் தரசே
ஏறணி கொடிஎம் ஈசனே உன்னைத்
தொண்டனேன் இசையுமா றிசையே. 6

Coral-ore-hill wearing holy ash! Flaming,
 Metopic-eyed pillar-fire standing!
Lord of cismundane joy in variform vast!
 Bliss-flooding Deluge! Archer of Meru, virile!
Amazing dancer with river decked locks!
 King of lovely auric-Spatium! My Ruler
With Taurus-standard! May You will it so
 That I Your servient one assent to You in *amor.*

7. தனதன்நற் றோழா சங்கரா சூல
 பாணியே தாணுவே சிவனே
கனகநற் றூணே கற்பகக் கொழுந்தே
 கண்கள்மூன் றுடையதோர் கரும்பே
அனகனே குமர விநாயக சனக
 அம்பலத் தமரர்சே கரனே
நுனகழ லிணையென் நெஞ்சினுள் இனிதாத்
 தொண்டனேன் நுகருமா நுகரே. 7

Goodly friend of Kubera! Auspicious Doer!
 Tridentist! Maker Firm! Civa,
Core-gold-column good! Tendril of *kalpaka*
 Sugarcane triple-eyed! Sire of Muruka
And Vinayaka! Protector of Devas in Spatium!
 May You will it so that I Your servient one
Savour Your feet-pair, with relish in my heart
 With the sense to sense them in cordial sweet.

8. திறம்பிய பிறவிச் சிலதெய்வ நெறிக்கே
 திகைக்கின்றேன் றனைத்திகை யாமே
நிறம்பொன்னும் மின்னும் நிறைந்தசே வடிக்கீழ்
 நிகழ்வித்த நிகரிலா மணியே
அறம்பல திறங்கண் டருந்தவர்க் கரசாய்
 ஆலின்கீழ் இருந்தஅம் பலவா
புறஞ்சமண் புத்தர் பொய்கள்கண் டாயைத்
 தொண்டனேன் புணருமா புணரே. 8

Deluded to rely on deities figuring fast
 In turn of birth, I mistook them supreme.

But You, nonpareil gem, have my delusion slain;
  You have made me subservient to Your
Holy carat-gold feet effulgent. O! Owner
  Of Spatium, Preceptor 'neath the *ficus*. You have
Found out the culprit lies of alien Buddham Cum Samanam.
  May You will me so to yoke with You to consummate.

௯. தக்கன்நற் றலையும் எச்சன்வன் றலையும்
தாமரை நான்முகன் தலையும்
ஒக்கவிண் டுருள ஒண்டிருப் புருவம்
நெறித்தரு ளியஉருத் திரனே
அக்கணி புலித்தோ லாடைமேல் ஆட
ஆடப்பொன் னம்பலத் தாடும்
சொக்கனே எவர்க்கும் தொடர்வரி யாயைத்
தொண்டனேன் தொடருமா தொடரே. ௯

O! Destroyer that makes everyone weep!
  The queller of four-faced Brahma's
Head number five. Chopper of the chief
  Of Takkan's sacrifice, knocker of Takkan's
Head, rolling all by jamming brows in a fit of fury.
  Dancer ruddy in auric Spatium clad in chank
And gem-laid Tiger Hyde! Dear for all to follow,
  Will me Your servient one to close in on Your grace.

10. மடங்கலாய்க் கனகன் மார்புகீண் டானுக்
கருள்புரி வள்ளலே மருளார்
இடங்கொள்முப் புரம்வெந் தவியவை திகத்தேர்
ஏறிய ஏறுசே வகனே
அடங்கவல் லரக்கன் அரட்டிரு வரைக்கீழ்
அடர்த்தபொன் னம்பலத் தரசே
விடங்கொள்கண் டத்தெம் விடங்கனே உன்னைத்
தொண்டனேன் விரும்புமா விரும்பே. 10

Generous one of Grace powering fair Maal
  To split open the breast-bone of Hiranyakasipu
In human-lion form with claws! O, tough Taurus-Rider
  Astraddle on Veda-steeds-drawn-car! Asher of citadels

Triple in cinerary flames! Dumper of demons
In the dungeon of Dark! King of auric Spatium grand,
Crushing proud Ravan beneath Kayilai! Fair One
Venom-throated! Will me Your vassal to dote on You.

11. மறைகளும் அமரர் கூட்டமும் மாட்டா
தயன்திரு மாலொடு மயங்கி
முறைமுறை முறையிட் டோர்வரி யாயை
மூர்க்கனேன் மொழிந்தபுன் மொழிகள்
அறைகழல் அரன்சீர் அறிவிலா வெறுமைச்
சிறுமையிற் பொறுக்கும்அம் பலத்துள்
நிறைதரு கருணா நிலயமே உன்னைத்
தொண்டனேன் நினையுமா நினையே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

Vedas, Devas acrowding with fair Maal and Brahma
Are inebriate. In repeated pleading, they tried
To grasp You. While such are they, I, Your trivial,
Vassal have versed in words vain that peruse not
Your acoustic Kazhal-feet. May You brook
My vacuous hollowness. O, Abode of Mercy
Granting all in Spatium! May You will it so
I Your servient one deliberate on Your will!

TIRUCCIRRAMBALAM

2. கோயில் – ‘உயர்கொடி யாடை’

Koyil - Uyarkodiyaadai

பண்: பஞ்சமம்

பதிக எண்: 2

பாதாதி கேசம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவுரு

12. உயர்கொடி யாடை மிடைபட லத்தின்
ஓமதூ மப்பட லத்தின்
பியர்நெடு மாடத் தகிற்புகைப் படலம்
பெருகிய பெரும்பற்றப் புலியூர்
சியரொளி மணிகள் நிரந்துசேர் கனகம்
நிறைந்தசிற் றம்பலக் கூத்தா
மயரறும் அமரர் மகுடந்தோய் மலர்ச்சே
வடிகள் என் மனத்துவைத் தருளே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

Holy Form

Upon a streamer of flags woven of fine fabrics
Smoke from cenotes and xylum fumes of Akil
Breeze and diffuse from towered mansions;
Amply fragrant in Perumparrappuliyoor.
There, Great Dancer-Lord of mystic Spatium
Sheer gold inlaid, with gems of purest ray,
Arrayed performs. O, Lord, plant Your red lotus soft
Feet, on my head, Devas couch on, to dispel murk.

திருவடி

13. கருவளர் மேகத் தகடுதோய் மகுடக்
கனகமா ளிகைகலந் தெங்கும்
பெருவள முத்தீ நான்மறைத் தொழிலால்
எழில்மிகு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் தெய்வப் பதிவிதி நிதியந்
திரண்டசிற் றம்பலக் கூத்தா

உருவளர் இன்பச் சிலம்பொலி அலம்பும்
உன்அடிக் கீழதென் உயிரே. 2

Holy Feet

O, Mystic Spatium-Dancer, opulent divine
In Perumparrappuliyoor where holy holier goes,
Where auspicious loveliness is by triple fires
Fostered; by scriptural sanctions in Vedas
That confer weal, is prevailing fast over houses
Great gold in core with topless spires kissing
The gibbus swell of alto-cumulus
Bulging as water-bearing pregnant scuds.

திருக்கணைக்கால்

14. வரம்பிரி வாளை மிளிர்மடுக் கமலம்
கரும்பொடு மாந்திடு மேதி
பிரம்பிரி செந்நெற் கழனிச்செங் கழுநீர்ப்
பழனஞ்சூழ் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சிரம்புரை முடிவா னவர்அடி முறையால்
இறைஞ்சுசிற் றம்பலக் கூத்தா
நிரந்தரம் முனிவர் நினைதிருக் கணைக்கால்
நினைந்துநின் றொழிந்ததென் நெஞ்சே. 3

Holy Ankles

O, Mystic Spatium Dance performer!
Devas crown'd high worship Your halo'd feet
Properly in Perumparrappuliyoor girt by nenuphar
Grown flora in till'd earth of alluvia.
Grow there trans-ridging (pirampiri) red paddy.
Oxen on succulent sugarcanes feed their fill.
Amid lotus pools and fields there tumble
Trouts in fear oft ashore from topsy-turvy troughs.

திருத்துடை

15. தேர்மலி விழவிற் குழலொலி தெருவில்
கூத்தொலி ஏத்தொலி ஓத்தின்

பேரொலி பரந்து கடலொலி மலியப்
பொலிதரு பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சீர்நில விலயத் திருநடத் தியல்பிற்
றிகழ்ந்தசிற் றம்பலக் கூத்தா
வார்மலி முலையாள் வருடிய திரள்மா
மணிக்குறங் கடைந்ததென் மதியே. 4

Holy Thighs

Like the roar of mighty majestic main
Is the resonate Vedic chants in a sublime pitch.
Servitors hail aloud their Lord; and street
Opera of dances resound. Bamboo flute tunes
Strain the season; many a car plies through.
With rhythm in Him, proficient in dance,
Dances He. Laid is my heart on His
Fair thighs soft-rubbed by Uma's bosoms in corset.

திருவுடை

16. நிறைதழை வாழை நிழற்கொடி நெடுந்தெங்
கிளங்கமு குளங்கொள்நீள் பலமாப்
பிறைதவழ் பொழில்சூழ் கிடங்கிடைப் பதண
முதுமதிற் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சிறைகொள்நீர்த் தரளத் திரள்கொள்நித் திலத்த
செம்பொற்சிற் றம்பலக் கூத்தா
பொறையணி நிதம்பப் புலியதள் ஆடைக்
கச்சுநூல் புகுந்ததென் புகலே. 5

Holy Garment

O, Dancer in the carat-gold Spatium decked in
Spheric pearls of 'taralam' and 'nittilam'
Cultured in the catchment dykes Of Perumparrappuliyoor
With canescent forts and daises sky-high
Grove girt with lush banana, lofty palm, copious areca
Sweet jack and mango fascinating every heart.
My heart goes to the thread fastening the tyger-hyde
On Your low hips and beats there in servitorial *amor*.

திருவுந்தி

17. அதுமதி இதுஎன் றலந்தலை நூல்கற்
றழைப்பொழிந் தருமறை யறிந்து
பிதுமதி வழிநின் றொழிவிலா வேள்விப்
பெரியவர் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
செதுமதிச் சமணும் தேரரும் சேராச்
செல்வச்சிற் றம்பலக் கூத்தா
மதுமதி வெள்ளத் திருவயிற் றுந்தி
வளைப்புண்டென் உளம்மகிழ்ந் ததுவே. 6

Holy Navel

O, Dancer in opulent secret Spatium
By Samanaas and Bouddas ill-heeded,
In Perumparrappuliyoor! Greats perform there
Sacrifices sans lapses on the via of Civa gnosis;
There Vedas they chant, versed well, shunning show,
Calling the boggled minds lore-laden, vacillating
Over 'this-or-that'. Dip'd in mirth ducks my heart
In Your fair navel, honey-vortex, sweetly caught.

திருவயிறு முதலியன

18. பொருவரைப் புயத்தின் மீமிசைப் புலித்தோல்
பொடியணி பூணநூல் அகலம்
பெருவரை புரைதின் தோளுடன் காணப்
பெற்றவர் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருமரு வுதரத் தார்திசை யடைப்ப
நடஞ்செய்சிற் றம்பலக் கூத்தா
உருமரு வுதரத் தனிவடந் தொடர்ந்து
கிடந்ததென் உணர்வுணர்ந் துணர்ந்தே. 7

Holy midriff *et al*

Dancer in mystic Spatium for Tillaiyers three thousand
Closely viewed in quarters four. You are. Rich am I
Given to see Your hill-strong shoulders mantled
In Tiger-hyde, Your holy ash, holy thread
Adorned-chest, hefty firm as huge rock,
In Perumparrappuliyoor. Aesthetic, I, feeling

Your beauty-laden garland of *ganitrus*, pensile
  Down Your midriff from scapula, fain to stay put with You.

திருக்கரங்களும் திருவாயும்

19. கணிஎரி விசிறு கரம்துடி விடவாய்க்
    கங்கணம் செங்கைமற் றபயம்
பிணிகெட இவைகண் டுன்பெரு நடத்திற்
    பிரிவிலார் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திணிமணி நீல கண்டத்தெள் ளமுதே
    சீர்கொள்சிற் றம்பலக் கூத்தா
அணிமணி முறுவற் பவளவாய்ச் செய்ய
    சோதியுள் அடங்கிற்றென் அறிவே. 8

Holy Hands and Mouth

O! my dear Ambrosia! Your neck is sapphire.
  Perumparrappuliyoor is Yours where they but
Eye Your grandiose dance ever noting the fires
  For thought; the hands a-twirl, the drum, the venom
The hooded cobra bangle and ruddy palm signing
  Sure ‘Fear-not’. O Dancer in the Hall of Conscious
My Heart is dunked in the *noumen*-lumen
  Of Your coral mouth with pearly teeth.

திருமுகம்

20. திருநெடு மால்இந் திரன்அயன் வானோர்
    திருக்கடைக் காவலில் நெருக்கிப்
பெருமுடி மோதி உகுமணி முன்றிற்
    பிறங்கிய பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
செருநெடு மேரு வில்லின்முப் புரந்தீ
    விரித்தசிற் றம்பலக் கூத்தா
கருவடி குழைக்கா தமலச்செங் கமல
    மலர்முகம் கலந்ததென் கருத்தே. 9

Holy Face

O, Dancer that set ablaze the triple citadels!
  Archer wielding Meru-Bow! In the Spatium of Conscious
You dance in Perumparrappuliyoor; there
  At the threshold, gems from crowns scatter

When Mall fair, spouse Lakshmi, Indra, Brahma
And Devas jostle and stampede to watch You dance.
Your face is lotus to look, with pendants on ears,
Flawless red fused with my heart, conceiving so.

திருமுடி

21. ஏர்கொள்கற் பகமொத் திருசிலைப் புருவம்
பெருந்தடங் கண்கள்மூன் றுடையுன்
பேர்கள்ஆ யிரம்நூ றாயிரம் பிதற்றும்
பெற்றியோர் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சீர்கொள்கொக் கிறகும் கொன்றையும் துன்று
சென்னிச்சிற் றம்பலக் கூத்தா
நீர்கொள்செஞ் சடைவாழ் புதுமதி மத்தம்
நிகழ்ந்தஎன் சிந்தையுள் நிறைந்தே. 10

Holy Crest

O, Dancer in the mystic Spatium of conscious
Adorned with cassia and mango blooms in
Holy Perumparrappuliyoor! There, myriad myriad
Names of Yours sages tell. You are fair
Kalpaka. You arch Your brows and spin long
Eyes triple; crapulous is the crescent on
Your ruddy matted locks; the red oleander
As well, swiveling; filled with these my heart hies there.

பணிவு

22. காமனக் காலன் தக்கன்மிக் கெச்சன்
படக்கடைக் கணித்தவன் அல்லாப்
பேய்மனம் பிறிந்த தவப்பெருந் தொண்டர்
தொண்டனேன் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சேமநற் றில்லை வட்டங்கொண் டாண்ட
செல்வச்சிற் றம்பலக் கூத்தா
பூமல ரடிக்கீழ்ப் புராணபூ தங்கள்
பொறுப்பர்என் புன்சொலின் பொருளே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

Submission

I am a servitor of servitors great,
  Never aghast, not whoring after deities odd;
I am of You. You, with a cornering gaze mere, undid
  The Mind-churner, Iyaman, Takkan, and the chief
Of Takkan's sacrifice. O, Dancer in the Spatium
  Of the conscious, Ruler of Tillai Demesne! Supreme
Of Perumparrappuliyoor! Clans of yore at Your holy feet-
  Lotuses hear my moans, a vassal's frivolous words.

TIRUCCIRRAMBALAM

૩. கோயில் – ‘உறவாகிய யோகம்’

Koyil - Uravaakiya Yokam

பண்: பஞ்சமம்

பதிக எண்: 3

திருச்சிற்றம்பலம்

23. உறவாகிய யோகமும் போகமுமாய்
உயிராளீ என்னும்என் பொன்ஒருநாள்
சிறவா தவர்புரஞ் செற்ற கொற்றச்
சிலைகொண்டு பன்றிப்பின் சென்றுநின்ற
மறவா என்னும் மணிநீ ரருவி
மகேந்திர மாமலை மேல்உறையும்
குறவாஎன் னும்குணக் குன்றே என்னும்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

The Yoke of Love

My daughter of divine beauty like Dame Weal Hails our Lord,
Dancer wonderful at glowing Tillai's Spatium:
O! Taker of Beings! Giver of Release! Bestower of Bliss!
Valiant War-man! Boar chaser! Triumphant bow Wielder
That downed the citadels of hostile demons of yore!
Willing Dweller On Mahendra draped with falls Crystalline!
Lord of Kurinci, lofty in virtue-Thus she
Cries His praise in shouts of love.

24. காடாடு பல்கணம் சூழக் கேழற்
கடும்பின் நெடும்பகல் கான்நடந்த
வேடா மகேந்திர வெற்பா என்னும்
வினையேன் மடந்தைவிம் மாவெருவும்
சேடா என்னும் செல்வர் மூவாயிரர்
செழுஞ்சோதி அந்தணர் செங்கைதொழும்
கோடாஎன் னும்குணக் குன்றே என்னும்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 2

Base am I. But my girl now weeps, sobs, fears,
  Restrains, invokes the effulgent Tillai Spatium Dancer:
O! Hunter that gamed the fleeting boar on a long day.
  With a retinue of goblins-in-guise that co-danced
With You in cinerary! Head of Mahendra Hill!
  Loner after worlds' dissolution! Dancer worshipped
By roseate hands of three thousand Tillai andhanars
  With gnostic light in them active by Your Holy feet.

25. கானே வருமுரண் ஏனம் எய்த
    களிஆர் புளினநற்காளாய் என்னும்
வானே தடவு நெடுங் குடுமி
    மகேந்திர மாமலைமேல் இருந்த
தேனே என்னும் தெய்வ வாய்மொழியார்
    திருவாளர் மூவாயிரவர் தெய்வக்
கோனேஎன் னும்குணக் குன்றே என்னும்
    குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 3

Daughter mine feeling the festive Tillai Spatium Dancer
  In His vastitude, invokes Him in varied vocatives:
"Ebullient stripling of a Hunter, proud One that shot
  A rogue boar a-roamer in woods! Honey-sweet one atop
The Mahendra Peak soaring scaling heavens!
  Chief deity of divine Vedas and their chanters,
The opulent three thousand Tillaiyers! O! Hill
  Of hieratic virtues supreme!" and thus and thus.

26. வெறியேறு பன்றிப்பின் சென்றொரு நாள்
    விசயற் கருள்செய்த வேந்தேஎன்னும்
மறியேறு சாரல் மகேந்திர மா
    மலைமேல் இருந்த மருந்தேஎன்னும்
நெறியே என்னும் நெறிநின் றவர்கள்
    நினைக்கின்ற நீதிவே தாந்தநிலைக்
குறியே என்னும் குணக்குன்றே என்னும்
    குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 4

Daughter mine gazing at the Tillai Spatium Dancer
  Manifest in the vast form Hails Him thus : "O, King

You blessed Arjuna long ago, when he was close
At the heels of a rogue boar. O Ambrosia on Mahendra
Where deer prance in declivities! O, Via for servitors!
Target, in Upanishads, with certitude! Viewed are You
As the Gift by servitors who now know You as their path.
You are the Hill of hieratic virtues", and thus.

27. செழுந்தென்றல் அன்றில் இத்திங்கள் கங்குல்
திரைவீரை தீங்குழல் சேவின்மணி
எழுந்தின்றென் மேற்பகை யாட வாடும்
எனைநீ நலிவதென் என்னேஎன்னும்
அழுந்தா மகேந்திரத் தந்தரப் புட்
கரசுக் கரசே அமரர்தனிக்
கொழுந்தே என்னும் குணக்குன்றே என்னும்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 5

Daughter mine discerning the Tillai-Spatium Dancer
In overt vast, prattles in varied words: Southerly's
Flourishes, Anril's sobs, nightingale's chant, blanching
Moon, pitch-Dark, tidal main, sweet tunes off bamboo-
Pipes, the bells of Bulls and all in full swing haunt me,
Irk me; besides You! O, abider on Mahendra Eternal.
Didn't You Grace Garuda, the Fowl-Emperor
Of the sky, You, You, the nonpareil Hill of virtue!

28. வண்டார் குழல்உமை நங்கை முன்னே
மகேந்திரச் சாரல் வராகத்தின்பின்
கண்டார் கவலவில் லாடி வேடர்
கடிநா யுடன்கை வளைந்தாய்என்னும்
பண்டாய மலரயன் தக்கன் எச்சன்
பகலோன் தலைபல்ப சுங்கண்
கொண்டாய் என்னும் குணக்குன்றே என்னும்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 6

In her ken the Festive Tillai-Spatium Dancer, Daughter mine
Declaims: "With Uma bold, her locks Bee-buzzed,
You snared the boar with arching brows, with a pack
Of hounds charging fast to frighten all; Closed in on
At the heel of the rogue; mailed a dart. You did quell
The haughty heads of Brahma, Takka and his chief.

O, You knocked the teeth of Pushan; One in Adityas twelve,
Gouger of Baghan's eyes; and Hill of Hieratic Good."

29. கடுப்பாய்ப் பறைகறங் கக்கடு வெஞ்
சிலையும் கணையும் கவணும்கைக்கொண்
டுடுப்பாய தோல் செருப் புச்சுரிகை
வராகம்முன் ஓடு விளிஉளைப்ப
நடப்பாய் மகேந்திர நாத நாதாந்தத்
தரையாஎன் பார்க்குநா தாந்தபதம்
கொடுப்பாய் என்னும் குணக்குன்றே என்னும்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 7

With the Dancer of festive Tillai Spatium in overt vast
Ever in her ken my girl implores: "Drums blaring,
Fell bow darting, catapult slinging stones,
Appareled in Tiger hyde, sandal smeared, a rapier
Flourishing, whistling like a poacher to chivvy the boar,
You looked a swift Marcher! Presider of Mahendra.
Ens Autotelic! Naada! Granter of Grace of Civaloka
To prayers! O, Promontory of Hieratic Good" and thus.

30. சேவேந்து வெல்கொடி யானே என்னும்
சிவனே என்சேமத் துணையேஎன்னும்
மாவேந்து சாரல் மகேந் திரத்தின்
வளர்நாயகா இங்கேவாராய் என்னும்
பூவேந்தி மூவா யிரவர் தொழப்
புகழேந்து மன்று பொலியநின்ற
கோவே என்னும் குணக்குன்றே என்னும்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 8

The frank Dancer of festive Tillai Spatium vast in ken,
Daughter mine solicits: "O, Raiser of Taurus
Standard! O, Queller of foes! O, Auspicious,
O, Safe-guardian of my being! O, Head, perching
Upon Mahendra 'reserving' the fauna of the Mount!
Lord firm in fair auric Hall of the conscious
Famed for the three thousand andhanars' throng
That offer flowers! O, Hill Hieratic, arouse me" and thus.

31. தரவார் புனம்சுனைத் தாழ் அருவி
தடங்கல் லுறையும் மடங்கலமர்
மரவார் பொழில்எழில் வேங்கை எங்கும்
மழைசூழ் மகேந்திர மாமலைமேற்
சுரவா என்னும் சுடர்நீள் முடிமால்
அயன்இந் திரன்முதல் தேவர்க் கெல்லாம்
குரவா என்னும் குணக்குன்றே என்னும்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 9

My daughter finding the festive Tillai Spatium Dancer
In evident vast invites and appeals: "Lord Dweller
On Mahendra with Millet wilds on elevations
With falling cataracts, welling spas, boulders huge,
Grottos dark where lions lair, saffron and kino
Trees and groves, girding, clouds hovering.
You are the Preceptor resplendent to crowned fair Maal
Brahma, Indra and Devas all! O, Hill of Hieratic virtue!"

32. திருநீ றிடாஉருத் தீண்டேன் என்னும்
திருநீறு மெய்திரு முண்டந்தீட்டிப்
பெருநீல கண்டன் திறங்கொண் டிவள்
பிதற்றிப் பெருந்தெரு வேதிரியும்
வருநீ ரருவி மகேந்திரப் பொன்
மலையில் மலைமக ளுக்கருளும்
குருநீ என்னும் குணக்குன்றே என்னும்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 10

Obsessed with the festive Tillai Spatium Dancer
Daughter mine wears holy ash on her forehead;
Swears 'Never shall I touch none without holy ash';
Catalogues His glories: He is famed with a neck of blue;
His feats and features are highway man's!
His form is overt vast. She accosts Him:
'O Hill of Hieratic Good! O! Teacher of Aagamaa to Uma
Upon hyetal Mahendra where monsoon cataracts gush'.

33. உற்றாய் என்னும் உன்னையன்றி மற்றொன்
றுணரேன்என் னும்உணர் வுள்கலக்கப்
பெற்றாய ஐந்தெழுத் தும்பிதற்றிப் பிணிதீர்
வெண்ணீறிடப் பெற்றேன் என்னும்

சுற்றாய சோதி மகேந்திரம் சூழ
மனத்திருள் வாங்கிச்சூ ழாதநெஞ்சில்
குற்றாய் என்னும் குணக்குன்றே என்னும்;
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 11

Seeing the festive Tillai Spatium Dancer, prattles she,
Daughter mine: O, One that appropriates me!
No deity else than You I woo. Seldom You come
Upon them that heed not the circum-luminous
Mahendra, nor You dispel their murk of benightedness.
"O, Hill of Hieratic Good!" – Thus, hailing Him, repeats
Oft she: Let me lisp the Penta-grammaton Fused with
My holy ash to spall the manacles of nescience.

34. வேறாக உள்ளத் துவகைவிளைத்
தவனிச் சிவலோக வேதவென்றி
மாறாத மூவா யிரவரையும்
எனையும் மகிழ்ந்தாள வல்லாய் என்னும்
ஆறார் சிகர மகேந்திரத்துன் அடியார்
பிழை பொறுப்பாய் அமுதோர்
கூறாய் என் னும் குணக்குன்றே என்னும்
குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

My daughter seeing the festive Tillai Spatium Dancer
In overt vast, delights me in a different way.
She calls Him and cries thus: "On Tillai, this earthly
Civaloka, aren't You kind to take me along with
The three thousand Tillaiyers chanting Vedas expertly.
From Mahendra rivers rush as grace of Yours
Washing our guilt. Ambrosia with Parvati-in-Half
O, You are the Hill of Hieratic Good" and thus.

TIRUCCIRRAMBALAM

4. கோயில் – 'இணங்கிலா ஈசன்'

Koyil - Inanglilaa Esan

பண்: காந்தாரம்

பதிக எண்: 4

திருச்சிற்றம்பலம்

35. இணங்கிலா ஈசன் நேசத்
திருந்தசித் தத்தி னேற்கு
மணங்கொள்சீர்த் தில்லை வாணன்
மணவடி யார்கள் வண்மைக்
குணங்களைக் கூறா வீறில்
கோறைவாய்ப் பீறற் பிண்டப்
பிணங்களைக் காணா கண்வாய்
பேசாதப் பேய்க ளோடே. 1

Lord of Hard Access

TIRUCCIRRAMBALAM

For my heart is firm-poised in love of Lord nonpareil,
Mine eyes see not the nine-holed dead weights;
Ears turn deaf to the cavil of the pusillanimous that praise
Not the famed Tillai-Lord of Quintessential Grace;
Seldom my tongue addresses the naying ghosts chattering
In *contra* against the greats who affirm the Indweller!

36. எட்டுரு விரவி என்னை
ஆண்டவன் ஈண்டு சோதி
விட்டிலங் கலங்கல் தில்லை
வேந்தனைச் சேர்ந்தி லாத
துட்டரைத் தூர்த்த வார்த்தைத்
தொழும்பரைப் பிழம்பு பேசும்
பிட்டரைக் காணா கண்வாய்
பேசாதப் பேய்க ளோடே. 2

Never mine eyes see the grumbling weird ones babbling
That slave for alien gods, That talk and act treacherous,
That are baleful, hence not able to join
The flock of the servitors of our Lord of Octomorph,

President of Tillai-*Polis*, garlanded aglow,
  Taking me. Nor my mouth talks to the weird!

37. அருட்டிரட் செம்பொற் சோதி
        யம்பலத் தாடு கின்ற
    இருட்டிரட் கண்டத் தெம்மான்
        இன்பருக் கன்பு செய்யா
    அரட்டரை அரட்டுப் பேசும்
        அழுக்கரைக் கழுக்க ளாய
    பிரட்டரைக் காணா கண்வாய்
        பேசாதப் பேய்க ளோடே. 3

Hardly mine eyes see the vulture-like grabbers
  Of other's grub, unethical minds flawed in thought,
Vituperative in word, loveless to the servitors,
  Prone to treason. But our Lord is of blue neck adance
As dense-grace in glowing golden mystic Spatium of bliss.
  Not a word my tongue would share with jabbering ghosts.

38. துணுக்கென அயனும் மாலும்
        தொடர்வருஞ் சுடராய் இப்பால்
    அணுக்கருக் கணிய செம்பொன்
        அம்பலத் தாடிக் கல்லாச்
    சிணுக்கரைச் செத்தற் கொத்தைச்
        சிதம்பரைச் சீத்தை ஊத்தைப்
    பிணுக்கரைக் காணா கண்வாய்
        பேசாதப் பேய்க ளோடே. 4

Seldom mine eyes gaze on the filthy mouths,
  Wrong in word, blind to love, inflicting all,
Wailing ever. Our Lord is the dear *lumen* form
  Rare to know even for Brahman befuddled, for the fair
Cohort Maal; He is the jewel adance at carat-auric-hall.
  Not a word my tongue would have with such ghosts.

39. திசைக்குமிக் குலவு கீர்த்தித்
        தில்லைக்கூத் துகந்து தீய
    நசிக்கவெண் ணீற தாடும்
        நமர்களை நணுகா நாய்கள்

அசிக்கஆ ரியங்கள் ஓதும்
ஆதரைப் பேத வாதப்
பிசுக்கரைக் காணா கண் வாய்
பேசாதப் பேய்க ளோடே. 5

Gaze not mine eyes on they that defy the greats;
That are infidels; that prattle as fools in tongues of north,
Meaning inane; that as curs roam ridiculous
Heeding not servitors who wear holy ash for evils to end,
Who propitiate the Bliss-Dance in Tillai-*polis* trans-eight airts.
Not a word my tongue would have with those ghosts.

40. ஆடர வாட ஆடும்
அம்பலத் தமுதே என்னும்
சேடர்சே வடிகள் சூடாத்
திருவிலா உருவி னாரைச்
சாடரைச் சாட்கை மோடச்
சழக்கரைப் பிழைக்கப் பிட்கப்
பேடரைக் காணா கண்வாய்
பேசாதப் பேய்க ளோடே. 6

Mine eyes heed not those hideous that slay others
To stuff their stomachs, that lie, that are rogues,
Not poised in bhakti, looking ill-fated cadavers,
Never worshipping the holy feet of servitors, who
Hail Civa as Ambrosia adance, adorned with hooded
Cobras hooding in Spatium. No word with those ghosts.

41. உருக்கினன் உள்ளத் துள்ளே
ஊறலந் தேறல் மாறாத்
திருக்குறிப் பருளுந் தில்லைச்
செல்வன்பால் செல்லுஞ் செல்வில்
அருக்கரை அள்ளல் வாய
கள்ளரை அவியாப் பாவப்
பெருக்கரைக் காணா கண்வாய்
பேசாதப் பேய்க ளோடே. 7

Seldom mine eyes survey them that accrue heinous deeds.
Fit to be bogged in hell they are. Traitors they are

Lacking cordial purity, too mean to near Great Tillai-Lord.
Lord melts my heart with the ooze of honey-bliss, grants
Grace by means of dance to His servitors by intent.
Not a word my tongue would have with those imps.

42. செக்கர்ஒத் திரவி நூறா
யிரத்திரள் ஒப்பாந் தில்லைச்
சொக்கர்அம் பலவர் என்னும்
சுருதியைக் கருத மாட்டா
எக்கரைக் குண்டாம் மிண்ட
எத்தரைப் புத்த ராதிப்
பொக்கரைக் காணா கண்வாய்
பேசாதப் பேய்க ளோடே. 8

See not mine eyes those arrogant ones
Indifferent to the Vedic truth affirming fair Ens.
He is sanguine sky, milliard of suns fused
Hued in lumen gracing Tillai adance in Spatium Supreme.
The low pseudo Buddhas are thoughtless of Him.
Not a word my tongue would have with those imps.

43. எச்சனைத் தலையைக் கொண்டு
செண்டடித் திடபம் ஏறி
அச்சங்கொண் டமரர் ஓட
நின்றஅம் பலவற் கல்லாக்
கச்சரைக் கல்லாப் பொல்லாக்
கயவரைப் பசுநூல் கற்கும்
பிச்சரைக் காணா கண்வாய்
பேசாதப் பேய்க ளோடே. 9

Mine eyes view not the deluded ones that are led
To lesser deities preached by baser texts, that are
Not learned in Lord's revealing scriptures, that loathe
To worship Civa, that did shy in fright away from Devas
Who fled the sacrificial site as Eccan's head was plucked
As flower-pop to roll once, Not a word with such ghosts.

44. விண்ணவர் மகுட கோடி
மிடைந்தொளி மணிகள் வீசும்

அண்ணல்அம் பலவன் கொற்ற
வாசலுக் காசை யில்லாத்
தெண்ணரைத் தெருளா உள்ளத்
திருளரைத் திட்டை முட்டைப்
பெண்ணரைக் காணா கண்வாய்
பேசாதப் பேய்க ளோடே. 10

Never mine eyes see the epicene impotent imps cavilling
That are muddle-headed murky, ruffian like, agnostic
Nescient ones, that never near the triumphant King
In the mystic Spatium with Devas thronging, spilling light
From off their crowns. Lord is my President.
Not a word my tongue would have with imps.

45. சிறப்புடை அடியார் தில்லைச்
செம்பொன்அம் பலவற் காளாம்
உறைப்புடை அடியார் கீழ்க்கீழ்
உறைப்பர்சே வடிநீ றாடார்
இறப்பொடு பிறப்பி னுக்கே
இனியராய் மீண்டும் மீண்டும்
பிறப்பரைக் காணா கண்வாய்
பேசாதப் பேய்க ளோடே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

Mine eyes look not on those that are born oft as prey to
Death-birth ring of labour, that are void of glory
Of the holy ash-dust of servitors, that lack the conviction
To slave for the slaves of Civa adance in Tillai
Carat-auric Spatium thronged by sublime many.
Never would my tongue have a word with those ghosts.

TIRUCCIRRAMBALAM

சேந்தனார் – திருவிசைப்பா

5. திருவீழிமிழலை – 'ஏகநாயகனை'

Sentanaar - Tiruvisaippaa

Tiruveezhimizhalai - Ekanaayakanai

பண்: பஞ்சமம்

பதிக எண்: 5

திருச்சிற்றம்பலம்

46. ஏகநா யகனை இமையவர்க் கரசை
என்னுயிர்க் கமுதினை எதிர்இல்
போகநா யகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
பொன்னெடுஞ் சிவிகையா ஊர்ந்த
மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி
மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில்
யோகநா யகனை யன்றிமற் றொன்றும்
உண்டென உணர்கிலேன் யானே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

Sole Lord for all worlds, King of winkless Devas
Ambrosia quickening me, nonpareil bliss Bestow-er
Are all He, the Discus Donor to the nimbus dark
Maal fair whom He littered down in gold
Once upon an aeon. Like a mercy cloud
Seeking recompense none is He the Helper, the Granter
Of Release at Tiruveezhimizhalai towering temple
Landed firm in descent from skies, the Ens Greatest I do know.

47. கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎம் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் றன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே. 2

The ripe Kalpaka fruit relished by the wise,
  The shore-less ocean of infinite mercy,
The ruby-hill unbeknown to aliens,
  The fair-lamp that illumes the pious hearts,
The queller of foes' citadels, our Civa
  The Victor enthroned in Tiruveezhimizhalai
Are but He. Him gazing, oft, my heart
  And eyes have felt the embracing coolth.

48. மண்டலத் தொளியை விலக்கியான் நுகர்ந்த
மருந்தை என் மாறிலா மணியைப்
பண்டலர் அயன்மாற் கரிதுமாய் அடியார்க்
கெளியதோர் பவளமால் வரையை
விண்டலர் மலர்வாய் வேரிவார் பொழில்சூழ்
திருவீழி மிழலையூர் ஆளும்
கொண்டலங் கண்டத் தெம்குரு மணியைக்
குறுகவல் வினைகுறு காவே. 3

Undazed by sun's mandala I contemplate its core;
  Therein is my ambrosia my matchless Ruby of yore
Dear to view by Brahma-upon-lotus and Maal fair
  Yet Mount Coral immense visible to devotees.
Him the Great preceptor with nimbus-dark neck
  Holding the holy *civitas*, - of Tiruveezhimizhalai
Girt in groves engulfed by floral honey un-held in, -
  If we seek, deeds of woe won't afflict us.

49. தன்னடி நிழற்கீழ் என்னையும் தகைத்த
சசிகுலா மவுலியைத் தானே
என்னிடைக் கமலம் மூன்றினுள் தோன்றி
எழுஞ்செழுஞ் சுடரினை அருள்சேர்
மின்னெடுங் கடலுள் வெள்ளத்தை வீழி
மிழலையுள் விளங்குவெண் பளிங்கின்
பொன்னடிக் கடிமை புக்கினிப் போக
விடுவனோ பூண்டுகொண் டேனே. 4

Wearing a crescent on His crest taking me by force to grace
  Me, even, beneath the shade of His Holy feet, He welling up

As exclusive flame in ascension willingly in concomitant
Circum-zones of *Anahata Visuddhi* and *Aagna* wheeling
Triple lotuses, swelling in neap as of the rising main
Is endowed with grace-lumen blest am I to bide and serve
At the secure sacred auric feet of crystal white Lord
In Tiruveezhimizhalai, never would I let the feet part from my heart.

50. இத்தெய்வ நெறிநன் றென்றிருள் மாயப்
பிறப்பறா இந்திர சாலப்
பொய்த்தெய்வ நெறிநான் புகாவகை புரிந்த
புராணசிந் தாமணி வைத்த
மெய்த்தெய்வ நெறிநான் மறையவர் வீழி
மிழலைவின் ணிழிசெழுங் கோயில்
அத்தெய்வ நெறியிற் சிவமலா தவமும்
அறிவரோ அறிவுடை யோரே. 5

He graced me so that I never betook
To pseudo deities of fading sorcery
That never sever birth. He is the hoary
Chintamani gracing *Andhanars* versed
In Vedas four to take to the true deific path.
He is the Tiruveezhimizhalaiyer enshrined
In the shipshape temple come from the skies.
Can the Gnostics ignore Civa and adore others in vain?

51. அக்கனா அனைய செல்வமே சிந்தித்
தைவரோ டழுந்தியான் அவமே
புக்கிடா வண்ணம் காத்தெனை ஆண்ட
புனிதனை வனிதைபா கனைஎண்
திக்கெலாங் குலவும் புகழ்த்திரு வீழி
மிழலையான் திருவடி நிழற்கீழ்ப்
புக்குநிற் பவர்தம் பொன்னடிக் கமலப்
பொடியணிந் தடிமைபூண் டேனே. 6

Mired in the mirth of fivefold senses
Bent on the dreamy wealth of mundi
I'd been. O, pure One with Parvati-in-half
Me, You have saved lest a life such wastes me.

My Lord of Holy Veezhimizhalai
  Far famed in all eight airts is.
In the light of His feet, I wear the auric-lotus-farina
  Of His Servitors, and have taken to serving them.

52. கங்கைநீர் அரிசிற் கரைஇரு மருங்கும்
  கமழ்பொழில் தழுவிய கழனித்
திங்கள்நேர் தீண்ட நீண்டமா ளிகைசூழ்
  மாடநீ டுயர்திரு வீழித்
தங்குசீர்ச் செல்வத் தெய்வத்தான் தோன்றி
  நம்பியைத் தன்பெருஞ் சோதி
மங்கைஓர் பங்கத் தென்னரு மருந்தை
  வருந்திநான் மறப்பனோ இனியே. 7

How can I henceforth forget the dear-to-get
  Ambrosia and grieve? For He is my Lord
With Parvati-in-half Lumen grand in form.
  He is *sui generis*. He is qualified perfect
As graceful opulence at holy Veezhimizhalai
  With many tiered gorgeous mansions moon-kissed
With fertile fecund fields on Ganges-watered-Arisil
  On either bank lush with odorous floral groves.

53. ஆயிரங் கமலம் ஞாயிறா யிரமுக்
  கண்முக கரசர ணத்தோன்
பாயிருங் கங்கை பனிநிலாக் கரந்த
  படர்சடை மின்னுபொன் முடியோன்
வேயிருந் தோளி உமைமண வாளன்
  விரும்பிய மிழலைசூழ் பொழிலைப்
போயிருந் தேயும் போற்றுவார் கழல்கள்
  போற்றுவார் புரந்தரா திகளே. 8

Sheer Lumen, triple eyed meet with a milliard of suns;
  Lovely Face, arms and feet meet with myriad Lotuses;
Ever exuding Light from matted locks fair
  Holding in the gushing Ganges, are all He
Ensconcing the crescent-cusp cool; He is the spouse of Parvati
  With bamboo-lithe shoulders; He has deigned to grace

In fair Veezhimizhalai, where in off-temple groves
  Indra and all propitiate the pious praising the Lord.

54. எண்ணில்பல் கோடி சேவடி முடிகள்
        எண்ணில்பல் கோடிதிண் டோள்கள்
    எண்ணில்பல் கோடிதிருவுரு நாமம்
        ஏர்கொள்முக் கண்முகம் இயல்பும்
    எண்ணில்பல் கோடி எல்லைக்கப் பாலாய்
        நின்றைஞ்ஞூற் றந்தணர் ஏத்தும்
    எண்ணில்பல் கோடி குணத்தர்ஏர் வீழி
        இவர்நம்மை ஆளுடை யாரே. 9

He is the Lord gracing Veezhimizhalai fair.
  Countless are His attributes benign, hailed by five
Hundreds of andhanars. He beyonds all limits,
  With deeds infinite, with measureless ruddy feet,
With multitudinous matted locks, with shoulders hefty,
  In limitless expanse and holy mien in endless stretch.
Myriad are His names and triple-eyed faces.
  So graceful is He to take us in claim as servitors.

55. தக்கன் வெங்கதிரோன் சலந்தரன் பிரமன்
        சந்திரன் இந்திரன் எச்சன்
    மிக்கநெஞ் சரக்கன் புரம்கரி கருடன்
        மறலிவேள் இவர்மிகை செகுத்தோன்
    திக்கெலாம் நிறைந்த புகழ்த்திரு வீழி
        மிழலையான் திருவடி நிழற்கீழ்ப்
    புக்கிருந் தவர்தம் பொன்னடிக் கமலப்
        பொடியணிந் தடிமைபூண் டேனே. 10

Takkan proud, torrid-rayed sun
  Demon Jalandaran, Brahman and Chandran
The chief of Takkan's yagna, the hard-hearted Ravana,
  The citadels triple and the tusker driven must
By sylvan-taruka sages, and the excesses
  Of Garuda, Yama and Manmatha He quelled.
Famed in eight airts He's Lord Veezhimizhalai.
  Vassus vassorum, I wear the auric farina of their lotus feet.

56. உளங்கொள மதுரக் கதிர்விரித் துயிர்மேல்
அருள்சொரி தரும்உமா பதியை
வளங்கிளர் நதியும் மதியமும் சூடி
மழவிடை மேல்வரு வானை
விளங்கொளி வீழி மிழலைவேந்தே என்
றாந்தனைச் சேந்தன்தா தையையான்
களங்கொள அழைத்தால் பிழைக்குமோ அடியேன்
கைக்கொண்ட கனககற் பகமே. 11

Spreads He the Gnostic lumen graining my heart;
He, the spouse of Parvati rains mercy on beings;
Holding diluvia-Ganges He keeps the crescent;
Aboard the Young Taurus, He, the strident One
Is en-temple-d in Tiruveezhimizhalai.
Him, Muruka's father, were I to hail as Rex
In full throated ease, won't He, the auric Kalpaka
The sole grasp unfailing, turn up by me?

57. பாடலங் காரப் பரிசில்கா சருளிப்
பழுத்தசெந் தமிழ்மலர் சூடி
நீடலங் காரத் தெம்பெரு மக்கள்
நெஞ்சினுள் நிறைந்துநின் றானை
வேடலங் காரக் கோலத்தின் னமுதைத்
திருவீழி மிழலையூர் ஆளும்
கேடிலங் கீர்த்திக் கனககற் பகத்தைக்
கெழுமுதற் கெவ்விடத் தேனே. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

He, the granter of coins gold to Hymns troped fair,
He, the abider ever in moving *Tevara-Moovar's* hearts,
He, the One adorned in choice Tamil *Canzones* theirs,
Guised as Hunter, graced Arjun Ambrosially.
Ruler of fair Veezhimizhalai, Fadeless famed
Kalpaka gold. Do I rank to reach Him ever?
Yet deeming me not on counts unworthy, He
On His own compassion has graced me His slave.

TIRUCCIRRAMBALAM

௬. திருவாவடுதுறை – 'பொய்யா வேதியர்'
Tiruvaavaduturai - Poyya Veetiyar

பண்:பஞ்சமம்

பதிக எண்: 6

திருச்சிற்றம்பலம்

58. பொய்யாத வேதியர் சாந்தைமெய்ப்
புகழாள ராயிரம் பூசுரர்
மெய்யே திருப்பணி செய்சீர்
மிகுகா விரிக்கரை மேய
ஐயா திருவா வடுதுறை
யமுதேயென் றுன்னை யழைத்தக்கால்
மையார் தடங்கண் மடந்தைக்கொன்
றருளா தொழிவது மாதிமையே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

O! Lord abiding on sublime *Kaaviri*
Soulfully served by thousand andhanars,
The Devas of Earth, the famed Saatanoorists
That chant Vedas, whose sayings never unsay.
O, warm ambrosial grace of Tiruvaavaduturai!
-Thus, if my daughter were to hail You,
Would it suit Your serene Highness
To stay mute speaking no word of grace?

59. மாதி மணங்கம ழும்பொழில்
மணிமாட மாளிகை வீதிசூழ்
சோதி மதிலணி சாந்தைமெய்ச்
சுருதி விதிவழி யோர்தொழும்
ஆதி யமரர் புராணனாம்
அணிஆ வடுதுறை நம்பிநின்ற
நீதி யறிகிலள் பொன்னெடுந்
திண்டோள் புணர நினைக்குமே. 2

In graceful grove-girt, gorgeous-gem-storey-ed
-Mansion-lined-ways-endowed, lit fortressed
Felicitous Saatanoor, great true Vedic andhanars
Worship the celestials' primordial Lord

Fain abiding in fair Aavaduturai
  Temple with attributes round. To discern
His Highness she has vision none, yet
  She longs to hug His golden shoulders broad.

60. நினைக்கும் நிரந்தர னேயென்னும்
        நிலாக்கோலச் செஞ்சடைக் கங்கைநீர்
    நனைக்கும் நலங்கிளர் கொன்றைமேல்
        நயம்பேசும் நன்னுதல் நங்கைமீர்
    மனக்கின்ப வெள்ள மலைமகள்
        மணவாள நம்பிவண் சாந்தையூர்
    தனக்கின்பன் ஆவடு தண்டுறைத்
        தருணேந்து சேகரன் என்னுமே. 3

O! fair temple-d girls! My daughter loves my Lord
  Hailing Him everlasting. Crazy after
The crescent-elegant-ruddy-matted-crest-hid-
  -Ganges-moist cassia bloom of His, Prattles she:
Gracer, Flood of Bliss, Parvati's spouse of perfect attributes,
  Eager Indweller in fecund Saatanoor,
Holding in the brooch of crescent,
  Ardent abider at Aavaduturai shrine and thus.

61. தருணேந்து சேகர னேயெனுந்
        தடம்பொன்னித் தென்கரைச் சாந்தையூர்ப்
    பொருணேர்ந்த சிந்தை யவர்தொழப்
        புகழ்செல்வ மல்குபொற் கோயிலுள்
    அருணேர்ந் தமர்திரு வாவடு
        துறையாண்ட ஆண்டகை யம்மானே
    தெருணேர்ந்த சித்தம் வலியவா
        திலக நுதலி திறத்திலே. 4

O! Sovereign! Grace-Granting Abider at Aavaduturai,
  Loaded with fame and pelf hymned by servitors
Cordial devoted to True Ens in Saatanoor
  On southern banks of Kaaviri, stretching oft
My daughter calls You, the crescent-wearer
  On the crest. Why do You remain stone-deaf

With compassion none, although You know
Pretty well of my tilak-marked girl's genuine grief?

62. திலக நுதல்உமை நங்கைக்கும்
திருவா வடுதுறை நம்பிக்கும்
குலக அடியவர்க் கென்னையாட்
கொடுத்தாண்டு கொண்ட குணக்கடல்
அலதொன் றறிகின்றி லேமெனும்
அணியும்வெண் ணீறஞ் செழுத்தலால்
வலதொன் றிலள்இதற் கென்செய்கேன்
வயல் அந்தண் சாந்தையர் வேந்தனே. 5

O! Imperious Lord of fair, cool, fertile fields
Of Saatanoor! Oft my girl pesters: "Submit me
To the flock of servitors of the tilak-marked Uma
And Lord of perfect attributes, the ardent abider.
At Tiruvaavaduturai. None but my Lord I know;
He, the Deity, a sea of attributes, has taken me
His slave cordial" she wears the pure holy ash
And chants Pentagrammaton. What am I to do?

63. வேந்தன் வளைத்தது மேருவில்
அரவுநாண் வெங்கணை செங்கண்மால்
போந்த மதிலணி முப்புரம்
பொடியாட வேதப்புர வித்தேர்ச்
சாந்தை முதல்அயன் சாரதி
கதிஅருள் என்னுமித் தையலை
ஆந்தண் திருவா வடுதுறை
யான்செய்கை யார்அறி கிற்பரே. 6

"O! Lord Rex, to ash the triple citadels engirt
By forts, You roamed the skies; arched Meru
Roped in Vasuki snake as cord; fletched
Red-eyed fair Maal as dart; bade Brahma
Steer the car drawn by steeds of Vedas.
Your sole grace I merit, "thus my daughter
Chatters oft. For her sake, who knows what the abider
Ardent at watered Tiruvaavaduturai would do?

64. கிற்போம் எனத்தக்கன் வேள்விபுக்
கெடுத்தோடிக் கெட்டஅத் தேவர்கள்
சொற்போலும் மெய்ப்பயன் பாவிகாள்
என்சொல்லிச் சொல்லும்இத் தூமொழி
கற்போல் மனங்கனி வித்தஎம்
கருணால யாவந்திடாய் என்றாற்
பெற்போ பெருந்திரு வாவடு
துறையாளி பேசா தொழிவதே. 7

"Sinners! We expiate through sacrifice in full',
Swearing so, Devas began. On Veerabadra's entry,
They fled the site. As their pledge in vain,
So flesh-borne deeds of the mundane kind
Sterile be; save those of Holy service"
My daughter of words pure oft calls up this.
If she seeks Your Mercy mellow to grace her,
Does it behove the sovereign of Tiruvaavaduturai to stay mute?

65. ஒழிவொன்றி லாஉண்மை வண்ணமும்
உலப்பிலள் ஊறின்ப வெள்ளமும்
மொழிவொன்றி லாப்பொன்னித் தீர்த்தமும்
முனிகோடி கோடியா மூர்த்தியும்
அழிவொன்றி லாச்செல்வச் சாந்தையூர்
அணிஆ வடுதுறை ஆடினாள்
இழிவொன்றி லாவகை யெய்திநின்
றிறுமாக்கும் என்னிள மானனே. 8

Behold, girls! My daughter, a dear Young fawn
Speaks without break on the *veritas* of the Lord
Aavadututrai, immersed in a bluff of bliss
Of the temple of Saatanoor rich, hailing the kazhal-
-feet of the Timeless Rich One. Full gay is she
Heedless of my words, love-bedraggled; and has
Reach to Lord's myriad miens, perennial springs
Of Bliss in Kaaviri, and sages galore sans want.

66. மானேர் கலைவளை யுங்கவர்ந்
துளங்கொள்ளை கொள்ள வழக்குண்டே

தேனே அமுதேஎன் சித்தமே
சிவலோக நாயகச் செல்வமே
ஆனேஅ லம்பு புனற்பொன்னி
அணிஆ வடுதுறை அன்பர்தம்
கோனேநின் மெய்யடி யார்மனக்
கருத்தை முடித்திடுங் குன்றமே. 9

Honey-sweet-Rex! Ambrosial elixir! Heart-Indweller!
Opulent Lord of Civaloka! Lord of ardent servitors
At fair Aavaduturai on Kaaviri where lowing cows dip.
O, Hill of Grace, Fulfillment of servitors sure
With attributes perfect, round and deeds
Benign and sweet, why at all have You
Taken the veil of my fawn and dismayed
Her ravishing her heart? Is this just just?

67. குன்றேந்தி கோகன கத்தயன்
அறியா நெறிஎன்னைக் கூட்டினாய்
யென்றேங்கி ஏங்கிஅ ழைக்கின்றாள்
இளவல்லி எல்லைக டந்தனள்
அன்றேஅ லம்பு புனற்பொன்னி
அணிஆ வடுதுறை யாடினாள்
நன்றே யிவள்நம் பரமல்லள்
நவலோக நாயகன் பாலளே. 10

Aggrieved much languished at heart
She keeps complaining: "You've cornered
Me into the via of Grace un-travelled
Even by lotus-borne Brahma, Maal fair who held
Govardhana as Umbrella. "Liana-like daughter
Mine, unrestrained, has left me for Aavaduturai
On Kaaviri fair where waters gossip unabashed,
She outright clings to Our Lord anew. Is this just?

68. பாலும் அமுதமும் தேனுமாய்
ஆனந்தந் தந்துள்ளே பாலிப்பான்
போலும்என் ஆருயிர்ப் போகமாம்
புரகால காம புராந்தகன்

சேலுங் கயலுந் திளைக்கும்நீர்த்
திருவா வடுதுறை வேந்தனோ
டாலு மதற்கே முதலுமாம்
அறிந்தோம் அரிவைபொய் யாததே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

Inclined is my daughter to play with our Lord
Who wells up bliss in dear Being,
Increasing joy, granting milk, ambrosia, honey
Cordially. He destroyed the bodies of Yama and Manmatha.
He rules as Lord Aavaduturai on Kaaviri
Where carp and trout frisk and spawn.
Now, well beknown is that, my girl has taken
To a path laid for herself indeed. O, neighbor!

TIRUCCIRRAMBALAM

7. திருவிடைக்கழி – 'மாலுலாமனம்'

Tiruvidaikkazhi - Maalulaa manan

பண்:பஞ்சமம்

பதிக எண்: 7

திருச்சிற்றம்பலம்

69. மாலுலா மனந்தந் தென்கையிற் சங்கம்
வவ்வினான் மலைமகள் மதலை
மேலுலாந் தேவர் குலமுழு தாளுங்
குமரவேள் வள்ளிதன் மணாளன்
சேலுலாங் கழனித் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
வேலுலாந் தடக்கை வேந்தன்என் சேந்தன்
என்னும்என் மெல்லியல் இவளே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

"Amid cyprinus-frisking fields of Tiruvidaikkazhi,
Beneath the shade of fragrant webera,
Granting darshan in statant grace, the long-arm'd
Lancer prince, Parvati's son, celestial's Supremo,
Spouse of Valli, sanguine Kumara bemused me
In frenzy, and stole away the chank-
Bangles that adorned my arms", - Thus
My daughter the flower among women, complains, o, maids.

70. இவளைவார் இளமென் கொங்கைபீர் பொங்க
எழில்கவர்ந் தான் இளங்காளை
கவளமா கரிமேற் கவரிசூழ் குடைக்கீழ்க்
கனகக்குன் றெனவருங் கள்வன்
திவளமா ளிகைசூழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
குவளைமா மலர்க்கண் நங்கையாள்நயக்குங்
குழகன்நல் லழகன்நம் கோவே. 2

Riding the tusker gobbling huge balls of rice
Comes the thief like Young Taurus with parasol,
Bosgrunnian fans on either side looking auric-hill
Stealing the gazer's hearts. He graces beneath

The fair Webera in Tiru Idaikkazhi of well lit mansions.
He, the spouse of nenuphar-eyed Devayani and Sri Valli
He, the junior, the handsome leader Muruka made my girl's
Soft bosoms in stays turn pale and ravished her charms.

71. கோவினைப் பவளக் குழமணக் கோலக்
குழாங்கள்சூழ் கோழிவெல் கொடியோன்
காவனற்சேனை யென்னக்காப் பவன்என்
பொன்னைமே கலைகவர் வானே
தேவினற் றலைவன் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
தூவிநற் பீலி மாமயி லூருஞ்
சுப்பிர மண்ணியன் றானே. 3

He, the celestials' supremo grants darshan
Beneath the luring Webera in holy Tiruvidaikkazhi,
Mounting the fan-tailed peacock. Lord Subramaniya
Coral hued Younger one in wedding apparel
Is gorgeous in servitors' throng with bantam standard
Finishing foes. An Army and Defender is He for all.
He has stolen away my daughter's cingulum, leaving
Her, Lakshmi-like, in the lurch. Why, I know not.

72. தானமர் பொருது தானவர் சேனை
மடியச்சூர் மார்பினைத் தடிந்தோன்
மானமர் தடக்கை வள்ளல்தன் பிள்ளை
மறைநிறை சட்டறம் வளரத்
தேனமர் பொழில்சூழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
கோனமர் கூத்தன் குலஇளங் களிறென்
கொடிக்கிடர் பயப்பதுங் குணமே. 4

A muster of demons with Surapadman warred with Him
And perished. He axed open Suran's chest, He the son
Of the ever-giver Civa wielding a deer in a hand.
Fostering six-fold virtues Vedas proclaim – chanting
Teaching, praying, seeking, offering, accepting-stands
He beneath the sacred Webera in bee-groved Tiruvidaikkazhi.

Of the House of the Dancer, He, the smart tusker-like Muruka
Disturbs my liana-girl prop-less. Isn't it demeaning?

73. குணமணிக் குருளைக் கொவ்வைவாய் மடந்தை
படுமிடர் குறிக்கொளா தழகோ
மணமணி மறையோர் வானவர் வையம்
உய்யமற் றடியனேன் வாழத்
திணமணி மாடத் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
கணமணி பொருநீர்க் கங்கைதன் சிறுவன்
கணபதி பின்னிளங் கிளையே. 5

For famed Andhanar, Deva, Earthly clans to live secure
Unscathed by Evil, He, beneath the bewitching Webera-
Shade, stands tough in storeyed fair Idaikkazhi.
Son of Ganges in spate, rolling a flood of gems,
He is Younger to Ganapati. My daughter with red-*kovvai*
Lips fair, ample, still wants His grace and pines.
Is it proper to Him, not taking her to heart
To tarry long, without steps to redress her?

74. கிளையிளஞ் சேய்அக் கிரிதனைக் கீண்ட
ஆண்டகை கேடில்வேற் செல்வன்
வளையிளம் பிறைச்செஞ் சடைஅரன் மதலை
கார்நிற மால்திரு மருகன்
திளையிளம் பொழில்சூழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
முளைஇளங் களிறென் மொய்குழற் சிறுமிக்
கருளுங்கொல் முருகவேள் பரிந்தே. 6

Amiable to servitors, the Younger one cracked open
The Kraunca hill with a force by His unfailing lance;
He the opulent offspring of Civa with ruddy matted crest
Holding in the cusp of juvenile crescent, He born to
Cloud-hued fair Maal's sister, verily like a calf-elephant
Moving beneath the holy Webera in alcoves of Tiruvidaikkazhi
Is none but the Muruka Lord who ought to pity
My little girl of flowing locks and do grace. Won't He?

75. பரிந்தசெஞ் சுடரோ பரிதியோ மின்னோ
பவளத்தின் குழவியோ பசும்பொன்
சொரிந்தசிந் துரமோ தூமணித் திரளோ
சுந்தரத் தரசிது என்னத்
தெரிந்தவை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
வரிந்தவெஞ் சிலைக்கை மைந்தனை அஞ்சொல்
மையல்கொண் டையுறும் வகையே. 7

In front of Muruka Lord with well wielded bow
Beneath the Webera in Tiruvidaikkazhi, where knowing
The True Vedic path, people dwell disciplined,
My daughter of sweet speech dizzied in lusty rapture
Wonders gazing His holy mien, wondering whether
He is flame-red, or He is the love of all or is sol —
Or a streak of flash or a heap of limpid stones
Or Prince of stately beauty in Majesty and thus and thus.

76. வகைமிகும் அசுரர் மாளவந் துழிஞை
வானமர் விளைத்ததா ளாளன்
புகைமிகும் அனலிற் புரம்பொடி படுத்த
பொன்மலை வில்லிதன் புதல்வன்
திகைமிகு கீர்த்தித் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
தொகைமிகு நாமத் தவன்திரு வடிக்கென்
துடியிடை மடல்தொடங் கினளே. 8

To root out the countless demons variform-He
Went on His own; seiged their forts; waged wars
As War-Lord is He; son to Civa that arched Meru
To ash the citadels triple in fuming flames,
His holy names numerous, He stands beneath
The Webera with a streak of sanctimony
In Tiruvidaikkazhi famed far in quarters four.
My girl, slim-waisted, to get Him, broke the taboo of a ride
(on palmyrah stem.

77. தொடங்கினள் மடல் என் றணிமுடித் தொங்கற்
புறஇத ழாகிலும் அருளான்
இடங்கொளக் குறத்தி திறத்திலும் இறைவன்
மறத்தொழில் வார்த்தையும் உடையான்
திடங்கொள்வை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
மடங்கலை மலரும் பன்னிரு நயனத்
தறுமுகத் தமுதினை மருண்டே. 9

Lion-like under the luring Webera in Tiruvidaikkazhi
Where Vedics good steadfast abide, abides the Lord
Ambrosia like with eyes twelve and faces six to grace
The servitors. In love-frenzy to wed Him with no other
Way ever, My daughter has taken to riding palmyrah stem.
Watching this, even He hasn't deigned to grace with
Petals off pendant garland of His to appease her,
More jealous than Kurava Valli. He is irate in deed and word.

78. மருண்டுறை கோயில் மல்குநன் குன்றப்
பொழில்வளர் மகிழ்திருப் பிடவூர்
வெருண்டமான் விழியார்க் கருள்செயா விடுமே
விடலையே எவர்க்குமெய் யன்பர்
தெருண்டவை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
குருண்டபூங் குஞ்சிப் பிறைச்சடை முடிமுக்
கண்ணுடைக் கோமளக் கொழுந்தே. 10

The tendril-soft Muruka of triple eyed Civa with crescent
Cusped matted crest and cassia rich curly locks
Is beneath the sacred Webera in Tiruvidaikkazhi
Where people flourish sublime poised in Vedic feel
As servitors true to Muruka; abiding in the temple
And ranging thro' fertile groved hilly tracts there.
Would the Lord who delights all ever
Neglect our timid deer-eyed tremulous pidavur girls?

79. கொழுந்திரள் வாயார் தாய்மொழி யாகத்
தூமொழி அமரர்கோ மகனைச்
செழுந்திரட் சோதிச் செப்புறைச் சேந்தன்
வாய்ந்தசொல் லிவைசுவா மியையே

செழுந்தடம் பொழில்சூழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
எழுங்கதி ரொளியை ஏத்துவார் கேட்பார்
இடர்கெடும் மாலுலா மனமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

O! Mind stuck in nescient delusion!
Of the Leader of Devas of pure speech, of His lurid form,
Of Muruka, I, Sentan of Seppurai
Have versed the words of the girl's mother
With rich import. They that sing Muruka with young sun's
Effulgence, aglow under Webera in Tiruvidaikkazhi
And they that hear these verses woven thus
Shall have their sorrows annulled sure.

TIRUCCIRRAMBALAM

கருவூர்த் தேவர் – திருவிசைப்பா

KARUVOOR TEVAR – TIRUISAIPPAA

8. கோயில் – 'கணம் விரி குடுமி'

Koyil - Kanamvirikutumi

பண்: புறநீர்மை

பதிக எண்: 8

திருச்சிற்றம்பலம்

80. கணம்விரி குடுமிச் செம்மணிக் கவைநாக்
கறையணற் கட்செவிப் பகுவாய்
பணம்விரி துத்திப் பொறிகொள்வெள் ளெயிற்றுப்
பாம்பணி பரமர்தங் கோயில்
மணம்விரி தருதே மாம்பொழில் மொழுப்பின்
மழைதவழ் வளரிளங் கமுகந்
திணர்நிரை அரும்பும் பெரும் பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

Red gem crested, fork-tongued, venom-charged
With eyes-as-ears, mouths open, dotted tawny hooded
Anguine fanged cobras adorn Civa Excelsior
Whose temple is the Holy Spatium situate in the city
Of Fair Perumparrappuliyoor with flower-spikes-show
In a riot atop the tall areca trees over which
Hover clouds in sequence; and with girding groves
Of grafted mango woods of vintage redolence.

81. இவ்வரும் பிறவிப் பௌவநீர் நீந்தும்
ஏழையேற் கென்னுடன் பிறந்த
ஐவரும் பகையே யார்துணை யென்றால்
அஞ்சலென் றருள் செய்வான் கோயில்
கைவரும் பழனம் குழைத்தசெஞ் சாலிக்
கடைசியர் களைதரு நீலம்
செய்வரம் பரும்பு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 2

Co-nascent five sensoria let me swim the main
  Of births swollen to swim, shore unknown, a hard row to hoe;
As I grieved, who my helper be, fain came Civa assuring,
  "I escort You true. Fear not. "His temple is but
The mystic Spatium opulent with grace transfinite.
  In Perumparrappuliyoor where on fields' bunds
Nenuphar stalks lie, by plowmen cut and heaped on either side
  Of lush-red 'Sennel' crops bumper found in copious yield.

82. தாயினே ரிரங்குந் தலைவவோ என்றும்
        தமியனேன் துணைவவோ என்றும்
    நாயினேன் இருந்து புலம்பினால் இரங்கி
        நலம்புரி பரமர்தங் கோயில்
    வாயினே ரரும்பு மணிமுருக் கலர
        வளரிளஞ் சோலைமாந் தளிர்செந்
    தீயினே ரரும்பு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
        திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 3

The *Caritas* divine from the temple of Civa
  Does all good to me, even me, a low cur,
Frivolous, penitent and inane, yet hailing Him
  Lord mine maternally merciful to all beings.
The Temple is but graceful Perumparrappuliyoor
  Where bloom erythro-buds of coral trees
'O'ing like the lips of women; where sprout
  Saplings in groves of flame-hued mango blossoms.

83. துந்துபி குழல்யாழ் மொந்தைவான் இயம்பத்
        தொடர்ந்திரு டியர்கணம் துதிப்ப
    நந்திகை முழவம் முகிலென முழங்க
        நடம்புரி பரமர்தங் கோயில்
    அந்தியின் மறைநான் காரணம் பொதிந்த
        அரும்பெறல் மறைப்பொருள் மறையோர்
    சிந்தையில் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
        திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 4

Tuntupi, bamboo-pipe, *yaazh*, *mondai* and timbrels
  Of muffle leather percuss and resonate sky-high.

Sages in clans in ceaseless sequence chant and pray.
Nandideva improvises a rumble on the drum
Dexterous like a thunderhead. Civa dances en-temple-d
In grace-welling Spatium of mystic Perumparrappuliyoor
Where Vedics reveal the esoteric-s shut in Vedas four
With *chorale* mantras meet for chant in instants anthemic.

84. கண்பனி யரும்பக் கைகள் மொட்டித்தென்
களைகணே ஓலமென் றோலிட்
டென்பெலா முருகும் அன்பர்தங் கூட்டத்
தென்னையும் புணர்ப்பவன் கோயில்
பண்பல தெளிதேன் பாடிநின் றாடப்
பனிமலர்ச் சோலைசூழ் மொழுப்பிற்
செண்பகம் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 5

With moist eyes, folded hands servitors entreat Him:
'O, Propping bole of ours to cling to, melt our *os* in Love.'
Lord Civa adds me to their flock. His Temple is
But grace-haloed Holy Spatium situate in
Perumparrappuliyoor where dancing honey-bees
Hum and hive in, flowers cool blanket the top
Of Michelia champaka trees blossoming thick
In efflorescence in redolent groves.

85. நெஞ்சிட் ரகல அகம்புகுந் தொடுங்கு
நிலைமையோ டிருள்கிழித் தெழுந்த
வெஞ்சுடர் சுடர்வ போன்றொளி துளும்பும்
விரிசடை யடிகள்தங் கோயில்
அஞ்சுடர்ப் புரிசை ஆழிசூழ் வட்டத்
தகம்படி மணிநிரை பரந்த
செஞ்சுடர் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 6

To abate the agony of servitors, He enters their hearts;
Stays there; unveils the veil of murk; as ascending sun
Beams a ray from off His locks disheveled. He's Civa
Whose temple is none but Grace-emitting Spatium

In sacred Perumparrappuliyoor engirt by fair
  Fulgent fort and moat foaming a ruddy aura
In rapid diffusion ablaze faring forth from
  An array of gem-stones precious, dunked in.

86. பூத்திரள் உருவம் செங்கதிர் விரியாப்
புந்தியில் வந்தமால் விடையோன்
தூத்திரட் பளிங்கிற் றோன்றிய தோற்றந்
தோன்றநின் றவன்வளர் கோயில்
நாத்திரள் மறையோர்ந் தோமகுண் டத்து
நறுநெயால் மறையவர் வளர்த்த
தீத்திரள் அரும்பு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 7

Exuding a carmine glow as from a spray of ruddy buds
  Flamboyant, up-surging from within my heart
With Maal-as-Taurus for His mount, with ash
  Argent aglow like as the lustre of pristine crystal-heap,
En-temple-d is He nowhere else but there
  In the Grace-boosting mystic Spatium of Perumparrappuliyoor
Where tongues coir in chorus Vedic verses of praise,
  Where rains ghee in cenotes feeding balls of flame flaring the zone.

87. சீர்த்ததிண் புவனம் முழுவதும் ஏனைத்
திசைகளோ டண்டங்க ளனைத்தும்
போர்த்ததம் பெருமை சிறுமைபுக் கொடுங்கும்
புணர்ப்புடை அடிகள்தங் கோயில்
ஆர்த்துவந் தமரித் தமரரும் பிறரும்
அலைகடல் இடுதிரைப் புனிதத்
தீர்த்தநீர் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 8

The orbic glory and the airts all over
  In the marvellous mobile cosmodrome
Is the potent resolve of Lord Civa whose temple
  Is none but grace-growing Spatium Holy
Situate in Perumparrappuliyoor. Chanting the vantage lordly
  Devas vie mutually, throng and gong, much like
The main where waters fault and limpid wells spring
  In sacred routine-*abhisheka* ever overflowing.

௮௮. பின்னுசெஞ் சடையும் பிறைதவழ் மொழுப்பும்
டெரியதங் கருணையுங் காட்டி
அன்னைதேன் கலந்தின் னமுதுகந் தளித்தாங்
கருள்புரி பரமர்தங் கோயில்
புன்னைதேன் சொரியும் பொழிலகங் குடைந்து
பொறிவரி வண்டினம் பாடும்
தென்னதேன் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. ௯

With crescent cusped in crest, and locks in plaits red,
With *caritas* great a-gracing, like a mother serving food
Sweet with love, mixed with honey is Lord Civa, whose temple
Is but grace in holy flourish of the Spatium in Perumparrappuliyoor
Where laurel Alexandrian spill viscous sweet dew;
Where in groves, lined and veined moon-beetles and bees
Knock and suck the flowers and flit to hum in turn
The tune of '*Tennaa*', a sweet melic strain of stroke.

௮௯. உம்பர்நா டிம்பர் விளங்கியாங் கெங்கும்
ஒளிவளர் திருமணிச் சுடர்கான்
றெம்பிரான் நடஞ்செய் சூழலங் கெல்லாம்
இருட்பிழம் பறஎறி கோயில்
வம்புலாங் கோயில் கோபுரம் கூடம்
வளர்நிலை மாடமா ளிகைகள்
செம்பொனால் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 10

Grace-issuing en-holy-ed Spatium of Perumparrappuliyoor
Is but the temple that cleanses the sticky tar of murk
From precincts where our Lord Dances; is where the Dance
Holy is the spotlight showing Heaven on Earth with blest villas
New to view, with *gopuras*, halls, mansions many towered
Tiered tall, with *stupis* and all surging sure
Terrestrial celestial becoming, so crowned
In hues, in sublimates of ruddy beaten gold.

௯௦. இருந்திரைத் தரளப் பரவைசூ ழகலத்
தெண்ணிலங் கண்ணில்புன் மாக்கள்

திருந்துயிர்ப் பருவத் தறிவுறு கருவூர்த்
துறைவளர் தீந்தமிழ் மாலை
பொருந்தருங் கருணைப் பரமர்தங் கோயில்
பொழிலகங் குடைந்துவண் டுறங்கச்
செருந்திநின் றரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

On this vast earth girt by oyster-ed tidal main
Baser beings blind to gnosis on this gross *mundi*
Value Karuvoortevar's Tamil verses invoking Lord
For corrective refining of triple flaws
Thro' *metanoia* occasion'd by Civa's *caritas*
And this temple is exceedingly mystic
Spatium of Perumparrapuliyoor where groves
Grow lush, flowers bees suck and *seruntis* shower.

TIRUCIRRAMBALAM

௯. திருக்களந்தை ஆதித்தேச்சரம் – ‘கலைகடம் பொருளும்’

Tirukalantai Aaditteccaram- Kalaikatamporulum

பண்: புறநீர்மை

பதிக எண்: 3

திருச்சிற்றம்பலம்

௯௧. கலைகடம் பொருளும் அறிவுமாய் என்னைக்
கற்பினிற் பெற்றெடுத் தெனக்கே
முலைகடந் தருளுந் தாயினும் நல்ல
முக்கணான் உறைவிடம் போலும்
மலைகுடைந் தனைய நெடுநிலை மாட
மருங்கெலாம் மறையவர் முறையோத்
தலைகடல் முழங்கும் அந்தண்நீர்க் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

Being the Ent of Arts and the impulsive knowing
That acknowledges, Triple-Eyed Civa is more a Mercy
Than Mother of Faith that suckled me on Her breast;
He has graced me here readily, in this Holy shrine
Of Aaditeccaram in fertile Kalattoor where waters cool
Sing like sea-wave, Vedics chant Vedas proper,
Propitiated in many tiered mansion carved
And inset as if in the lapidary rock-caverns.

௯௨. சந்தன களபம் துதைந்தநன் மேனித்
தவளவெண் பொடிமுழு தாடும்
செந்தழ லுருவிற் பொலிந்துநோக் குடைய
திருநுத லவர்க்கிடம் போலும்
இந்தன விலங்கல் எறிபுனந் தீப்பட்
டெரிவதொத் தெழுநிலை மாடம்
அந்தணர் அழலோம் பலைபுனற் களந்தை 2
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

On His sandal washed fair form argent ash is worn;
 Thus, He, the metopic-eyed Civa is adance like
A Red Flame. His abode, verily is none but
 The Sacred Temple of Aaditeccaram in Kalattoor
Where found are rich tumultuous water ponds
 Where andhanars ghee and foster flames
Of Agni, in their seven-tiered mansions,
 Lurid like a conflagration in a felled forest.

93. கரியரே இடந்தான் செய்யரே யொருபால்
 கழுத்தில்ஓர் தனிவடம் சேர்த்தி
முரிவரே முனிவர் தம்மொடால் நிழற்கீழ்
 முறைதெரிந் தோருடம் பினராம்
இருவரே முக்கண் நாற்பெருந் தடந்தோள்
 இறைவரே மறைகளுந் தேட
அரியரே ஆகில் அவரிடம் களந்தை
 அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே. 3

Dark on His Left, scarlet in His rest, wears He
 A garland of bones nonpareil and does do a dance
For sage Sanaka and all to behold.
 He, beneath the *kallaal* shade scrutinizes the Lore.
Twosome is He, He and she in *soma* one:
 Solely He with eyes three, shoulders four, supervening!
Vedas sought Him, couldn't know Him – Certain as these are,
 Is ornate Aaditeccaram Kalattoor, His authentic site.

94. பழையராந் தொண்டர்க் கெளியரே மிண்டர்க்
 கரியரே பாவியேன் செய்யும்
பிழையெலாம் பொறுத்தென் பிணிபொறுத் தருளாப்
 பிச்சரே நச்சரா மிளிருங்
குழையராய் வந்தென் குடிமுழு தாளுங்
 குழகரே ஒழுகுநீர்க் கங்கை
அழகரே ஆகில் அவரிடம் களந்தை
 அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே. 4

He is the grace-giver to a hoary lineage
 Of servitors ever. Unbeknown to the visionless,

Unforgiving the errant ones, He the Mad
  Seldom spared this cruel me from affliction.
With spiteful snake for His ear-ring He rules
  My clan entire. Handsome is He to let Ganges
Pool in His matted crest. If these be true, upon
  Kalattoor proved, then Aaditeccaram is His abode.

95. பவளமே மகுடம் பவளமே திருவாய்
      பவளமே திருவுடம் பதனில்
    தவளமே களபம் தவளமே புரிநூல்
      தவளமே முறுவல் ஆ டரவந்
    துவளுமே கலையும் துகிலுமே யொருபால்
      துடியிடை இடமருங் கொருத்தி
    அவளுமே ஆகில் அவரிடங் களந்தை
      அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே. 5

Matted are Civa's locks, His mouth is ben-eloquent;
  His Holy mien is red red coral;
With Holy ash upon and sacred thread-adorned,
  Gleaming white are His teeth; Snakes glisten on Him;
Tiger hyde on a side, on another better robed is He.
  Tudi like slim waist-ed Parvati abides on
His nonpareil Left! True as these verily are,
  Kalattoor Aaditeccaram is genuinely His abode.

96. நீலமே கண்டம் பவளமே திருவாய்
      நித்திலம் நிரைத்திலங் கினவே
    போலுமே முறுவல் நிறையஆ னந்தம்
      பொழியுமே திருமுகம் ஒருவர்
    கோலமே அச்சோ அழகிதே யென்று
      குழைவரே கண்டவர் உண்ட
    தாலமே ஆகில் அவரிடம் களந்தை
      அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே. 6

Azure is His neck; erythro-coral is His mouth;
  Fair teeth, a pearly row; Face beams delight immense
Such is His matchless loveliness: His servitors
  Exclaim, 'How pulchritudinous is Civa!',
On having His darshan with mellow minds.
  All venom did He eat up unsparingly.

True as these are, so is Kalattoor
Aaditeccaram, verily His abode aright.

௯7. திக்கடா நினைந்து நெஞ்சிடிந் துருகுந்
திறத்தவர் புறத்திருந் தலச
மைக்கடா அனைய என்னையாள் விரும்பி
மற்றொரு பிறவியிற் பிறந்து
பொய்க்கடா வண்ணங் காத்தெனக் கருளே
புரியவும் வல்லரே எல்லே
அக்கடா வாகில் அவரிடம் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே. 7

Lord! Seeking You in airts, waylaid in bearing,
Servitors go broken hearted; unreckoned, they
Turn epicene in flesh and spirit; but I, murky though,
Like a thick-skinned buffalo, -You took me in
A sequent birth; didn't let me drown in fake *materia-mundi*;
You gave me grace. How great is Your *Caritas*!
If I, Lord's vassal, am calm of mind, my becalm-er's
Seat for sure is well wrought Kalattoor Aaditeccaram.

௯8. மெய்யரே மெய்யர்க் கிடுதிரு வான
விளக்கரே எழுதுகோல் வளையாள்
மையரே வையம் பலிதிரிந் துறையும்
மயானரே உளங்கலந் திருந்தும்
பொய்யரே பொய்யர்க் கடுத்தவான் பளிங்கின்
பொருள்வழி இருள்கிழித் தெழுந்த
ஐயரே யாகில் அவரிடம் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே. 8

Granting gnosis, dispelling murk He's the Lampion True
For servitors true. Devi Uma bangled rich, with curves
As if wrought for His Half, He has. Left of His is Her
Dark azure. After His world-wandering for alms,
Reposes He in Crematory. Immanent in hearts as Indweller though,
For liars He shows up not. To the Released in crystal-clarity,
Feeling Him in words and deeds, grants He the true sentience.
True as these are, so is Kalattoor Aaditeccaram His abode real.

௯௯. குமுதமே திருவாய் குவளையே களமும்
குழையதே யிருசெவி ஒருபால்
விமலமே கலையும் உடையரே சடைமேல்
மிளிருமே பொறிவரி நாகம்
கமலமே வதனம் கமலமே நயனம்
கனகமே திருவடி நிலை நீர்
அமலமே யாகில் அவரிடம் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே. .௯

Like the wet red nenuphar is He;
Like the blue-lily is His neck dark;
To the right of His ears, He wears a pendant drop;
'*Mekala*' the Cingulum is on His spotless left;
Nestles a cobra spotted, creased on His crest;
And lotuses are His eyes and face;
Auric His sandals are; unflawed is His Hisness!
Aaditeccaram Kalattoor is His abode in truth.

100. நீரணங் கசும்பு கழனிசூழ் களந்தை
நிறைபுகழ் ஆதித்தேச் சரத்து
நாரணன் பரவுந் திருவடி நிலைமேல்
நலமலி கலைபயில் கருவூர்
ஆரணம் மொழிந்த பவளவாய் சுரந்த
அமுதம்ஊ றியதமிழ் மாலை
ஏரணங் கிருநான் கிரண்டிவை வல்லோர்
இருள்கிழித் தெழுந்த சிந்தையரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

En-temple-d is Civa in Aaditeccaram with fair springs.
Sandals of His are bowed unto by fair Maal.
They who know this ambrosial decad of relish sweet,
This Tamil garland of a verse on Civa, up-sprung
From the coral mouth of Karuvoortevar
A well-versed Vedic in especial arts
Would rend asunder the murk of nescience
And be in servitorship with cleansed hearts.

TIRUCCIRRAMBALAM

10. திருக்கீழ்க்கோட்டூர் மணியம்பலம் – ‘தளிரொளி’

Tirukkeezhkottur - Talirolimappoom

பண்:பஞ்சமம்

பதிக எண்: 10

திருச்சிற்றம்பலம்

101. தளிரொளி மணிப்பூம் பதம்சிலம் பலம்பச்
சடைவிரித் தலையெறி கங்கைத்
தெளிரொளி மணிநீர்த் திவலைமுத் தரும்பித்
திருமுகம் மலர்ந்துசொட் டட்டக்
கிளரொளி மணிவண் டறைபொழிற் பழனங்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வளரொளி மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தன்என் மனங்கலந் தானே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

With anklets a-tinkle on the holy feet fair like flowers
Spilling luminous shoots, with pearly crystal-waters
Of tidal Ganges from His locks dripping on the lovely face,
. Valiant Lord dances in the gemmy splendid Spatium
Of fertile Keezhkottur with resonant groves and fields
Where sapphire bees hive in to buzz and whizz.
Such a performer He, is one-d with my mind!
How mysterious is this mystery, mysterious!

102. துண்டவெண் பிறையும் படர்சடை மொழுப்பும்
சுழியமும் சூலமும் நீல
கண்டமும் குழையும் பவளவாய் இதழும்
கண்ணுதல் திலகமும் காட்டிக்
கெண்டையும் கயலும் உகளும்நீர்ப் பழனங்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வண்டறை மணியம் பலத்துள் நின்றாடும்
மைந்தன்என் மனங்கலந் தானே. 2

Letting me see His crescent in phase first,
His locks outspread, matted, with serpentining tuft,

And, His trident, neck cyan, lips coral, tilak
 Over metopic eye, He, my valiant Lord adance
In gemmy Spatium of bee-hovering fertile Keezhkottur
 Where carp and trout frisk free in watered fields
Resounding with the strains of peasants's creole,
 Is one-d with my mind! How mysterious is this?

103. திருநுதல் விழியும் பவளவாய் இதழும்
 திலகமும் உடையவன் சடைமேற்
புரிதரு மலரின் தாதுநின் றூதப்
 போய்வருந் தும்பிகாள் இங்கே
கிரிதவழ் முகிலின் கீழ்த்தவழ் மாடங்
 கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வருதிறல் மணியம் பலவனைக் கண்டென்
 மனத்தையும் கொண்டுபோ துமினே. 3

O! sapient Tumbi bees that hover to gather
 Pollen from choice buds off Civa's matted locks'.
He has a fair metopic eye; has coral-lips and tilak.
 Behold our Lord-Dancer in empowering solitaire-Spatium
Of Keezhkottur with towering mansions lit and busy
 Beneath the hill that is fondled by clouds.
O! Tumbis, why don't You go and fetch
 My stolen heart from Him and steal back?

104. தெள்ளுநீ றவன்நீ றென்னுடல் விரும்பும்
 செவிஅவன் அறிவுநூல் கேட்கும்
மெள்ளவே அவன்பேர் விளம்பும்வாய் கண்கள்
 விமானமே நோக்கிவெவ் வுயிர்க்கும்
கிள்ளைபூம் பொதும்பிற் கொஞ்சிமாம் பொழிற்கே
 கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வள்ளலே மணியம் பலத்துள் நின்றாடும்
 மைந்தனே என்னும்என் மனனே. 4

My flesh longs for Civa awash with clear holy tephra.
 My ears hearken to lores that tell the know-how to know Him.
My mouth softly whispers His name. My eyes
 Behold His Holy Vimana. My breath is hot and fervid.

O, Abider Great, O, Giver in Keezhkottur
  Where parrots in floral alcoves parade
Fluttering in mango groves. 'O, valiant One
  Performing Dance in gemmy Spatium' Thus my heart hail Him.

105. தோழி யாம்செய்த தொழில்என் எம்பெருமான்
துணைமலர்ச் சேவடி காண்பான்
ஊழிதோ றூழி உணர்ந்துளங் கசிந்து
நெக்குநைந் துளங்கரைந் துருகும்
கேழலும் புள்ளு மாகிநின் றிருவர்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வாழிய மணியம் பலவனைக் காண்பான்
மயங்கவும் மாலொழி யோமே. 5

O, comrade, twin-flowers are Lord's Holy feet.
  To have a darshan of them, the Boar and the Swan,
Maal and Brahma do meditate, mellow melt
  For aeons and aeons for worshipping wholly
At Keezhkottur. To glimpse Him of the gem-rich
  Spatium there, I dote on, musing confused still.
Whatelse can be service true but going
  Mad turning zealous after Him in dotage!

106. என்செய்கோம் தோழி தோழிநீ துணையா
இரவுபோம் பகல்வரு மாகில்
அஞ்சலோ என்னான் ஆழியும் திரையும்
அலமரு மாறுகண் டயர்வன்
கிஞ்சுக மணிவாய் அரிவையர் தெருவிற்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
மஞ்சணி மணியம் பலவவோ என்று
மயங்குவன் மாலையம் பொழுதே. 6

Dear comrade! What can we do, with You by,
  The whole night is spent. Dawn it is now;
But Lord hasn't come yet to say 'fear not'.
  I am weary of twirling tides and seas,
Of ruddy-lipped women like wild *muchie* flowers,
  Of their flim-flam free in the streets of Keezhkottur;

I would hail Him aloud : 'O, Lord of gemmy Spatium
  Piercing the cumuli!' and by even, swoon thereof.

107. தழைதவழ் மொழுப்பும் தவளநீற் றொளியும்
சங்கமும் சகடையின் முழக்கும்
குழைதவழ் செவியும் குளிர்சடைத் தெண்டும்
குண்டையும் குழாங்கொடு தோன்றும்
கிழைதவழ் கனகம் பொழியுநீர்ப் பழனங்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
மழைதவழ் மணியம் பலத்துள் நின்றாடும்
மைந்தர்தம் வாழ்வுபோன் றதுவே. 7

Craetiva, vanni-twig-brooch on crest, holy tephra
  Argent lustred, bangles of chank, muffling drum
Ear-adorned ear-ring, cool locks profuse
  And dense and Taurus mount-all appear
In auric alluvial fertile fields
  In Kenspeckle Keezhkottur, as riches galore
Of valiant Civa adance in the cloud-shoved
  Lofty, exalting solitaire-Spatium.

108. தன்னக மழலைச் சிலம்பொடு சதங்கை
தமருகம் திருவடி திருநீ
றின்னகை மழலை கங்கைகொங் கிதழி
இளம்பிறை குழைவளர் இளமான்
கின்னரம் முழவம் மழலையாழ் வீணை
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
மன்னவன் மணியம் பலத்துள் நின்றாடும்
மைந்தன்என் மனத்துள்வைத் தனனே. 8

Anklet-sung ravishing strain from within
  Ankle –bells and *udukkai*-drum, Holy foot-wear,
Tephra sacred, lisping giggling Ganges sweet,
  Honey-laden Cassia buds, juvenile crescent, salad doe
On tendrils fed, kinnara-stringed viola, *Maddalam*,
  Yaazh prattling pleasant, and Vina orchestrate;
Keezhkottur is throbbing. There Civa dances
  In gemmy Spatium, regally entering my heart.

109. யாதுநீ நினைவ தெவரையா முடைய
தெவர்களும் யாவையும் தானாய்ப்
பாதுகை மழலைச் சிலம்பொடு புகுந்தென்
பனிமலர்க் கண்ணுள்நின் றகலான்
கேதகை நிழலைக் குருகென மருவிக்
கெண்டைகள் வெருவுகீழ்க் கோட்டூர்
மாதவன் மணியம் பலத்துள் நின்றாடும்
மைந்தன்என் மனம்புகுந் தானே. 9

Carps fear the screw-pine shade as kingfisher's,
In Keezhkottur. There the valiant One
Of askesis is adance in gemmy Spatium.
He becomes all High and Low in Entia;
Shod in sacred sandals, sounding His anklet,
Sweetly has He entered my heart, through
My cool calyx-eyes, the pass. Save Him
Who else have we for our kin? Think ye not so?

110. அந்திபோல் உருவும் அந்தியிற் பிறைசேர்
அழகிய சடையும் வெண்ணீறும்
சிந்தையால் நினையிற் சிந்தையுங் காணேன்
செய்வதென் தெளிபுனல் அலங்கற்
கெந்தியா உகளுங் கெண்டைபுண் டரீகங்
கிழிக்குந்தண் பணைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வந்தநாள் மணியம் பலத்துள் நின்றாடும்
மைந்தனே அறியும்என் மனமே. 10

Were I to medidate on His ruddy mien
Likening the vesper sky or on His crested locks
Crescent clipped at dusk, or on argent ash,
Mindset, alas, my heart is no more mine.
What can I do? Carps stir the waters, rend the lotus,
Waft the pollen, scent the dry fields they frisk in.
In such alluvial Keezhkottur, the day I saw Him
My virile Lord read quick of my lusty heart spousally mad.

111. கித்திநின் றாடும் அரிவையர் தெருவிற்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்

மத்தனை மணியம் பலத்துள் நின்றாடும்
மைந்தனை ஆரணம் பிதற்றும்
பித்தனேன் மொழிந்த மணிநெடு மாலை
பெரியவர்க் ககலிரு விசும்பின்
முத்தியா மென்றே உலகர்ஏத் துவரேல்
முகமலர்ந் தெதிர்கொளுந் திருவே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

In Keezhkottur girls play '*Kitti*', and clash, and clang.
He, wearing oleander, dancing virile in close Spatium,
I've sung Him in verses rare as a jealous chanter
Of Vedas, a long garland of verses to secure
Release to the devoted ones great in devoutment
In the all-hosting Civalokam. Thus if they
Would praise high these hymns, hymned
Blithe, shall Lakshmi smile on them sure.

TIRUCCIRRAMBALAM

11. திருமுகத்தலை – 'புவன நாயகனே'

Tirumukattalai - Puvana naayakane

பண்:பஞ்சமம்

பதிக எண்: 11

திருச்சிற்றம்பலம்

112. புவனநா யகனே அகவுயிர்க் கமுதே
பூரணா ஆரணம் பொழியும்
பவளவாய் மணியே பணிசெய்வார்க் கிரங்கும்
பசுபதீ பன்னகா பரணா
அவனிஞா யிறுபோன் றருள்புரிந் தடியேன்
அகத்திலும் முகத்தலை மூதூர்த்
தவளமா மணிப்பூங் கோயிலும் அமர்ந்தாய்
தனியனேன் தனிமைநீங் குதற்கே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

Lord of all worlds! Sweet Ambrosia to them
That reach You in Release! Full Featured Benign!
Ruby repeating Veda thro' coral mouth!
Caritas divine gracing servitors! cobra wrapped,
Exuding Gnosis on this Earth Sun-warmed,
Biding in my bosom to correct my insentience, abiding
In the gemmy shrine of argent halo in Tirumukattalai
You are the Will with boundless sanctifying grace.

113. புழுங்குதீ வினையேன் வினைகெடப் புகுந்து
புணர்பொரு ளுணர்வுநூல் வகையால்
வழங்குதேன் பொழியும் பவளவாய் முக்கண்
வளரொளி மணிநெடுங் குன்றே
முழங்குதீம் புனல்பாய்ந் திளவரால் உகளும்
முகத்தலை யகத்தமர்ந் தடியேன்
விழுங்குதீங் கனியாய் இனியஆ னந்த
வெள்ளமாய் உள்ளமா யினையே. 2

O, Triple-eyed towering Ruby culturing Light!
O, coral mouth spelling Grace through melic Vedas
To sense the Ens gnosis-worthy dispelling evils
Grievous born of deeds evil. To relish Cordial

As a sweet fruit You hang on, as a spate of bliss You rush
 To Tirumukattalai sacred shrine, where on pools
'*Varal*' tiddlers frisk as waters' chatter!
 How can I ever recompense Your kindness?

114. கன்னகா உள்ளக் கள்வனேன் நின்கண்
கசிவிலேன் கண்ணின்நீர் சொரியேன்
முன்னகா வொழியேன் ஆயினும் செழுநீர்
முகத்தலை யகத்தமர்ந் துறையும்
பன்னகா பரணா பவளவாய் மணியே
பாவியேன் ஆவியுள் புகுந்த
தென்னகா ரணம்நீ ஏழைநா யடியேற்
கெளிமையோ பெருமையா வதுவே. 3

So hard of heart am I that a tawny rock
 Puts me to shame. So thievish am I to own
My heart as mine not mine in truth. So languishing,
 Yet not shedding tears, nor sing Your front in mirth
Nor sorrow when away, I do. Though indisposed thus,
 You, cobra clad, are all kind in Tirumukattalai
Watered well. O, Ruby, Coral lipped! Why, so kind, have You
 Brought me alive, though evil. –Me, a low cur, a vassal
(void of knowledge!

115. கேடிலா மெய்ந்நூல் கெழுமியுஞ் செழுநீர்க்
கிடையனா ருடையஎன் னெஞ்சிற்
பாடிலா மணியே மணியுமிழ்ந் தொளிரும்
பரமனே பன்னகா பரணா
மேடெலாஞ் செந்நெற் பசுங்கதிர் விளைந்து
மிகத்திகழ் முகத்தலை மூதூர்
நீடினா யெனினும் உள்புகுந் தடியேன்
நெஞ்செலாம் நிறைந்துநின் றாயே. 4

O, Ruby, my heart parts not from You. I hardly
 Sense the essence of scriptures. As aeschynomene
Is water-free though in waters found, I'm new
 To Ens True defined in clear flawless texts.
O, Lord adorned by cobra disgorging the crest-jewel,
 Though in hoary Tirumukattalai, where waters rise

On elevations, where '*sennel*' grows, You dwell firm,
Fain have You entered my bosom! It's wonderful.

116. அக்கனா அனைய செல்வமே சிந்தித்
தைவரோ டென்னொடும் விளைந்த
இக்கலாம் முழுதும் ஒழியவந் துள்புக்
கென்னையாள் ஆண்ட நாயகனே
முக்கணாயகனே முழுதுல கிறைஞ்ச
முகத்தலை யகத்தமர்ந் தடியேன்
பக்கலா னந்தம் இடையறா வண்ணம்
பண்ணினாய் பவளவாய் மொழிந்தே. 5

O, Leader leading me from within my heart, saving
It from assailing senses five, that covet riches,
That are fleeting dreams. O, Triple-Eyed Topper
For all to worship You, You abide in Tirumukattalai
And in my Heart too, revealing the Ens verily
Through Your fuchsia mouth bestowing bliss break-less,
And offer and show so enshrined there and here.
Is this not a great wonderment?

117. புனல்பட உருகி மண்டழல் வெதும்பிப்
பூம்புனல் பொதிந்துயிர் அளிக்கும்
வினைபடு நிறைபோல் நிறைந்தவே தகத்தென்
மனம்நெக மகிழ்ந்தபே ரொளியே
முனைபடு மதில்மூன் றெரித்த நாயகனே
முகத்தலை யகத்தமர்ந் தடியேன்
வினைபடும் உடல்நீ புகுந்துநின் றமையால்
விழுமிய விமானமா யினதே. 6

O, Lumen grand warming my heart to melt
By an arch alchemy as of a Potter that turns
The amorphous clay into a bake-pot hot to hold
Life-giving waters! O, Hero, foddering the hungry
Flames to ash the triple citadels in war-zone!
Abiding at holy Tirumukattalai, You dwell within
My flesh-borne soma, a slave of deeds and I'm prone
Hence to become Your *sanctum sanctorum*! Isn't this a wonder?

118. விரியும்நீ ராலக் கருமையின் சாந்தின்
வெண்மையும் செந்நிறத் தொளியும்
கரியும்நீ றாடுங் கனலும்ஒத் தொளிருங்
கழுத்தில்ஓர் தனிவடங் கட்டி
முரியுமா றெல்லாம் முரிந்தழ கியையாய்
முகத்தலை யகத்தமர்ந் தாயைப்
பிரியுமா றுளதே பேய்களோம் செய்த
பிழைபொறுத் தாண்டபே ரொளியே. 7

With the dark of venom gulped from churned main,
With sandal smeared, ash white holy mien in cerise glow,
You hide the embers' lustre within flowers of ash.
Wearing a bone-garland nonpareil, You dance
All dances fair and worthy, faring well in Tirumukattalai.
How can we prolong, outright, weaned from You?
Your gnostic Light be shed on us, the ghosts of us,
And You condone us all though guilt-laden.

119. என்னை உன் பாத பங்கயம் பணிவித்
தென்பெலாம் உருகநீ எளிவந்
துன்னைஎன் பால்வைத் தெங்கும்எஞ் ஞான்றும்
ஒழிவற நிறைந்தஒண் சுடரே
முன்னைஎன் பாசம் முழுவதும் அகல
முகத்தலை யகத்தமர்ந் தெனக்கே
கன்னலும் பாலும் தேனும்ஆ ரமுதும்
கனியுமாய் இனியைஆ யினையே. 8

O, flaming especial lumen-figure! O, Replete one
Omnipresent, omni-temporal! Install Your
Plain replica within me Your vassal, You make
Me bow unto Your holy feet-lotuses and You
Make my bones melt in love. For my deeds past
To perish, may You bide ever in Tirumukattalai
Sweet as cane, milk, mel, ambrosia, fruit.
What, in turn, can I, Your vassal, do for You?

120. அம்பரா அனலா அனிலமே புவிநீ
அம்புவே இந்துவே இரவி

உம்பரால் ஒன்றும் அறிவொணா அணுவாய்
ஒழிவற நிறைந்தஒண் சுடரே
மொய்ம்பராய் நலஞ்சொல் மூதறி வாளர்
முகத்தலை யகத்தமர்ந் தெனக்கே
எம்பிரா னாகி ஆண்டநீ மீண்டே
எந்தையும் தாயும்ஆ யினையே. 9

O, Sky, Fire, Winds, Earth, Waters, Moons and Suns!
O, Supernal Lumen subtle suffusing
Every Ent in and thro' intangible
Even to Devas! You abider at Tirumukattalai
Where sublime gnostics staunch in thought
Preach people the perpetual You, You
My sole leader have led me right becoming
My Father-Mother ever. What great grace is Yours!

121. மூலமாய் முடிவாய் முடிவிலா முதலாய்
முகத்தலை யகத்தமர்ந் தினிய
பாலுமாய் அமுதாம் பன்னகா பரணன்
பனிமலர்த் திருவடி யிணைமேல்
ஆலைஅம் பாகின் அனையசொற் கருவூர்
அமுதுறழ் தீந்தமிழ் மாலை
சீலமாப் பாடும் அடியவர் எல்லாம்
சிவபதம் குறுகிநின் றாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

Ontic, telic in every ent, endless yet, is He,
The Primal abider in Tirumukattalai
Sweet as milk and ambrosia decked in fell cobra;
His cool lotus-feet pair, are by Karuvoortevar
Sung in nectarine words, syrupy as the juice
Of sugar-cane and Milk, a good brew indeed
And strung as a garland of Tamil verse, the which
If servitors sing shall reach Civaloka in imminence.

TIRUCCIRRAMBALAM

12. திரைலோக்கிய சுந்தரம் – 'நீரோங்கி'
Tirailokiyasuntaram - Neeronkivalar

பண்:காந்தாரம்

பதிக எண்: 12

திருச்சிற்றம்பலம்

122. நீரோங்கி வளர்கமலம்
நீர்பொருந்தாத் தன்மையன்றே
ஆரோங்கி முகம்மலர்ந்தாங்
கருவினையேன் திறம்மறந்தின்
றூரோங்கும் பழிபாரா
துன்பாலே விழுந்தொழிந்தேன்
சீரோங்கும் பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

Mirthfully with a beaming face,
My restraints giving in, despite open cavil,
Unabashed I yielded myself to You Lord,
Abiding in Trilokya Sundaram of Kotai city.
But, still, I am far from receiving Your *Caritas*;
And I wither like a lotus stalk
Without waters, sapless and dry,
I, a woman-in-woe, wear away.

123. நையாத மனத்தினனை
நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயாநீ உலாப்போந்த
அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத் தொழுதருவி
கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ அருள் கோடைத் 2
திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

O! Lord abider in Trilokyasundaram
Of Kotai city, with what indifference
You melt my heart for Your glee!
From that day on, when You passed

Through our street in Your pageantry,
I've been worshipping You
With folded hands, full till now,
Gushing tears. Won't You grant me grace?

124. அம்பளிங்கு பகலோன்பால் அடைபற்றாய்
இவள் மனத்தின்
முன்பளிந்த காதலும்நின்
முகந்தோன்ற விளங்கிற்றால்
வம்பளிந்த கனியே என் மருந்தே
நல் வளர்முக்கட்
செம்பளிங்கே பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே. 3

"Fresh ripe fruit! Ambrosia mine! Light supernal!
Three-eyed red-hued crystal Mystery,
With native transparency and cut angles
Showing all around its faces, as
When sun, rays through in refraction,
Her love ripens in heart on facing
Your face, express express urge. Do grant
Her Grace." – Thus the matron appeals.

125. மைஞ்ஞின்ற குழலாள் தன்
மனம்தரவும் வளைதாரா
திஞ்ஞின்ற கோவணவன்
இவன்செய்த தியார்செய்தார்
மெய்ஞ்ஞின்ற தமர்க்கெல்லாம்
மெய்ஞ்ஞிற்கும் பண்பினுறு
செய்ஞ்ஞுன்றி யிலன்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே. 4

With groomed dark locks rich, our Lady
Has given Her heart dearer than her life
To Trilokyasundaram, who for her to see
Is Kovanam-clad; and He refuses to give her
Back her bangles He stole from her,
Having ever sported with her. Is He reluctant

Perhaps to try those that are truly in love
Ever at His service? – Thus the matron loathes.

126. நீவாரா தொழிந்தாலும்
நின்பாலே விழுந்தேழை
கோவாத மணிமுத்தும்
குவளைமலர் சொரிந்தனவால்
ஆவாஎன் றருள்புரியாய்
அமரர்கணம் தொழுதேத்தும்
தேவாதென் பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே. 5

O, Mahadeva praised by schools of Devas!
Abider in fair grove grown Kotai Trilokyasundaram!
Though You come not at her wish,
As she dotes on Your presence,
Her nenuphar eyes shed pearly-tears
As if loosened from off a string.
Won't You pity Her and grace
Heeding her passion? – Thus the matron pleads.

127. முழுவதும்நீ யாயினும்இம்
மொய்குழலாள் மெய்ம்முழுதும்
பழுதெனவே நினைந்தோராள்
பயில்வதும்நின் னொருநாமம்
அழுவதும்நின் திறம்நினைந்தே
அதுவன்றோ பெறும்பேறு
செழுமதில்சூழ் பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே. 6

Girt by forts with alcoves is Kotai
Trilokyasundaram. Though You are All,
Her frail frame has felt not the bliss
Of Your bounteous presence. With locks profuse
My daughter feels her contours faulty
Not fit for upkeep; without eat, wash, tidy dress,
She utters oft Your names, thinks Your acts, sheds tears
Of joy as an aspirant – Thus the matron is proud.

128. தன்சோதி எழுமேனித்
தபனியப்பூச் சாய்க்காட்டாய்
உன்சோதி எழில்காண்பான்
ஓலிடவும் உருக்காட்டாய்
துஞ்சாகண் ணிவளுடைய
துயர்தீரும் ஆறுரையாய்
செஞ்சாலி வயற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே. 7

Lord of Sennel fields of Kotai Trilokyasundaram!
A pale hue dims her waxing fair, showing
Her grief. Agonied, she craves calling You
To survey Your luminous charm. But You show up not.
Can't You abate her grief
By Your grace and alleviate her
Sore eyes properly for they had never
Slept for days. – Thus the matron pleads.

129. அரும்பேதைக் கருள்புரியா தொழிந்தாய்
நின் அவிர்சடைமேல்
நிரம்பாத பிறைதூவும்
நெருப்பொடுநின் கையிலியாழ்
நரம்பாலும் உயிரீர்ந்தாய்
நளிர்புரிசைக் குளிர்வனம்பா
திரம்போது சொரிகோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே. 8

Kotai Trilokyasundaram is fort girt,
With cool moat, *Patiri* mango groves abloom,
And rich arborets. This girl, too choice to get,
You have failed to grace. The sickle-shape
And the locks of flame lashing,
And Your fingers plucking the yaazh to strum
Have cut, singed and killed the girl's life,
Her frail flesh. Does it become You? – Doubts the matron.

130. ஆறாத பேரன்பி
னவர்உள்ளம் குடிகொண்டு

வேறாகப் பலர்சூழ
வீற்றிருத்தி அதுகொண்டு
வீறாடி இவள்உன்னைப்
பொதுநீப்பான் விரைந்தின்னம்
தேறாள்தென் பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே. 9

O, owner Lord of love-groved Kotai Trilokyasundaram!
The servitor's quenchless hearts lovelorn
Is Your abode. In the midst of love-surrounding
Exceedingly You are or fare free otherwise.
Knowing You, she better deserving than others,
Is keen on having You solely for her sake;
She could not get-over love-dizziness. Grace Her please
Superlatively apt. – Thus the matron commends.

131. சரிந்ததுகில் தளர்ந்தஇடை
அவிழ்ந்தகுழல் இளந்தெரிவை
இருந்தபரி சொருநாள்கண்
டிரங்காய்எம் பெருமானே
முரிந்தநடை மடந்தையர்தம்
முழங்கொலியும் வழங்கொலியும்
திருந்துவிழ வணிகோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே. 10

My Lord, festive sounds, gay steppings of maidens'
Walk, *Maddalam* and all musicals, clear
Rich percussion haunt the Kotai where You abide,
Trilokaysundaram! This Young maid, her veil
Slipping, her waist in wobble, her locks loosened,
Is lovelorn by You. Won't You take note of her
Soon with Your eyes of compassion and shower
Your *Caritas* on her? – The matron implores.

132. ஆரணத்தேன் பருகிஅருந்
தமிழ்மாலை கமழவரும்
காரணத்தின் நிலைபெற்ற
கருவூரன் தமிழ்மாலை

பூரணத்தார் ஈரைந்தும்
போற்றிசைப்பார் காந்தாரம்
சீரணைத்த பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

Owner of lush groves in Kotai Trilokyasundaram!
Having sipped the honey-manna of Vedas,
With sweet Tamil garlands exuding fragrance,
I, Karuvoortevar, am firmy poised in Civa.
Hence, the ten hymns, they that by rote read
And recite in the *raagaa* of *Gaandhaar*,
Would doubtless turn gifted sure
To become consummate in spirit with Civam.

TIRUCCIRRAMBALAM

13. கங்கைகொண்ட சோளேச்சரம் – ‘அன்னமாய்’

Gangaikonda Choleccaram - Annamaay

பண்: பஞ்சமம்

பதிக எண்: 13

திருச்சிற்றம்பலம்

133. அன்னமாய் விசும்பு பறந்தயன்தேட
அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய
என்னைஆள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த
எளிமையை யென்றும்நான் மறக்கேன்
முன்னம்மால் அறியா ஒருவனாம் இருவா
முக்கணா நாற்பெருந் தடந்தோட்
கன்னலே தேனே அமுதமே கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

Aeons ago in times of yore, for fair Maal
You remained obscure, twosome as Civa-Sakti
O! Triple-eyed One! Sweet Cane of relish!
O! Doughty, broad four shouldered One! Honey!
Ambrosia! Abider in Gangaikonda Choleccaram!
Too high for Brahma to scale in Swan's guise,
To fly the space and perch on Your crest, You are;
Yet easy, willing to take me though low, with *Caritas*, I can't forget!

134. உண்ணெகிழ்ந் துடலம் நெக்குமுக் கண்ணா
ஓலம்என் றோலமிட் டொருநாள்
மண்ணின்நின் றலரேன் வழிமொழி மாலை
மழலையஞ் சிலம்படி முடிமேற்
பண்ணிநின் றுருகேன் பணிசெயேன் எனினும்
பாவியேன் ஆவியுள் புகுந்தென்
கண்ணின்நின் றகலான் என்கொலோ கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 2

Not a day have I hailed You heartily aloud;
Stood mellowed or thawed in flesh or prayed,

In fealty : 'O, Triple-Eyed, I Your slave, surrender.
Nor have I sung You, melting, wearing Your
Kazhal-feet on my head, - one sound sequence
Of verse in subjugation; nor did I serve You; yet You've
Entered me – I have good none to my credit. Gangai-
Konda Choleccaramist of *Caritas* stays in mine eyes un-
(parted from me.

135. அற்புதத் தெய்வம் இதனின்மற் றுண்டே
அன்பொடு தன்னைஅஞ் செழுத்தின்
சொற்பதத் துள்வைத் துள்ளம்அள் ளூறும்
தொண்டருக் கெண்டிசைக் கனகம்
பற்பதக் குவையும், பைம்பொன்மா ளிகையும்
பவளவா யவர்பணை முலையும்
கற்பகப் பொழிலும் முழுதுமாங் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 3

Is there a Supreme other than Gangaikonda Choleccaramist?
He offers all to all servitors that melt in bhakti
Chanting Holy Pentagrammaton calling the Lord up;
He is all weal and bliss, a mountain-heap
Of gold pouring from all eight airts;
He is fair, He is auric, His are the mansions
Where Coral-lipped bosom maidens sing;
He is the Tree, why, verily the Kalpaka grove itself.

136. ஐயபொட் டிட்ட அழகுவா ணுதலும்
அழகிய விழியும் வெண் ணீறும்
சைவம்விட் டிட்ட சடைகளும் சடைமேல்
தரங்கமுஞ் சதங்கையுஞ் சிலம்பும்
மொய்கொள்எண் திக்கும் கண்டநின் தொண்டர்
முகம்மலர்ந் திருகண்நீர் அரும்பக்
கைகள்மொட் டிக்கும் என்கொலோ கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 4

O! Gangaikonda Choleccaramist! For what
Your fair servitors with folded hands and
Trickling tears watch Your Tilak-marked purple
Forehead red, Your holy ash, locks especial,

Tidal Ganges on matted Crest, anklet a-tinkle,
  And Kazhal pervading as the eight airts?
Is it not for love, for Your *agape*,
  The fruit of their earlier askesis?

137. சுருதிவா னவனாம் திருநெடு மாலாம்
சுந்தர விசும்பின் இந்திரனாம்
பருதிவா னவனாம் படர்சடை முக்கட்
பகவனாம் அகஉயிர்க் கமுதாம்
எருதுவா கனனாம் எயில்கள்மூன் றெரித்த
ஏறுசே வகனுமாம் பின்னும்
கருதுவார் கருதும் உருவமாம் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 5

Gangaikonda Choleccaramist self-assumes
  A range of forms : Veda-chanter-Brahma;
Soaring fair Maal stupendous; Handsome Indra,
  Devas' Head; Suryaa, the myrific-deity;
Civa Triple-eyed with locks spread; Ambrosia
  Vital to Beings; Taurus, His mount; The valiant
Su-superior pulling down Citadels triple; besides,
  All forms prayed for, by aspirants numberless.

138. அண்டம்ஓர் அணுவாம் பெருமைகொண் டணுஓர்
அண்டமாம் சிறுமைகொண் டடியேன்
உண்டவூண் உனக்காம் வகையென துள்ளம்
உள்கலந் தெழுபரஞ் சோதி
கொண்டநாண் பாம்பாப் பெருவரை வில்லிற்
குறுகலர் புரங்கள்மூன் றெரித்த
கண்டனே நீல கண்டனே கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 6

O! Lumen supernal entering my innards
  To annul the already begun karmic fruit
I'm destined to munch! O, one by scale so Big to roll
  All orbs into a minute particle of atom;
Again, One so small to make that atom swell
  To the Cosmic-Egg as told! O, Blazing Burner

Of the Citadels Triple arching the Meru strung
With Vasuki-snake. O, midnight-blue necked
(Gangaikonda Choleccaramist!

139. மோதலைப் பட்ட கடல்வயி றுதித்த
முழுமணித் திரளமு தாங்கே
தாய்தலைப் பட்டங் குருகிஒன் றாய
தன்மையில் என்னைமுன் ஈன்ற
நீதலைப் பட்டால் யானும்அவ் வகையே
நிசிசரர் இருவரோ டொருவர்
காதலிற் பட்ட கருணையாய் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 7

Lord! When You burnt the Triple cities,
Didn't Your mercy spare the three demons?
O! Gangaikonda Choleccaramist! As nascent
Nectar welling up in pearly pulp born of
The dashing tidal sea would melt forthwith
In the native main, so too, if You will,
Won't I, too on seeing You, likewise melt
And vanish and evanesce one-d with You?

140. தத்தையங் கனையார் தங்கள்மேல் வைத்த
தயாவைநூ றாயிரங் கூறிட்
டத்திலங் கொருகூ றுன்கண்வைத் தவருக்
கமருல களிக்கும்நின் பெருமை
பித்தனென் றொருகாற் பேசுவ ரேனும்
பிழைத்தவை பொறுத்தருள் செய்யுங்
கைத்தலம் அடியேன் சென்னிமேல் வைத்த கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 8

If servitors show an inkling of a hundredth
Of their longing for parrot-like maids, for You,
Fain would You open, in magnanimity,
The gates of Civa-loka to let them in.
Though they call You 'Pittan' – the Mad One, -
You have their wrongs condoned and have
Your hand placed, quelling fears, on my head.
O! Gangaikonda Choleccaramist!

141. பண்ணிய தழல்காய் பாலளாம் நீர்போற்
பாவமுன் பறைந்துபா லனைய
புண்ணியம் பின்சென் றறிவினுக் கறியப்
புகுந்ததோர் யோகினிற் பொலிந்து
நுண்ணியை யெனினும் நம்பநின் பெருமை
நுன்னிடை யொடுங்கநீ வந்தென்
கண்ணினுண் மணியிற் கலந்தனை கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 9

O! Gangaikonda Choleccaramist!
As watered milk on heating is freed of water,
So sinful me in secret covenant is rid of sins;
And 'punniya' follows on, when I am yoked
With You in obscure conjugation, whereby
I gain gnosis. Yet Your Greatness is shut to me.
But loved by me, You are the pupil of my eye!
How can I recompense this Blessedness conferred?

142. அங்கைகொண் டமரர் மலர்மழை பொழிய
அடிச்சிலம் பலம்பவந் தொருநாள்
உங்கைகொண் டடியேன் சென்னிவைத் தென்னை
உய்யக்கொண் டருளினை மருங்கிற்
கொங்கைகொண் டனுங்குங் கொடியிடை காணிற்
கொடியள்என் றவிர்சடைமுடிமேற்
கங்கைகொண் டிருந்த கடவுளே கங்கை 10
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

O! Lord You keep Ganges chambered in Your matted crest
If Parvati on Your left, liana-like, slim waisted
Bosom-heavy comes to know of Your keeping,
Won't she resent? O, Gangaikonda Choleccaramist!
When Devas showered flowers off their hands,
Your Kazhals canzoned in Your holy feet;
And You, that day, came comely placing Your hand
On my head and blessed. How benign is Your Mercy?

143. மங்கையோ டிருந்தே யோகுசெய் வானை
வளர்இளந் திங்களை முடிமேற்
கங்கையோ டணியுங் கடவுளைக் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானை
அங்கையோ டேந்திப் பலிதிரி கருவூர்
அறைந்தசொல் மாலையால் ஆழிச்
செங்கையோ டுலகில் அரசுவீற் றிருந்து
திளைப்பதும் சிவனருட் கடலே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

They that sing this verbal garland of decads,
Of Karuvoortevar who carries an arms-bowl
In his clean hands, on Gangaikonda Choleccaramist
Who is brooch-ed with single-phase-sickle-moon
On His crest, who has Ganges in Yoga with Parvati,
Would rule Earth royally wielding 'aagna-chakra',
The anti-entropic disc of order and swim in joy the sea
Of sequent births with Lord's Holy *Caritas*, securely.

TIRUCCIRRAMBALAM

14. திருப்பூவணம் – 'திருவருள்'
Tiruppoovanam - Tiruvarulpurintaan

பண்: பஞ்சமம்

பதிக எண்: 14

திருச்சிற்றம்பலம்

144. திருவருள் புரிந்தாள் ஆண்டுகொண் டிங்ஙன்
சிறியனுக் கினியது காட்டிப்
பெரிதருள் புரிந்தா னந்தமே தரும்நின்
பெருமையிற் பெரியதொன் றுளதே
மருதர சிருங்கோங் ககில்மரம் சாடி
வரைவளங் கவர்ந்திழி வையைப்
பொருதிரை மருங்கோங் காவண வீதிப்
பூவணம் கோயில்கொண் டாயே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

O! Lord Abider, Granter of Grace in the shrine
Of TIRUPPOOVANAM - a town with marts
On River Vaikai in tidal rise, from hills descending
Lashing, the mountain flora and the trees
Marudu, Arasu, Kongu, Akil athwart the hilly cover; -
Is there anything worthier on Earth
Than Your Worthiness Supreme that grants me, unworthy, though,
Bliss and Grace in excess revealing the Ens Ecstatic?

145. பாம்பணைத் துயின்றோன் அயன்முதல் தேவர்
பன்னெடுங் காலம்நிற் காண்பான்
எம்பலித் திருக்க என்னுளம் புகுந்த
எளிமையை என்றும்நான் மறக்கேன்
தேம்புனற் பொய்கை வாளைவாய் மடுப்பத்
தெளிதரு தேறல்பாய்ந் தொழுகும்
பூம்பணைச்சோலை ஆவண வீதிப் 2
பூவணம் கோயில்கொண் டாயே.

O, Lord enshrined in Tiruppoovanam, a town of streets and marts
Girt by fields and groves with pure honey-raining blooms
That are eaten by carps in the native water-reserves,
Not built by human craft! Fair Maal recumbent

On snake-bed and Brahmas and Devas pine for long;
  Yet could not see You. But You, Supreme Ens,
Have condescended to grace my heart!
  How can I ever go heedless of Your *hacceity*!

146. கரைகடல் ஒலியின் தமருகத் தரையிற்
        கையினிற் கட்டிய கயிற்றால்
இருதலை ஒருநா இயங்கவந் தொருநாள்
        இருந்திடாய் எங்கள்கண் முகப்பே
விரிதிகழ் விழவின் பின்செல்வோர் பாடல்
        வேட்கையின் வீழ்ந்தபோ தவிழ்ந்த
புரிசடை துகுக்கும் ஆவண வீதிப்
        பூவணம் கோயில்கொண் டாயே. 3

O, Ens enshrined in Tiruppoovanam a town of streets and marts
  Girt by trees with cassia buds abloom, and Aathi
Falling from Lord's tilted crest, as He turns
  To hear His servitors at His heels singing
In process. During festival season like sea-roar
  May You come, beat Damaruka-drum either-side
By a sling hand-rattled to out-roar all agenda
  And grant us darshan to feast our eyes.

147. கண்ணியல் மணியின் சூழல்புக் கங்கே
        கலந்துபுக் கொடுங்கினேற் கங்ஙன்
நுண்ணியை யெனினும் நம்பநின் பெருமை
        நுண்ணிமை யிறந்தமை அறிவன்
மண்ணியல் மரபின் தங்கிருள் மொழுப்பின்
        வண்டினம் பாடநின் றாடும்
புண்ணிய மகளிர் ஆவண வீதிப்
        பூவணம் கோயில்கொண் டாயே. 4

En-temple-d in holy Poovanam rich with bazaar streets,
  With danseuses dancing to the whizz of rare bees
Abuzz, atop the dense groves where a mundane dark
  Haunts letting no light in, O, Lord, You through
The pupil of my eye come in-camera where I hold You
  In conjugal hug and resolve within You. Though such be this,
Such Lord You are loved by us, by me, I, Yours, do know
  Truly that Your Greatness is transfinite!

148. கடுவினைப் பாசக் கடல்கடந் தைவர்
கள்ளரை மெள்ளவே துரந்துன்
அடியிணை இரண்டும் அடையுமா றடைந்தேன்
அருள்செய்வாய் அருள்செயா தொழிவாய்
நெடுநிலை மாடத் திரவிருள் கிழிக்க
நிலைவிளக் கலகில்சா லேகப்
புடைகிடந் திலங்கும் ஆவண வீதிப்
பூவணம் கோயில் கொண் டாயே. 5

En-temple-d in the sacred site of Poovanam laid out
With marts and streets lit by quenchless lamps in
Every niche and window, to chase the dark of nights
In the lofty many storey-ed mansions, You Lord
To help us cross the ocean of Paacam, softly necking out
The five thieves-senses, showed us the mean laid bare
In Lore; through means of those means, I've clung to Your
Holy feet pair; Up to You to grace me or give up!

149. செம்மனக் கிழவோர் அன்பு தாஎன்றுன்
சேவடி பார்த்திருந் தலச
எம்மனம் குடிகொண் டிருப்பதற் கியான்ஆர்
என்னுடை அடிமைதான் யாதே
அம்மனங் குளிர்நாட் பலிக்கெழுந் தருள
அரிவையர் அவிழ்குழற் சுரும்பு
பொம்மென முரலும் ஆவண வீதிப்
பூவணம் கோயில்கொண் டாயே. 6

En-temple-d to grace us in Poovanam town of marts and streets,
Resonant with thrumming bees on the loosened locks
Of dames dazed in dalliance with Your thought,
O, Lord, You deign to beg for alms as Civa
As one to gladden the serving hearts once upon;
Devotees righteous pine for You, mind-set seek grace;
Eye Your feet. Does my heart deserve to be Your abode?
My vassalage, I'm afraid, is base. Yet You grace me out of Mercy.

150. சொன்னவில் முறைநான் காரணம் உணராச்
சூழல்புக் கொளித்தநீ யின்று

கன்னவில் மனத்தென் கண்வலைப் படும்இக்
கருணையிற் பெரியதொன் றுளதே
மின்னவில் கனக மாளிகை வாய்தல்
விளங்கிளம் பிறைதவழ் மாடம்
பொன்னவில் புரிசை ஆவண வீதிப்
பூவணம் கோயில்கொண் டாயே. 7

En-temple-d in the sacred Poovanam of marts and streets,
Of gold-stored fort, of tall storey-ed houses
Where atop blazing Young crescent is cradled
Amid the luminous auric spires of mansions,
You, Lord, have vanished into the zones of cause
Un-plain to me; but You will the Word to word
A divine phonemics! But in full mercy You let the mesh of
Mine eye trap You, though I'm stony hard hearted; is
(there aught greater than this?

* * * * * * * 8,9

151. பூவணம் கோயில் கொண்டெனை ஆண்ட
புனிதனை வனிதை பாகனை வெண்
கோவணங் கொண்டு வெண்டலை ஏந்தும்
குழகனை அழகெலாம் நிறைந்த
தீவணன் றன்னைச் செழுமறை தெரியுந்
திகழ்கரு வூரனேன் உரைத்த
பாவணத் தமிழ்கள் பத்தும்வல் லார்கள்
பரமன துருவமா குவரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

En-temple-d in holy Poovanam, Lord has me for His slave,
Part Parvati, dressed in kovanam white, holding
A cupola-bowl, Young ever, fully fair, fiery in hue,
His description is got in Vedas. I, Karuvoortevar
In the light of Gnosis know them, and have sung
The musical hymns in Tamil. If valiant ones chant
These, un-weaned from their meaning, and cherish them
In hearts, they would sure see Civa's self-referring form.

TIRUCCIRRAMBALAM

15. திருச்சாட்டியக்குடி – 'பெரியவா'

Tiruccaattiyakkudi - Periyavaa karunai

பண்: பஞ்சமம்

பதிக எண்: 15

திருச்சிற்றம்பலம்

152. பெரியவா கருணை இளநிலா வெறிக்கும்
பிறைதவழ் சடைமொழுப் பவிழ்ந்து
சரியுமா சுழியம் குழைமிளிர்ந் திருபால்
தாழ்ந்தவா காதுகள் கண்டம்
கரியவா தாமும் செய்யவாய் முறுவல்
காட்டுமா சாட்டியக் குடியார்
இருகைகூம் பினகண் டலர்ந்தவா முகம் ஏழ்
இருக்கையில் இருந்தஈ சனுக்கே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

Our Lord's Mercy is abundant, unthrifty;
His reign restrains us. He is a dweller in
The *sanctum sanctorum* of Caattiakkuti
With over-hanging roof of seven-tiered spire.
Loosened locks curling down, Young crescent moon
Stays in phase. Featuring fair with pendant ear-rings
Either side beaming lumens, His neck is dark, teeth white,
Mouth shocking pink, face abloom joy-ed to see
(servitor's folded hands.

153. பாந்தள்பூ ணாரம் பரிகலங் கபாலம்
பட்டவர்த் தனம்எரு தன்பர்
வார்ந்தகண் ணருவி மஞ்சன சாலை
மலைமகள் மகிழ்பெருந் தேவி
சாந்தமும் திருநீ றருமறை கீதம்
சடைமுடி சாட்டியக் குடியார்
ஏந்தெழில் இதயங் கோயில் மா ளிகைஏழ்
இருக்கையுள் இருந்தஈ சனுக்கே. 2

Love-swollen heart of the pious is Lord's Temple.
Serpents His garlands are; sanctum beneath the spire

Seven-tiered, is where He dwells; cranium is His bowl
For food. Mammoth mount of majesty is the bull He rides
Servitor's love-tears are His bath; Parvati, His happy consort;
Holy ash, His sandal wash; singing His is great Veda,
Ceaselessly chanted and our Lord's crown
Upon His head is but His matted crest.

154. தொழுதுபின் செல்வ தயன்முதற் கூட்டம்
தொடர்வன மறைகள்நான் கெனினும்
கழுதுறு கரிகா டுறைவிடம் போர்வை
கவந்திகை கரியுரி திரிந்தூண்
தழலுமிழ் அரவம் கோவணம் பளிங்கு
சபவடம் சாட்டியக் குடியார்
இழுதுநெய் சொரிந்தோம் பழல்ஒளி விளக்கேழ்
இருக்கையில் இருந்தஈ சனுக்கே. 3

Crowds of Brahmas and Devas worship and follow
Our Lord Caattiakkuti. By Him are lead all Vedas.
For Him is the sanctum beneath the seven-tiered spire.
Though merits galore be, He haunts crematory.
His shawl is but tusker's hyde; his eat are alms
Wandering is His lust; venom spewing snake, His kovanam.
Beaded lace is His telling crystal; ghee-fed
Lampion fostering light is but His Agni.

155. பதிகம்நான் மறைதும் புருவும்நா ரதரும்
பரிவொடு பாடுகாந் தர்ப்பர்
கதியெலாம் அரங்கம் பிணையல்மூ வுலகில்
கடியிருள் திருநடம் புரியும்
சதியிலார் கலியில் ஒலிசெயும் கையில்
தமருகம் சாட்டியக் குடியார்
இதயமாம் கமலம் கமலவர்த் தனைஏழ்
இருக்கையில் இருந்தஈ சனுக்கே. 4

Vedas is the sequence of what are sung unto Him
In the sanctum beneath the seven-tiered spire,
Of Caattiakkuti. Tumburu Naradas and Gandharvas
On the pervasive dais sing Him. To erase the murk

Of nescience in the Triple Worlds woven like a lace,
A foot He lifts to dance; like a sea the tiny drum
In His hand gurgles; accepts He the love cordial
From the servitor's heart as the lotus-weal.

156. திருமகன் முருகன் தேவியேல் உமையாள்
திருமகள் மருமகன் தாயாம்
மருமகன் மதனன் மாமனேல் இமவான்
மலையுடை யரையர்தம் பாவை
தருமனை வளனாம் சிவபுரன் தோழன்
தனபதி சாட்டியக் குடியார்
இருமுகம் கழல்மூன் றேழுகைத் தலம்ஏழ்
இருக்கையில் இருந்தஈ சனுக்கே. 5

Murukan is our Lord's son. Our Lord in the sanctum
Lounges beneath the seven tiered spire; spouse of His
Is Uma Devi; son-in-law is Kama; sister is Dame Weal.
Father-in-law is Himavant, whose daughter
Is His consort breeding joy. Opulent is Civapuram.
Friend of His is Kubera. As Lord of Caattiakkuti
Two are His faces and myrifically three
Are His feet and His hands are seven.

157. அனலமே புனலே அனிலமே புவனி
அம்பரா அம்பரத் தளிக்கும்
கனகமே வெள்ளிக் குன்றமே என்றன்
களைகணே களைகண்மற் றில்லாத்
தனியனேன் உள்ளம் கோயில்கொண் டருளும்
சைவனே சாட்டியக் குடியார்க்
கினியதீங் கனியாய் ஒழிவற நிறைந்தேழ்
இருக்கையில் இருந்தவா றியம்பே. 6

Immanent is our Lord, within the sanctum
Beneath the seven tiered spire of Caattiakkuti,
As the relish of succulent sweet suffusing
To the pious. O! Penta-noumenal form!
O! Auric paradise heavenly! O! Argent Hill,
Pillar I cling to! O Auspicious abider in heart

That knows none else but You, its soul-refuge.
  Would You reveal why Your Omnipresence camps in
(Caattiakkuti?

158. செம்பொனே பவளக் குன்றமே நின்ற
  திசைமுகன் மால்முதற் கூட்டத்
தன்பரா னவர்கள் பருகும்ஆ ரமுதே
  அத்தனே பித்தனே னுடைய
சம்புவே அணுவே தாணுவே சிவனே
  சங்கரா சாட்டியக் குடியார்க்
கின்பனே எங்கும் ஒழிவற நிறைந்தேழ்
  இருக்கையில் இருந்தவா றியம்பே. 7

O! carat Aurum! O! Hill coral
  O! Ambrosia rare to Brahma, Maal et.al.
O! Bliss-breeder endearing the zealot in me.
  O! Atom small, stillness stir-less!
O! Joy-smith, Doer of Good!
  Sweet to the dwellers in Caattiakkuti.
Such as You are, such as You will be, will You
  Tell why You've chosen to abide here.

159. செங்கணா போற்றி திசைமுகா போற்றி
  சிவபுர நகருள்வீற் றிருந்த
அங்கணா போற்றி அமரனே போற்றி
  அமரர்கள் தலைவனே போற்றி
தங்கணான் மறைநூல் சகலமுங் கற்றோர்
  சாட்டியக் குடியிருந் தருளும்
எங்கணா யகனே போற்றிஏ ழிருக்கை
  யிறைவனே போற்றியே போற்றி 8

Salutation to red-eyed fair Maal. Salutations
  To the Four-Faced facing the airts. O! fair-eyed
Abider in Civapuram! Icon for celestials
  Lord of Immortals! Ruler of Caattiakkuti,
Where dwell greats that have learnt Vedas
  That ever grace us O! Lord beneath
The seven-tiered Vimana, we offer
  Our very many salutations to You.

160. சித்தனே அருளாய் செங்கணா அருளாய்
சிவபுர நகருள்வீற் றிருந்த
அத்தனே அருளாய் அமரனே அருளாய்
அமரர்கள் அதிபனே அருளாய்
தத்துநீர்ப் படுகர்த் தண்டலைச் சூழல்
சாட்டியக் குடியுள்ஏ ழிருக்கை
முத்தனே அருளாய் முதல்வனே அருளாய்
முன்னவா துயர்கெடுத் தெனக்கே. ௯

Omni-powered Supremo! Fiery eyed looker Lord!
Civapuramist! Form Deific! King of the celestials!
O! The Primordial! Granter of Release! Abider
Beneath the seven-tiered spire in Caattiakkuti',
Girt by groves and pools of billowy waves
Rich! O! Primal One '*causa causae*'
Would You free me from sorrows all
And deign to grace me thro' descent?

161. தாட்டரும் பழனப் பைம்பொழிற் படுகர்த்
தண்டலைச் சாட்டியக் குடியார்
ஈட்டிய பொருளாய் இருக்கும்ஏ ழிருக்கை
இருந்தவன் திருவடி மலர்மேற்
காட்டிய பொருட்கலை பயில்கரு வூரன்
கழறுசொன் மாலைஈ ரைந்தும்
மாட்டிய சிந்தை மைந்தருக் கன்றே
வளரொளி விளங்குவா னுலகே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

Luminiferous expanding Civaloka
Is within the ambit of the greats whose hearts
Dwell in this decad, a verbal garland
By Karuvoortevar woven; who versed in arts
That reveal the true Ens of the sacred
Feet of Lord splendid beneath the seven tiered spire
As glowing opulence of Caattiakkuti pool-garden-grove
Green, fertile of fields for ploughshare till!

TIRUCCIRRAMBALAM

16. தஞ்சை இராசராசேச்சரம் – ‘உலகெலாம் தொழ’

Tanjai Rajarajeccaram - Ulakelaam

பண்: பஞ்சமம்

பதிக எண்: 16

திருச்சிற்றம்பலம்

162. உலகெலாம் தொழவந் தெழுகதிர்ப்பரிதி
ஒன்றுநூ றாயிர கோடி
அலகெலாம் பொதிந்த திருவுடம் பச்சோ
அங்ஙனே யழகிதோ அரணம்
பலகுலாம் படைசெய் நெடுநிலை மாடம்
பருவரை ஞாங்கர்வெண் டிங்கள்
இலைகுலாம் பதணத் திஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

Civa bestows grace in the shrine
Of Tanjai Rajarajeccuram girt by forts'
Pinnacles studded with silver chips that mock
Argent moon's meniscuses hovering as if over a hill;
Seven tiered towers rise in view with a lustre
Of a millard of suns; outlustre-ing is
Civa's wondrous bright mien indeed
Worthy of all three worlds' propitiating.

163. நெற்றியிற் கண்ணென் கண்ணினின் றகலா
நெஞ்சினில் அஞ்சிலம் பலைக்கும்
பொற்றிரு வடிஎன் குடிமுழு தாளப்
புகுந்தன போந்தன வில்லை
மற்றெனக் குறவென் மறிதிரை வடவாற்
றிடுபுனல் மதகில்வாழ் முதலை
எற்றுநீர்க் கிடங்கின் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 2

My Lord with metopic eye never leaves
My eye. His fair anklets chime my heart.

His lovely holy feet govern my clan
He is the Lord of Tanjai Rajarajeccuram
Girt by moats where alligators bash
The tides, neap and ebb, from Vadavaar's catchment-
Dykes. Lord entering me holds me ever, rejecting not.
He is my kin! Who else I want besides?

164. சடைகெழு மகுடம் தண்ணிலா விரிய
வெண்ணிலா விரிதரு தரளக்
குடைநிழல் விடைமேற் கொண்டுலாப் போதும்
குறிப்பெனோ கோங்கிண ரனைய
குடைகெழு நிருபர் முடியொடு முடிதேய்ந்
துக்கசெஞ் சுடர்ப்படு குவையோங்
கிடைகெழு மாடத் திஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 3

'What could the Lord's will be, who rides the Bull
With a pearly parasol shining argent,
With a crown on the crest with a lucid crescent sheen,
He is Lord Tanjai Rajarajeccuram with forts
And mansions by royal ways replete with gem-heaps
Oozing a puce glow akin to a scatter of rubies
Fallen from colliding Kings' crowns under white umbrellas,
Simulating Kongam sprays in jostling closeness! – a
(maid-in-love speaks.

165. வாழிஅம் போதத் தருகுபாய் விடயம்
வரிசையின் விளங்கலின் அடுத்த
சூழலம் பளிங்கின் பாசல ராதிச்
சுடர்விடு மண்டலம் பொலியக்
காழகில் கமழு மாளிகை மகளிர்
கங்குல்வாய் அங்குலி கெழும
யாழொலி சிலம்பும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 4

Round the Tanjai runs a crystal-green by-pass
Lined with herbs and flowers, in *plein-air* as if,
In circular scatter by Vadavaar tides
Imprinted with floral foliage, embossed.

There black *akil* incense rises from mansions;
 There maidens strum their *yaazh*
Straining tunes of nocturnes-sweet
 To please my Lord's ringed Ear!

166. எவருமா மறைகள் எவையும்வா னவர்கள்
ஈட்டமும் தாட்டிருக் கமலத்
தவருமா லவனும் அறிவரும் பெருமை
அடல்அழல் உமிழ்தழல் பிழம்பர்
உவரிமா கடலின் ஒலிசெய்மா மறுகில்
உறுகளிற் றரசின தீட்டம்
இவருமால் வரைசெய் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 5

Hill-high are forts girding Tanjai Rajarajeccuram;
 Steep acclivities are they for royal platoons to climb;
In the high-ways are heard a sea-roar of parades;
 In such a firm-built place dwells our Lord
Of immense greatness unknown to Vedas, Devas,
 Lotus-seated Brahma, fair Maal, or others, whoever.
Of a flamboyant form is He, our Lord
 Whose flame-hot mien is singeing everyone.

167. அருளுமா றருளி ஆளுமா றாள
அடிகள்தம் அழகிய விழியும்
குருளும்வார் காதும் காட்டியான் பெற்ற
குயிலினை மயல்செய்வ தழகோ
தரளவான் குன்றில் தண்ணிலா ஒளியும்
தருகுவால் பெருகுவான் தெருவில்
இருளெலாங் கிழியும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

Rid of dark, by hill-like heap of pearly rays
 From moon's coolth blanching mansions
In a thick cluster, Tanjai Rajarajeccuram
 Is by forts girt. There dwells my Lord of grace
As He does taking us as He ought to, granting
 Darshan of His eyes fair, locks curly, ears long

For us to see. He deludes my cuckoo-voiced girl
  Leaves her to faint in passion. Is this proper to His Grace?

168. தனிப்பெருந் தாமே முழுதுறப் பிறப்பின்
          தளிர்இறப் பிலையுதிர் வென்றால்
     நினைப்பருந் தம்பாற் சேறலின் றேனும்
          நெஞ்சிடிந் துருகுவ தென்னோ
     சுனைப்பெருங் கலங்கற் பொய்கையங் கழுநீர்ச்
          சூழல்மா ளிகைசுடர் வீசும்
     எனைப்பெரு மணஞ்செய் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
          இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 7

Tanjai Rajarajeccuram is well girt by forts;
  Is fused with fragrance of mansions spot-lit
By lustrous nenuphars in spas-cum-pools
  Stirred by sandal-painted maids' immersing.
Lord therein is unique, great, immanent dear to discern
  When the soft leaf of birth greens and greys
To Death. When His reach-less-ness is known
  Mind withers yet melts, how? Why? Unknown!

169. பன்னெடுங் காலம் பணிசெய்து பழையோர்
          தாம்பலர் ஏம்பலித் திருக்க
     என்னெடுங் கோயில் நெஞ்சுவீற் றிருந்த
          எளிமையை யென்றுநான் மறக்கேன்
     மின்னெடும் புருவத் திளமயி லனையார்
          விலங்கல்செய் நாடக சாலை
     இன்னடம் பயிலும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
          இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 8

How can I sum up Lord's descent into my heart
  En-temple-ing it big, when hoary servitors
For years on, serve and wait in fort-girt
  Tanjai Rajarajeccuram – where sweet maidens,
As sweet pea-fowls, with long brows
  And flash-waists do practice to delight,
Performing the pious-art of Dance,
  From upon a rock-firm dais holy.

170. மங்குல்சூழ் போதின் ஒழிவற நிறைந்து
வஞ்சகர் நெஞ்சகத் தொளிப்பார்
அங்கழற் சுடராம் அவர்க்கிள வேனல்
அலர்கதி ரனையர்வா ழியரோ
பொங்கெழில் திருநீ றழிபொசி வனப்பிற்
புனல்துளும் பவிர்சடை மொழுப்பர்
எங்களுக் கினியர் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசாரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 9

The heroine sings: May I live ever for
Worshipping and praising Him; Him,
From whose crest Ganges dives to wallow
In the holy-ash – worn mien supremely fair.
Lord Tanjai Rajarajeccuram is fort-girt
And sun-hid, invisible to evil ones.
For servitors of flaming lustre, He warms
And shines like spring-sun effulgent with rays vivid.

171. தனியர்எத் தனைஓ ராயிர வருமாந்
தன்மையர் என்வயத் தினராங்
கனியர்அத் தருதீங் கரும்பர்வெண் புரிநூற்
கட்டியர் அட்டஆ ரமிர்தர்
புனிதர்பொற் கழலர் புரிசடா மகுடர்
புண்ணியர் பொய்யிலா மெய்யர்க்
கினியரெத் தனையும் இஞ்சிசு,ழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 10

Tanjai Rajarajeccuram is fortified with 'Inji' walls;
My Lord there is One and Myriad-in-One.
For me, He is sugarcane-fruit sweet in *hacceity*.
He wears holy thread and is well boiled milk.
Pure, fair, valorous, anklet-ed He is crowned
With matted locks; virtue in form, He is true
To the lie-less servitors. May I live ever
To praise Him thus and thus-sings the heroine.

172. சரளமந் தார சண்பக வகுள
சந்தன நந்தன வனத்தின்

இருள்விரி மொழுப்பின் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவரை
அருமருந் தருந்தி அல்லல்தீர் கருவூர்
அறைந்தசொன் மாலைஈ ரைந்தின்
பொருள்மருந் துடையோர் சிவபத மென்னும்
பொன்னெடுங் குன்றுடை யோரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

Deodar, Mantara, Campak, Mahizham, Sandal
Trees abound in the arbor thick out-topping
The forts that gird Tanjai Rajarajeccuram.
There our Lord abides. Servitors who relish the ambrosial
Meaning of this verbal wreath woven by Karuvoortevar
Who on 'Kaayakalpa' fed put off end for years,
Shall secure for them the auric hill aloft
Of Civapadam, the foot of it in troth.

TIRUCCIRRAMBALAM

17. திருவிடைமருதூர் – 'வெய்யசெஞ் சோதி'

Tiruvitaimarutoor - Veyyasen jyoti

பண்: பஞ்சமம்

பதிக எண்: 17

திருச்சிற்றம்பலம்

173. வெய்யசெஞ் சோதி மண்டலம் பொலிய
வீங்கிருள் நடுநல்யா மத்தோர்
பையசெம் பாந்தள் பருமணி யுமிழ்ந்து
பாவியேன் காதல்செய் காதில்
ஐயசெம் பொன்தோட் டவிர்சடை மொழுப்பின்
அழிவழ கியதிரு நீற்று
மையசெங் கண்டத் தண்டவா னவர்கோன்
மருவிடந் திருவிடை மருதே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

Holy is Tiru Idaimarutur where abides Civa,
The Lord of all Ethereals, whose neck is indigo
And inflamed containing a thick gloom
To sponsor in contrast the *sol* as fulgent.
The Lord wears holy ash moist by Ganges's spill
From gleaming matted crest; Him I love frenzied
For His auric garnet colubrine ring spewing ruby
Of Hooded cobra's anguine splendour.

174. இந்திர லோக முழுவதும் பணிகேட்
டிணையடி தொழுதெழத் தாம்போய்
ஐந்தலை நாக மேகலை யரையா
அகந்தொறும் பலிதிரி யடிகள்
தந்திரி வீணை கீதமுன் பாடச்
சாதிகின் னரங்கலந் தொலிப்ப
மந்திர கீதம் தீங்குழல் எங்கும்
மருவிடந் திருவிடை மருதே. 2

At His behest is the world of Devas bowing unto
His feet-pair. His *cingulum* is the five hooded snake,

Over His Tiger-hyde robe. Wandering, begging at every door,
He resides in Tiru Idaimarutur, fair and vibrant
With mantric hymns-in-flute-recital,
Resonant mixed with *yaazh's* strum
Started on by forefront *vina* wrought
With strings of kind superior-veined.

175. பனிபடு மதியம் பயில்கொழுந் தன்ன
பல்லவம் வல்லியென் றிங்ஙன்
வினைபடு கனகம் போலயா வையுமாய்
வீங்குல கொழிவற நிறைந்து
துனிபடு கலவி மலைமக ளுடனாய்த்
தூங்கிருள் நடுநல்யா மத்தென்
மனனிடை யணுகி நுணுகியுள் கலந்தோன்
ம்ருவிடந் திருவிடை மருதே. 3

Becoming the beaten gold, growing as
All creepers, tendrils, shoots crescent-in-shape,
With coolth ample, Lord is immanent
Thro' all worlds. In secret espousal of Parvati,
He had me in secret in pitch-midnight
Without the knowledge of none, subtly He
Joined me furtively reaching this site
To abide in this fair abode Tiru Idaimarutur.

176. அணியுமிழ் சோதி மணியினுள் கலந்தாங்
கடியனே னுள்கலந் தடியேன்
பணிமகிழ்ந் தருளும் அரிவைபா கத்தன்
படர்சடை விடமிடற் றடிகள்
துணியுமி ழாடை அரையில்ஓர் ஆடை
சுடர்உமிழ் தரஅத னருகே
மணியுமிழ் நாக மணியுமிழ்ந் திமைப்ப
மருவிடந் திருவிடை மருதே. 4

Like as lustre spread in and through,
Like as ruby glowing fair, loving me,
He commixed with my heart, with Parvati-in-part,
He has locks spread, neck venom-tincted,

Lord in scarce dress with a *cingulum*, mantle,
  Waist-veil buckled by a snake spewing
Anguine gem, abides willingly here
  In holy fair Tiru Idaimarutur.

177. பந்தமும் பிரிவும் தெரிபொருட் பனுவற்
        படிவழிச் சென்றுசென் றேறிச்
    சிந்தையுந் தானுங் கலந்ததோர் கலவி
        தெரியினுந் தெரிவுறா வண்ணம்
    எந்தையுந் தாயும் யானுமென் றிங்ஙன்
        எண்ணில்பல் லூழிக ளுடனாய்
    வந்தணு காது நுணுகியுள் கலந்தோன்
        மருவிடந் திருவிடை மருதே. 5

Maugre my learning long longing for Ens-
  Related scripture that soteriologically guide
To cross the marsh-mundi, and attain release
  And my via-Civa I've taken to, He is reach-less still.
He, my Father, Mother, Myself, Variant, Invariant,
  Becoming a hoary achieve subtler than life
Has manifested in this place holy
  Tiru Idaimarutur with His *hacceity*.

178. எரிதரு கரிகாட் டிடுபிண நிணமுண்
        டேப்பமிட் டிலங்கெயிற் றழல்வாய்த்
    துருகழல் நெடும்பேய்க் கணமெழுந் தாடுந்
        தூங்கிருள் நடுநல்யா மத்தே
    அருள்புரி முறுவல் முகிழ்நிலா எறிப்ப
        அந்திபோன் றொளிர்திரு மேனி
    வரியர வாட ஆடும்எம் பெருமான்
        மருவிடந் திருவிடை மருதே. 6

Striped vipers glisten on Him the Dancer;
  A slim smile He exudes with His crescent of grace;
In the deed of right, in dense dark charnel ghat
  Where terrific goblins jump and jog hungering
For corpses, orgiastically mouthing fires
  Belching after biting fat with teeth tough on

Cadavers to be consigned to flames in cremation,
Lord abides with ardour in Holy Idaimarutur.

179. எழிலையாழ் செய்கைப் பசுங்கலன் விசும்பின்
இன்துளி படநனைந் துருகி
அழலையாழ் புருவம் புனலொடுங் கிடந்தாங்
காதனேன் மாதரார் கலவித்
தொழிலை ஆழ்நெஞ்சம் இடர்படா வண்ணம்
தூங்கிருள் நடுநல்யா மத்தோர்
மழலையாழ் சிலம்ப வந்தகம் புகுந்தோன்
மருவிடந் திருவிடை மருதே. 7

The shipshape unbaked mud-pot in open rains
Dissolves, but if baked in a kiln hardens
To hold water. Likewise is my heart, not
To be wasted off by maiden's lure, but to be
Taken over by Him who comes in the midnight long
With matchless *yaazh* tuned, and comes
To abide like a flash of flame in my heart
In this holy Tiru Idaimarutur, set.

180. வையவாம் பெற்றம் பெற்றம்ஏ றுடையார்
மாதவர் காதல்வைத் தென்னை
வெய்யவாஞ் செந்தீப் பட்டஇட் டிகைபோல்
விழுமியோன் முன்புபின் பென்கோ
நொய்யவா றென்ன வந்துள்வீற் றிருந்த
நூறுநூ றாயிர கோடி
மையவாங் கண்டத் தண்டவா ணவர்கோன்
மருவிடந் திருவிடை மருதே. 8

Fodder-fond Bull is His mount. Aboard it,
He confirmed me among the throngs
As a brick solid baked full from kiln.
I, *paacam* - bound, grew firm though poor in gnosis
To reach Him, repose in Him with ease.
Neck dark, He the Lord of ethereals a billion,
Abides in Tiru Idaimarutur. When did He
Enter me, of late or long ago? Grace hoodwinks time.

181. கலங்கலம் பொய்கைப் புனல்தெளி விடத்துக்
கலந்தமண் ணிடைக்கிடந் தாங்கு
நலங்கலந் தடியேன் சிந்தையுட் புகுந்த
நம்பனே வம்பனே னுடைய
புலங்கலந் தவனே என்றுநின் றுருகிப்
புலம்புவார் அவம்புகார் அருவி
மலங்கலங் கண்ணிற் கண்மணி யனையான்
மருவிடந் திருவிடை மருதே. 9

'Turbid waters turn clear, if treated by fire-nuts!
Thus His entry turned me clearing delusion.
He my beloved Lord, with good grace renewed me
With gnosis mixed. Thus sing in glee
His servitors, never given to untoward ways.
Tears of love stream from their eyes.
Like their eyes of grace, willingly,
Does Lord Abide in Holy Idaimarutur.

182. ஒருங்கிரு கண்ணின் எண்ணில்புன் மாக்கள்
உறங்கிருள் நடுநல்யா மத்தோர்
கருங்கண்நின் றிமைக்குஞ் செழுஞ்சுடர் விளக்கங்
கலந்தெனக் கலந்துணர் கருவூர்
தருங்கரும் பனைய தீந்தமிழ் மாலை
தடம்பொழில் மருதயாழ் உதிப்ப
வருங்கருங் கண்டத் தண்டவா னவர்கோன்
மருவிடந் திருவிடை மருதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

Night-long, with eyes shut, countless beings sleep;
But Karuvoortevar is wide awake.
His ruddy eyes show pillar-flame of True Ens.
To Him He offers this sugarcane-sweet Tamil
Garland sung in groves set to *marudam yaazh*
As accompaniment; to listen to the hymns.
Lord Civa of sapphire-neck, Lording celestials
Happily abides here in Idaimarutur.

TIRUCCIRRAMBALAM

பூந்துருத்தி நம்பி காடநம்பி – திருவிசைப்பா

POONTURUTTI NAMPI KAADA NAMPI

TIRUVISAIPPAA

18. திருவாரூர் – 'கைக்குவான்'

Tiruvaaroor - Kaikuvaan

பண்: பஞ்சமம்

பதிக எண்: 18

திருச்சிற்றம்பலம்

183. கைக்குவான் முத்தின் சரிவளை பெய்து
கழுத்தில்ஓர் தனிவடங் கட்டி
முக்கண்நா யகராய்ப் பவனிபோந் திங்ஙன்
முரிவதோர் முரிவுமை யளவும்
தக்கசீர்க் கங்கை யளவும்அன் றென்னோ
தம்மொருப் பாடுல கதன்மேல்
மிக்கசீர் ஆரூர் ஆதியாய் வீதி
விடங்கராய் நடங்குலா வினரே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

Wearing jingling bangles of silver pearls in arms
Lacing the neck with a precious band, landing here,
As Triple-eyed Lord, as Primal One in Aaroor of Yore,
As Fair one in a pageantry dancing *Ajapaa*,
Un-held in by Uma and Ganga, especial,
He, the Lord is the Handsome One, deigning ever
To pass through the streets sacred around,
Nestled in charm excess! What His intent be?

184. பத்தியாய் உணர்வோர் அருளைவாய் மடுத்துப்
பருகுதோ றமுதமொத் தவர்க்கே
தித்தியா இருக்கும் தேவர்காள் இவர்தம்
திருவுரு இருந்தவா பாரீர்
சத்தியாய்ச் சிவமாய் உலகெலாம் படைத்த
தனிமுழு முதலுமாய் அதற்கோர்

வித்துமாய் ஆரூர் ஆதியாய் வீதி
விடங்கராய் நடங்குலா வினரே. 2

திருச்சிற்றம்பலம்

O! Devas! Behold, the devotees of Civa, in a draught
Of His grace, taste the ambrosial sweet of it
In bhakti sheer. Behold, His fair mien is lustre sheer.
As energy of grace, as auspicious Civam,
As wholesome primordial Ens begetting all worlds and all,
As seed of all genesis, as Primal One in Aaroor of Yore,
He, the Handsome One passes through the streets
(sacred around,
In a pageantry dancing *Ajapaa*, nestled in charm excess.

TIRUCCIRRAMBALAM

19. கோயில் – 'முத்து வயிரமணி'
Koyil - Muttuvayiramani

பண்: சாளரபாணி

பதிக எண்: 19

திருச்சிற்றம்பலம்

185. முத்து வயிரமணி மாணிக்க மாலைகண்மேற்
றொத்து மிளிர்வனபோற் றூண்டு விளக்கேய்ப்ப
எத்திசையும் வானவர்கள் ஏத்தும் எழில்தில்லை
அத்தனுக்கும் அம்பலமே யாடரங்க மாயிற்றே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

As sprays of flowers exude lustre
When strung in a lace of gems
Of Sapphire, Ruby and Pearl,
As Lampion touched and fed by oil
When raised would out-light light,
The auric Spatium of Tillai praised
By Devas from all airts hailing,
Turned a Hall of Dais for His Holy Dance.

186. கடியார் கணம்புல்லர் கண்ணப்பர் என்றுன்
அடியார் அமர்உலகம் ஆளநீ ஆளாதே
முடியாமுத் தீவேள்வி மூவா யிரவரொடும்
குடிவாழ்க்கை கொண்டுநீ குலாவிக்கூத் தாடினையே. 2

Kanampullar and Kannappar are
Servitors Yours, ruling in Civaloka;
You, Lord, but leaving it for love of them,
Have come hither to dance Your Dance
Of Bliss with andhanars three thousand
Abiding with them that ceaseless
Do foster the triple fires and do
Rites of Sacrifice in fiery cenotes.

187. அல்லியம் பூம்பழனத் தாமூர்நா வுக்கரசைச்
செல்லநெறி வகுத்த சேவகனே தென்றில்லைக்
கொல்லை விடையேறி கூத்தா டரங்காகச்
செல்வ நிறைந்தசிற் றம்பலமே சேர்ந்தனையே. 3

You are the virile Lord that showed
  The way to the world of weal of Release
To saint Naavukkarasar born
  In Tiruvaamour where fields are overgrown
By flowers of fair couched petals in.
  You are the Rider on the Bull wilder
Than the wild forest taurus. Now You are
  In this rich Hall of Conscious for the dance of Bliss.

188. எம்பந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட் டெமையாளும்
சம்பந்தன் காழியர்கோன் றன்னையும்ஆட் கொண்டருளி
அம்புந்து கண்ணாளுந் தானும்அணி தில்லைச்
செம்பொன்செய் அம்பலமே சேர்ந்திருக்கை யாயிற்றே. 4

Uprooting the tangled weeds of cruel deeds
  That have netted us in, outright,
Saint Sambandan, the King of Kaazhi
  Had taken us as servitors. Him You
Have taken and graced as Yours.
  With dart-sharp eyed Uma
In Your-Half, Yours is the auric Hall
  Of fair Tillai where Your grace abides.

189. களையா உடலோடு சேரமான் ஆரூரன்
விளையா மதம்மாறா வெள்ளானை மேல்கொள்ள
முளையா மதிசூடி மூவா யிரவரொடும்
அளையா விளையாடும் அம்பலம்நின் ஆடரங்கே. 5

When Ceramaan and Aarooran
  With their flesh-and-spirits un-parted
Rode the white tusker ever must, and a steed,
  Unto Kailash Hill Your abode!
But, juvenile crescent wearer! You
  Have chosen the Holy Hall of Conscious
To dance Your Dance with the three thousand
  Playfully at Tillai temple!

190. அகலோக மெல்லாம் அடியவர்கள் தற்சூழப்
புகலோகம் உண்டென்று புகுமிடம்நீ தேடாதே

புவலோக நெறிபடைத்த புண்ணியங்கள் நண்ணியசீர்ச்
சிவலோக மாவதுவும் தில்லைச்சிற் றம்பலமே. 6

Giving no room for You to will
That there is an exclusive world of Yours,
Surrounded by servitors on Earth
By their deeds of virtue proper
And their fruits of '*punniyas*',
Is the Hall of Conscious gloried, You have
In Tillai city with especial grace
As Your exclusive Civaloka.

191. களகமணி மாடம் சூளிகைசூழ் மாளிகைமேல்
அளகமதி நுதலார் ஆயிழையார் போற்றிசைப்ப
ஒளிகொண்ட மாமணிகள் ஓங்கிருளை ஆங்ககற்றும்
தெளிகொண்ட தில்லைச்சிற் றம்பலமே சேர்ந்தனையே. 7

Upon the upper storey-s glistening white
With frontals coated in silvery paint,
Of great mansions, maids with locks
Playing on their foreheads crescent like,
Decked in choice ornaments, sing
Your praise; lustrous gems chase the dark
That attempts to tarnish the place in vain. Amid
Such is the Hall of Conscious in Tillai where You deign to be.

192. பாடகமும் நூபுரமும் பல்சிலம்பும் பேர்ந்தொலிப்பச்
சூடகக்கை நல்லார் தொழுதேத்தத் தொல்லுலகில்
நாடகத்தின் கூத்தை நவிற்றுமவர் நாடோறும்
ஆடகத்தான் மேய்ந்தமைந்த அம்பலம்நின் ஆடரங்கே. 8

Anklets, bells a-tinkle and *Paatakam*
Are the ornaments on the feet of maids
That for days on, dance the tales,
Wearing on their arms bangles choice;
They sing Your praise in worship
Here on this Earth of yore where of gold
The upper roof is woven in a web
That is auric Hall, Your Spatium to Dance.

193. உருவத் தெரியுருவாய் ஊழிதோ றெத்தனையும்
பரவிக் கிடந்தயனும் மாலும் பணிந்தேத்த
இரவிக்கு நேராகி ஏய்ந்திலங்கு மாளிகைசூழ்ந்
தரவிக்கும் அம்பலமே ஆடரங்க மாயிற்றே. 9

For several aeons in great dissolution,
Brahma and fair Maal bowed unto You
And sang Your glories now. Surrounded
By mansions out-sunning sun in light,
Resounding and generating seed-sounds
Seminal, is this Hall of Conscious
In Tillai where like a brand of fire
You perform Your Dance on the dais.

194. சேடர் உறைதில்லைச் சிற்றம் பலத்தான்றன்
ஆடல் அதிசயத்தை ஆங்கறிந்து பூந்துருத்திக்
காடன் தமிழ்மாலை பத்துங் கருத்தறிந்து
பாடும் இவைவல்லார் பற்றுநிலை பற்றுவரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

Discerning the grace of the Dance of Bliss
Of the Lord of Dance who owns in full
The Hall of Conscious in Holy Site of Tillai
Where great sages live and worship.
If people sing the ten verses of Tamil'
Garlanded by composer Nampi
Poonturuttikkaadan, sensing their import
They attain the weal of Release, a state meet for them.

TIRUCCIRRAMBALAM

கண்டராதித்தர் – திருவிசைப்பா

20. கோயில் – 'மின்னார் உருவம்'

KANDARAATITTAR TIRUVISAIPPAA

Koyil - Minnar uruvam

பண்: பஞ்சமம்

பதிக எண்: 20

திருச்சிற்றம்பலம்

195. மின்னார் உருவம் மேல்வி ளங்க
வெண்கொடி மாளிகைசூழப்
பொன்னார் குன்றம் ஒன்று வந்து
நின்றது போலும்என்னாத்
தென்னா என்று வண்டு பாடும்
தென்றில்லை யம்பலத்துள்
என்னா ரமுதை எங்கள் கோவை
என்றுகொல் எய்துவதே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

In the Holy site of Tillai fair
Maidens flash on mansion terrace
And white flags festoon around;
A mount beaten of gold, it beseems,
Has come to stay there; bees drone
The tune of '*Tennaa*'; there in the auric Hall
Abides the dear ambrosial Lord ours
To grace. When would I reach Him close?

196. ஓவா முத்தீ அஞ்சு வேள்வி
ஆறங்க நான்மறையோர்
ஆவே படுப்பார் அந்த ணாளர்
ஆகுதி வேட்டுயர்வார்
மூவா யிரவர் தங்க ளோடு
முன்னரங் கேறிநின்ற
கோவே உன்றன் கூத்துக் காணக் 2
கூடுவ தென்றுகொலோ.

Fostering as ordained the quenchless triple fires,
  Angas six, Vedas four, as in sacred agenda,
Andhanars do, learn and chant, pouring
  Cow-ghee, milk and curd as offerings
Into the cenotes of sacrifice to appease;
  With Vedics three thousand excellent, of yore,
Sage Patanjali to view Your dance came;
  In Holy Hall of Conscious You were. Would I chance to
(view that?

197. முத்தீ யாளர் நான்ம றையர்
மூவா யிரவர்நின்னோ
டொத்தே வாழுந் தன்மை யாளர்
ஓதிய நான்மறையைத்
தெத்தே யென்று வண்டு பாடுந்
தென்றில்லை யம்பலத்துள்
அத்தாவுன்றன் ஆடல் காண
அணைவதும் என்றுகொலோ. 3

O Lord abider in Tillai Hall of Conscious
  Where bees tune a '*tete*' strain
At the back of the four Vedas chanted
  By three thousand, with triple fires
Fostered by Vedics living in accord
  With the Will of our Holy Lord!
To eye the Gnostic blissful Holy Dance
  Of Yours, when would I ever join You?

198. மானைப் புரையும் மடமென் னோக்கி
மாமலை யாளோடும்
ஆனஞ் சாடுஞ் சென்னி மேல்ஓர்
அம்புலி சூடும்அரன்
றேனைப் பாலைத் தில்லை மல்கு
செம்பொனின் அம்பலத்துக்
கோனை ஞானக் கொழுந்து தன்னைக்
கூடுவ தென்றுகொலோ. 4

When would that day be for me to join
  My Lord of Gnostic flame, who is the Lord

Of rank gold Spatium, sweet as milk
  And honey, wearing a waxing crescent
Upon His crest on which are abhishekams
  Done with Cow-given offers, having
For His Half Parvati mild, simple
  With deer-eyed glances tremulous sweet.

199. களிவான் உலகிற் கங்கை நங்கை
காதலனே அருளென்
றொளிமால் முன்னே வரங்கி டக்க
உன்னடி யார்க்கருளும்
தெளிவா ரமுதே தில்லை மல்கு
செம்பொனின் அம்பலத்துள்
ஒளிவான் சுடரே உன்னை நாயேன்
உறுவதும் என்றுகொலோ. 5

O! Spouse of celestial Ganges maiden
  Meant for happy heavens! Grace me'
Thus did lie fair Maal in Your front.
  But Your ambrosial grace You lavish
Only on Your servitors doubtlessly;
  O! Lumen excelsior beaming in
The auric Hall of Holy Tillai city!
  When would I, this cur of me, join ever?

200. பாரோர் முழுதும் வந்தி றைஞ்சப்
பதஞ்சலிக் காட்டுகந்தான்
வாரார் முலையாள் மங்கை பங்கன்
மாமறை யோர்வணங்கச்
சீரால் மல்கு தில்லைச் செம்பொன்
அம்பலத் தாடுகின்ற
காரார் மிடற்றெம் கண்ட னாரைக்
காண்பதும் என்றுகொலோ. 6

For all the worldly ones to bow unto You,
  You, desired to dance Your Holy Dance
For sage Patanjali's sake. You have
  For Your Half Parvati with Her bosom in stays;

Great Vedics worship You in especial
 Grace-rich Tillai city's auric Hall,
Blue-necked, You dance Lord. .
 When would I see You Lord?

201. இலையார் கதிர்வேல் இலங்கை வேந்தன்
 இருபது தோளும்இற
மலைதான்எடுத்த மற்றவற்கு
 வாளொடு நாள்கொடுத்தான்
சிலையால் புரமூன் றெய்த வில்லி
 செம்பொனின் அம்பலத்துக்
கலையார் மறிபொற் கையி னானைக்
 காண்பதும் என்றுகொலோ. 7

Shattering the twenty shoulders of Lanka King
 Who wielded a leafy lance, granting
Him the sword *chandrahaasam*
 And a trillion trillion life-days,
Arching Your bow mailing darts
 To burn the triple citadels, holding
A deer-calf in Your hands in the auric Hall
 Of Conscious in Tillai, You are. When would I see You Lord?

202. வெங்கோல் வேந்தன் தென்னன் நாடும்
 ஈழமுங் கொண்டதிறற்
செங்கோற் சோழன் கோழி வேந்தன்
 செம்பியன் பொன்னணிந்த
அங்கோல் வளையார் பாடி ஆடும்
 அணிதில்லை யம்பலத்துள்
எங்கோன் ஈசன் எம்மி றையை
 என்றுகொல் எய்துவதே. 8

Paraantakan of Chola flock and Sibi stock,
 That ruled with Uraiyoor as the Capital,
Wielding a righteous sceptre, roofed
 The Hall with tiles of gold. His ancestor
Captured Lanka and Pantya land cruelly
 Governed by faulting rod. Fair, buxom

Bangled maidens sing, dance and serve Tillai
Spatium Lord that governs us. When would I join Him ever?

203. நெடியா னோடு நான்மு கன்னும்
வானவரும் நெருங்கி
முடியால் முடிகள் மோதி உக்க
முழுமணி யின்திரளை
அடியார் அலகி னால் திரட்டும்
அணிதில்லை யம்பலத்துக்
கடியார் கொன்றை மாலை யானைக்
காண்பதும் என்றுகொலோ. 9

Scaling the worlds, the tall Maal, Brahma
And Devas stand close vis-à-vis to You.
Their crests clash with one another;
And gems scatter thereof in heaps;
Forth, the servitors with their right hands
Gather them as argosy! Such is Tillai Spatium
Fragrant with cassia-laced Civa.
When would I see Him ever?

204. சீரால்மல்கு தில்லைச் செம்பொன்
அம்பலத் தாடிதன்னைக்
காரார் சோலைக் கோழி வேந்தன்
தஞ்சையர் கோன்கலந்த
ஆராஇன்சொற் கண்டரா தித்தன்
அருந்தமிழ் மாலைவல்லார்
பேரா உலகில் பெருமை யோடும் 10
பேரின்பம் எய்துவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

They that sing sensing the garland of Tamil verses
Versed by King of Uraiyur and Thanjavur,
Kandaraatittan, who from the cloud hovering,
Groved Uraiyur sing on Civa of Tillai
Auric Spatium excellent special,
Shall attain bliss of such a fame
In celestial state where if gone once
Shall never return for rebirth on earth.

TIRUCCIRRAMBALAM

வேணாட்டடிகள் திருவிசைப்பா

21. கோயில் – 'துச்சான'

VENAATTADIGAL TIRUVISAIPPAA

Koyil - Tuccana seytidinum

பண்: புறநீர்மை

பதிக எண்: 21

திருச்சிற்றம்பலம்

205. துச்சான செய்திடினும் பொறுப்பரன்றே ஆள்உகப்பார்
கைச்சாலும் சிறுகதலி இலைவேம்புங் கறிகொள்வார்
எச்சார்வும் இல்லாமை நீ அறிந்தும் எனதுபணி
நச்சாய்காண் திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

O, My Lord adance at Holy Tillai
Kind to their vassals, the rulers brook
Their baser deeds even. Though bitter
Un-sweet are raw bananas and neem buds,
Cooks use them in cooking. For me,
Other than You, there is grasp or hold none.
Though You know of my given-up-ness,
I know not why You resent my service.

206. தம்பானை சாய்ப்பற்றார் என்னும் முதுசொல்லும்
எம்போல்வார்க் கில்லாமை என்னளவே அறிந்தொழிந்தேன்
வம்பானார் பணிஉகத்தி வழிஅடியேன் தொழில்இறையும்
நம்பாய்காண் திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. 2

O, My Lord adance at Holy Tillai
None would hold a pitcher upside down
To collect water – goes a proverb.
In my case, even this proverb
Doesn't hold good, as in like cases.
You love the service of new-come servitors;
Why is it that You resent mine
Though I've come of long lineage of them?

207. பொசியாதோ கீழ்க்கொம்பு நிறைகுளம்என் றதுபோலத்
திசைநோக்கிப் பேழ்கணித்துச் சிவபெருமான் ஓஎனினும்
இசையானால் என்திறத்தும் எனையுடையாள் உரையாடாள்
நசையானேன் றிருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. 3

Goes a saying: a small low tree
  On a rapid would receive water
From a reserve of a pool. Like as
  That tree waiting for a trickle,
I do appeal to Lord adance at Tillai
  Yet He deigns not to come by nor
Does Mother Uma plead for me to show
  His concern straight. What can I do, longing for His darshan!

208. ஆயாத சமயங்கள் அவரவர்கண் முன்பென்னை
நோயோடு பிணிநலிய இருக்கின்ற அதனாலே
பேயாஇத் தொழும்பனைத்தம் பிரான்இகழும் என்பித்தாய்
நாயேனைத் திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. 4

O My Lord adance at Tillai.
  In the midst of many that take to
Alien faiths, I, agonied, remain
  With *angst* and ailments grieving me.
'Deeming this vassal a dire ghost,
  His Lord even has dismissed him
Blaming', - so they scandalize me!
  Alas! You've made such things come to pass.

209. நின்றுநினைந் திருந்துகிடந் தெழுந்துதொழும் தொழும் பனேன்
ஒன்றிஒரு கால்நினையா திருந்தாலும் இருக்கவொட்டாய்
கன்றுபிரி கற்றாப்போல் கதறுவித்தி வரவுநில்லாய்
நன்றிதுவோ திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. 5

O, My Lord adance at Tillai
  Standing, sitting, lying, rising
Ever I worship You, Your servitor.
  Never would You let me waver
Thinking not of You but make me
  Sob and low like the calf separated

From its mother-cow yet come not
 In my front. Does it behove Your Kindness?

210. படுமதமும் இடவயிறும் உடையகளி றுடையபிரான்
அடிஅறிய உணர்த்துவதும் அகத்தியனுக் கோத்தன்றே
இடுவதுபுல் ஓர்எருதுக் கொன்றினுக்கு வையிடுதல்
நடுவிதுவோ திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. 6

O, My Lord adance at Holy Tillai!
 Elephant-faced, pot-bellied,
Ichor flowing Vinayaka is Your son.
 You taught Aagama to Agastya to show grace.
Granting that sage a supreme state
 But consigning me to mundane fall
Is partial, favouring a bull with grass
 Another with hay. Aren't You neutral Lord?

211. மண்ணோடு விண்ணளவும் மனிதரொடு வானவர்க்கும்
கண்ணாவாய் கண்ணாகா தொழிதலும்நான் மிகக்கலங்கி
அண்ணாவோ என்றண்ணாந் தலமந்து விளித்தாலும்
நண்ணாயால் திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. 7

O, My Lord adance at Holy Tillai!
 You are the sole grasp for all
From earth to sky, from humans to Devas.
 But You are none of it for me, Your slave.
More than all, You reject me;
 I am woe-begone, and in torpor
Cry 'O, Lord of Greatness' even then
 You near me not! What is the cause?

212. வாடாவாய் நாப்பிதற்றி உனைநினைந்து நெஞ்சுருகி
வீடாம்செய் குற்றேவல் எற்றேமற் றிதுபொய்யிற்
கூடாமே கைவந்து குறுகுமா றியானுன்னை
நாடாயால் திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. 8

O, My Lord adance at Holy Tillai!
 Is there aught else than this little
Bit of service, languishing,
 Lamenting in tongues several,

Loving, thinking and melting at heart?
  Won't You will it for me so
That I don't take to pseudo divinities,
  I, Your slave, and jeopardize my being?

213. வாளாமால் அயன்வீழ்ந்து காண்பரிய மாண்பிதனைத்
தோளாரக் கையாரத் துணையாரத் தொழுதாலும்
ஆளோநீ உடையதுவும் அடியேன்உன் தாள்சேரும்
நாளேதோ திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே. 9

O, My Lord adance at Holy Tillai
  Would You take me Your salve,
Who, folding hands up above
  Upon the crest and worship
Your mien dear to view by
  Fair Maal and Brahma desiring,
Without bowing low unto Your feet holy?
  Would that day dawn for me to join Your feet?

214. பாவார்ந்த தமிழ்மாலை பத்தரடித் தொண்டன்எடுத்
தோவாதே அழைக்கின்றான் என்றருளின் நன்றுமிகத்
தேவே தென் திருத்தில்லைக் கூத்தாடீ நாயடியேன்
சாவாயும் நினைக்காண்டல் இனியுனக்குத் தடுப்பரிதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

O, my Deva, Holy Dancer at sacred Tillai,
  This servitor of servitors' holy feet
Has woven a Tamil garland of hymns
  Singing them ceaselessly beckoning You.
Reckoning this, if You grace right now,
  It is welcome good. Would it be so
For You to bar me from having Your darshan,
  At the dying hour, me though a baser cur?

TIRUCCIRRAMBALAM

திருவாலியமுதனார் – திருவிசைப்பா

22. கோயில் – பாதாதிகேசம் – ‘மையல் மாது’

TIRUVAALIYAMUDANAAR TIRUVISAIPPAA

Koyil - Maiyal maatoru kooraṅ

பண்:பஞ்சமம்

பதிக எண்: 22

திருச்சிற்றம்பலம்

215. மையல் மாதொரு கூறன் மால்விடை
யேறிமான்மறி யேந்தியதடங்
கையன் கார்புரை யுங்கறைக்
கண்டன் கனன்மழுவான்
ஐயன் ஆரழல் ஆடு வான்அணி
நீர்வயல்தில்லை யம்பலத்தான்
செய்ய பாதம் வந்தென் சிந்தை
யுள்ளிடங் கொண்டனவே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

He is the Abider in auric Spatium of Tillai
Girt by water-rich green fields; He is the Half
Of Parvati doting on His mien extreme; He rides
The Taurus-guised fair Maal; He is armed
With a deer-calf, in a stretch; His neck
Is dark scud-hued venom blue; He carries
Fire and ‘mazhu’, adance in flames; He is the Lord
Whose ruddy feet reside in my heart, His home.

216. சலம்பொற் றாமரை தாழ்ந்தெ ழுந்ததடமுந்
தடம்புனல் வாய்மலர்தழீஇ
அலம்பி வண்ட றையும் அணி
யார்தில்லை யம்பலவன்
புலம்பி வானவர் தான வர்புகழ்ந்
தேத்தஆடுபொற் கூத்தனார்கழற்

சிலம்பு கிங்கிணி என் சிந்தை
யுள்ளிடங் கொண்டனவே. 2

He is the Abider in auric Spatium of Tillai
Having pools of lovely lotuses with deep creeper
Roots, where flowers in spray ring with 'kindi'
Bees; He is praised by Devas and Asuras alike
With their appeals; He dances the golden dance;
His anklets tinkle on His holy feet;
The tinkling anklets of His have homed in
My heart, Me, a slave of Him, my Lord.

217. குருண்ட வார்குழற் கோதை மார்குயில்
போல்மிழற்றிய கோலமாளிகை
திரண்ட தில்லை தன்னுள் திரு
மல்குசிற் றம்பலவன்
மருண்டு மாமலை யான்ம கள்தொழ
ஆடுங்கூத்தன் மணிபுரைதரு
திரண்ட வான்குறங் கென் சிந்தை
யுள்ளிடங் கொண்டனவே. 3

He is the Abider in auric Spatium Tillai.
In that opulent site fair mansions abound.
There like koels, curly locks on, women
Speak sweet lisping love. There He dances
A dance for the daughter of Himavant
To go wonder-struck and to worship.
The dancer-Lord's ruddy ruby-like round
Thighs have homed in my Heart.

218. போழ்ந்தி யானை தன்னைப் பொருப்பன்
மகள்உமை யச்சங்கண்டவன்
தாழ்ந்த தண்புனல் சூழ் தட
மல்குசிற் றம்பலவன்
சூழ்ந்த பாய்புலித் தோல்மிசைத் தொடுத்து
வீக்கும்பொன்னூல் தன்னினொடு
தாழ்ந்த கச்ச தன்றே தமி 4
யேனைத் தளர்வித்ததே.

He saw Uma struck with fear on
  Having seen Him scaling the tusker-hyde;
He abides at Tillai girt with deep cool pools
  Of water; He is in the Hall of conscious.
He wears the fair holy thread, and a veil
  Of Tiger's hyde running round the waist
As a stay proper, the fitness of which
  Made my heart sag and drop, little self-aware.

219. பந்த பாச மெலாம்அ றப்பசு
பாசநீக்கிய பன்முனிவரோ
டந்த ணர் வணங்கும் அணி
யார்தில்லை யம்பலவன்
செந்த ழல்புரை மேனியுந் திகழுந்
திருவயிறும் வயிற்றினுள்
உந்தி வான் சுழிஎன் உள்ளத்
துள்ளிடங் கொண்டனவே. 5

Lord of the auric-Spatium lords over
  Holy Tillai fair, worshipped by *andhanars*
And sages many, who removed the deed –based
  Flaws of *Maaya* and *Kanmaa*, and the germane
Aanavaa-pride. Lord's mien is red-flame;
  His stomach is luminous wherein is
The vortex of His navel elegant. Features such
  Have homed in my heart, their repository.

220. குதிரை மாவொடு தேர்ப லகுவிந்
தீண்டுதில்லையுட் கொம்பனாரொடு
மதுர வாய்மொழி யார் மகிழ்ந்
தேத்துசிற் றம்பலவன்
அதிர வார்கழல் வீசி நின்றழ
காநடம்பயில் கூத்தன்மேல்திகழ்
உதர பந்தனம் என் னுள்ளத்
துள்ளிடங் கொண்டனவே. 6

With steeds and tuskers, chariots many
  Ply through and near Tillai-*polis* fair.

With maidens resembling flower-laden creepers,
Sweet hymns the hymnodists hymn in joy
And praise the Lord in the Hall of conscious.
Luminous kazhals of His ring; He the Dancer-Lord
Dances fine. On His mien along the waist,
The threads of cingulum have homed in my heart.

221. படங்கொள் பாம்பணை யானொ டுபிர
மன்பரம்பர மாவருளென்று
தடங்கை யால் தொழ வுந்தழல்
ஆடுசிற் றம்பலவன்
தடங்கை நான்கும் அத்தோள்க ளுந்தட
மார்பினிற் பூண்கள்மேற்றிசை
விடங்கொள் கண்ட மன்றே வினை
யேனை மெலிவித்தவே. 7

Hooded five fold is the snake endless
Immersed in love, which is the bed of Maal
Recumbent. With him Brahman appealed with folded hands:
"O, Supreme of Supremes, grant us grace."
Thus He showed for them with four arms, fire
On one, with shoulders four, with jewels on broad
Chest sloping up to venom holding throat.
Him seeing, by good deeds, my heart melted soft.

222. செய்ய கோடுடன் கமல மலர்சூழ்தரு
தில்லைமாமறை யோர்கள்தாந்தொழ
வையம் உய்ய நின்று மகிழ்ந்
தாடுசிற் றம்பலவன்
செய்ய வாயின் முறுவலும் திகழுந்திருக்
காதும்காதினின் மாத்திரைகளோ
டைய தோடு மன்றே அடி 8
யேனைஆட் கொண்டனவே.

Tillai, holy-*polis* is girt by choice Lotuses and chanks.
Exalted Vedics worship there. The world attains good
Rid of evil. For this to come to pass, poised in bliss,
Performs Dance in the Hall of conscious, our Lord.

His coral mouth with pearly teeth and fair ears
  Well adorned with ear-rings elegant, and ear-stud,
Look extremely beautiful, the grace of which
  Has taken me His slave, outright His.

223. செற்று வன்புரந் தீயெழச் சிலை
கோலிஆரழல் ஊட்டினான்அவன்
எற்றி மாமணிகள் எறி
நீர்த்தில்லை யம்பலவன்
மற்றை நாட்ட மிரண்டொ டுமல
ருந்திருமுகமும் முகத்தினுள்
நெற்றி நாட்டமன்றே நெஞ்சு
ளேதிளைக் கின்றனவே. 9

Raging in fury He ravaged the triple citadels
  Of the cruel ones with fires kindled by
Arching the bow; and made them feed
  The fires dearly got. The water rich reserves
Shore up rare gemstones. Such is Tillai where
  In the Spatium abides our Lord with other two eyes,
Shows up His face with the third eye on forehead.
  All these, amazing, have homed in my heart.

224. தொறுக்கள் வான்கம லம்ம லருழக்
கக்கரும்புநற் சாறுபாய்தர
மறுக்க மாய்க் கயல்கள் மடை
பாய்தில்லை யம்பலவன்
முறுக்கு வார்சிகை தன்னொடு முகிழ்த்த
அவ்வகத்துமொட் டோடுமத்தமும்
பிறைக்கொள் சென்னி யன்றே பிரியா
தென்னுள் நின்றனவே. 10

A Herd of cows graze the lotuses overgrown
  Crushing the sugarcanes with their hooves and the juice
Rushes into the fields where carps hurt by that onrush
  Frisk fast toward the dykes. Girt by such fields
Is Tillai-*polis* where dancer-Lord bides in Spatium
  With His matted locks long decked by

Flowering buds of datura and crescent cusp
Stay, homed in my heart, inseparably.

225. தூவி நீரொடு பூவ வைதொழு
தேத்துகையின ராகிமிக்கதோர்
ஆவி யுள்நி றுத்தி யமர்ந்
தூறிய அன்பினராய்த்
தேவர்தாந் தொழ ஆடிய தில்லைக்
கூத்தனைத்திரு வாலிசொல்லிவை
மேவ வல்ல வர்கள் விடை
யான்அடி மேவுவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

They bathe Him in waters that turn holy; offer
Flowers with folded hands; control the 'pranan'
Breath to exude bliss loveable as Devas;
For He performs the holy dance as Dancer Lord
Of Tillai. Words versed by Tiru Aali Mudalan
On His greatness, if sung with ardour and piety,
By such ones capable, such ones shall sure attain
The Taurus Rider Lord Civa's Holy feet afterwards.

TIRUCCIRRAMBALAM

23. கோயில் – 'பவளமால்வரை'

Koyil - Pavalamaalvaraiyai

பண்:நட்டராகம்

பதிக எண்: 23

திருச்சிற்றம்பலம்

226. பவளமால் வரையைப் பனிபடர்ந் தனையதோர்
படரொளி தருதிருநீறும்
குவளை மாமலர்க் கண்ணியும் கொன்றையும்
துன்றுபொற் குழற்றிருச்சடையுந்
திவள மாளிகை சூழ்தரு தில்லையுட்
டிருநடம் புரிகின்ற
தவள வண்ணனை நினைதொறும் என்மனம்
தழல்மெழு கொக்கின்றதே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

As coral Hill is snow clad, looks He
With Holy Ash of argent sheen. His locks
Are matted studded with large nenuphar
And cassia blooms, laced and loose; curly
And auric, He performs the Holy Dance in Tillai
City, with mansions aglow. As one thinks
Of the canescent hues on Him Civa, My heart
As wax, melts, close to a flame.

227. ஒக்க ஓட்டந்த அந்தியும் மதியமும்
அலைகடல் ஒலியோடு
நெக்கு வீழ்தரு நெஞ்சினைப் பாய்தலும்
நிறையழிந் திருப்பேனைச்
செக்கர் மாளிகை சூழ்தரு தில்லையுள்
திருநடம் வகையாலே
பக்கம் ஓட்டந்த மன்மதன் மலர்க்கணை
படுந்தொறும் அலந்தேனே. 2

Having seen the holy Dance of our Lord
In Tillai-*polis* girt by mansions lit
With ruddy glow, my heart is lifted,
Me without restraint, when the speeding

Even and morn and wavy main at once;
And is struck by the floral darts
Of *Manmat*, Mind-churner and thereof
I, His slave, smarted in languishment.

228. அலந்து போயினேன் அம்பலக் கூத்தனே
அணிதில்லை நகராளீ
சிலந்தி யைஅர சாள்கஎன் றருள்செய்த
தேவதே வீசனே
உலர்ந்த மார்க்கண்டிக் காகிஅக் காலனை
உயிர்செக உதைகொண்ட
மலர்ந்த பாதங்கள் வனமுலை மேல்ஒற்ற
வந்தருள் செய்யாயே. 3

O, Lord adance in the brilliant Hall!
O, Ruler of Tillai-*polis*. O! Converter
Of the spider that served You, into
A king in its next birth and graced him
To rule the land! O, Restrainer of Devas great!
For the sake of pale Markanteyan, You slew
The killer-Time kicking with Your holy feet.
May those feet press my fair bosoms and grace them.

229. அருள்செய் தாடுநல் லம்பலக் கூத்தனே
அணிதில்லை நகராளீ
மருள்செய் தென்றனை வனமுலை பொன்பயப்
பிப்பது வழக்காமோ
திரளும் நீண்மணிக் கங்கையைத் திருச்சடை
சேர்த்திஅச் செய்யாளுக்
குருவம் பாகமும் ஈந்துநல் அந்தியை
ஒண்ணுதல் வைத்தோனே. 4

O, Dancer Lord dancing in sublime Auric Hall
Gracing the servitors! O, Ruler of Tillai-*polis!*
Is it fair on Your part to delude me
By love for You, and make my fair bosoms
Turn greenish pale? Holding in check
The Ganges with rolling waters shoring gems of sorts,

In Your matted locks, granting a half to Parvati
  That brooked Your act, You have a fire-eye on Your
(forehead. Think of that.

230. வைத்த பாதங்கள் மாலவன் காண்கிலன்
மலரவன் முடிதேடி
எய்த்து வந்திழிந் தின்னமுந் துதிக்கின்றார்
எழில்மறை யவற்றாலே
செய்த்த லைக்கம லம்மலர்ந் தோங்கிய
தில்லையம் பலத்தானைப்
பத்தியாற் சென்று கண்டிட என்மனம்
பதைபதைப் பொழியாதே. 5

Pierced Civa with His holy feet the seven worlds
  Underneath, which fair Maal could little see.
Cut through the seven worlds above Civa's crest
  Holy soared up; Brahma couldn't trace it and
Went sad. Both on Earth now with Vedic chants
  Praise You till now. Compared to them I am base
Low, low down. Yet to see You adance at Tillai
  Girt by lotuses-overgrown fields, amazingly my heart hies.

231. தேய்ந்து மெய்வெளுத் தகம்வளைந் தரவினை
அஞ்சித்தான் இருந்தேயும்
காய்ந்து வந்துவந் தென்றனை வலிசெய்து
கதிர்நிலா எரிதூவும்
ஆய்ந்த நான்மறை அந்தணர் தில்லையுள்
அம்பலத் தரன் ஆடல்
வாய்ந்த மாமலர்ப் பாதங்கள் காண்பதோர்
மனத்தினை யுடையேற்கே. 6

Our Lord Dancer in auric-Spatium of Tillai
  Show His feet exceeding fair flowers supreme;
Where live Andhanars versed in Vedas four
  With thoroughness of scrutiny. To see Your feet
I long. Upon me, the crescent-moon pallid
  In fright, curved as cusp, threatened by snake,

Sheltered in Your locks though, angry for long,
Now closing in on, smarting my frame,
Showers rays of light as shots of fire.

232. உடையும் பாய்புலித் தோலும்நல் லரவமும்
உண்பதும் பலிதேர்ந்து
விடைய தூர்வதும் மேவிடங் கொடுவரை
ஆகிலும் என்னெஞ்சம்
மடைகொள் வாளைகள் குதிகொளும் வயற்றில்லை
யம்பலத் தனலாடும்
உடைய கோவினை யன்றிமற் றாரையும்
உள்ளுவ தறியேனே. 7

The Lord of mine with me as His vassal,
Carrying fire in auric Spatium of Tillai –
-*polis* girt by fields where trouts in shoals
Rush from dykes, wear the hyde of
Pouncing tiger and serpent long. Food of His
Is but alms given. Mount of His is Taurus sure.
Abode is difficult Kayilai Hill. Though these be
So, none but He I know as Ens Supreme.

233. அறிவும் மிக்கநன் னாணமும் நிறைமையும்
ஆசையும் இங்குள்ள
உறவும் பெற்றநற் றாயொடு தந்தையும்
உடன்பிறந் தவரோடும்
பிரிய விட்டுனை யடைந்தனன் என்றுகொள்
பெரும்பற்றப் புலியூரின்
மறைகள் நான்குங்கொண் டந்தணர் ஏத்தநன் 8
மாநட மகிழ்வானே.

O, Lord of delightful Dance Supreme praised
By andhanars with picked ‘says’ from
Vedas four in Perumparrappuliyoor!
Severing my self, from all knowledge, bashfulness,
Humbleness, love of the *materia mundi*, father
And mother in this world and kith and kin
Consanguinary, and rejecting all, I have chosen
You as my sole grasp. Accept me Your slave.

234. வான நாடுடை மைந்தனே யோஎன்பன்
வந்தருளாய் என்பன்
பானெய் ஐந்துடன் ஆடிய படர்சடைப்
பால்வண்ண னேஎன்பன்
தேன மர்பொழில் சூழ்தரு தில்லையுள்
திருநடம் புரிகின்ற
ஏன மாமணிப் பூண் அணி மார்பனே
எனக்கருள் புரியாயே. 9

O, Lord, wearing the tusk of a boar on Your chest,
Adance in Tillai-*polis* girt by groves
Where bees love to hive in ever; O, Lord
Who owns a celestial Civaloka! I appeal
To You to condescend and grace. Soused
In milk, ghee et al as five-cow-given yields,
You have Your matted locks spread, Yourself
Milk-white. I cry 'O' seeking You. Grace me Your slave.

235. புரியும் பொன்மதில் சூழ்தரு தில்லையுள்
பூசுரர் பலர்போற்ற
எரிய தாடும்எம் ஈசனைக் காதலித்
தினைபவள் மொழியாக
வரைசெய் மாமதில் மயிலையர் மன்னவன்
மறைவல திருவாலி
பரவல் பத்திவை வல்லவர் பரமன
தடியிணை பணிவாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

Andhanars, the Devas on Earth propitiate You
In Tillai *polis* girt by lovely forts, loved by all;
My Lord carries a brand of fire in His arms
And performs dance. Wanting His grace un-got
In full, the lady-love speaks : Thus has Tiru Aali
Mudalan indited, verses ten, himself versed in Vedas,
Reigning over Holy Mayilaaduturai. Who ever
Sings these with import shall abide at Civa's holy feet.

TIRUCCIRRAMBALAM

24. கோயில் – ‘அல்லாய்ப் பகலாய்’

Koyil - Allayp pakalaai

பண்:இந்தளம்

பதிக எண்: 24

திருச்சிற்றம்பலம்

236. அல்லாய்ப் பகலாய் அருவாய் உருவாய்
ஆரா அமுதமாய்க்
கல்லால் நிழலாய் கயிலை மலையாய்
காண அருள் என்று
பல்லா யிரம்பேர் பதஞ்ச லிகள்
பரவ வெளிப்பட்டுச்
செல்வாய் மதிலின் றில்லைக் கருளித்
தேவன் ஆடுமே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

O! Lord of the Kayilai Hill! You are the sum
Of antinomies: Day and Night, Formless and Form,
Ambrosia that never satiates, light of *kallal* shades
And all. Sage Patanjali appealed to You: 'May You
Grace us to see Your holy mien'. In front
Of the assembled greats, You deigned to manifest
Before the servitors of Tillai famed for its topless
Towers caressing clouds, in Your performing Dance!

237. அன்ன நடையார் அமுத மொழியார்
அவர்கள் பயில்தில்லைத்
தென்னன் தமிழும் இசையும் கலந்த
சிற்றம் பலந்தன்னுட்
பொன்னும் மணியும் நிரந்த தலத்துப்
புலித்தோல் பியற்கிட்டு
மின்னின் இடையாள் உமையாள் காண
விகிர்தன் ஆடுமே. 2

In Tillai-*polis* dwell Young maidens
Of swan-gait and melic speech.
In the Hall of Conscious resonate Tamil
Music and Dance in deific concord.

Civa-Lord the Different One performs
 The Dance amid a scatter of gold and gems
On a dais proper wearing the tiger-hyde
 On His shoulders for flash-like waisted Uma and others to see.

238. இளமென் முலையார் எழில்மைந் தரொடும்
 ஏரார் அமளிமேல்
திளையும் மாடத் திருவார் தில்லைச்
 சிற்றம் பலந்தன்னுள்
வளர்பொன் மலையுள் வயிர மலைபோல்
 வலக்கை கவித்துநின்
றளவில் பெருமை அமரர் போற்ற
 அழகன் ஆடுமே. 3

Young maidens with soft tender bosoms
 Are seen on fair bedsteads with handsome
Male consorts, immersed in nubile joy,
 Upon top terraces of opulent mansions
Of Tillai-polis. There in the Hall of Conscious
 My Lord performs the Dance for Devas of Infinite
Merit to praise, curving His right arm that likens
 A diamond hill inset in exalted auric mount.

239. சந்தும் அகிலும் தழைப்பீ லிகளும்
 சாதி பலவுங்கொண்
டுந்தி யிழியும் நிவவின் கரைமேல்
 உயர்ந்த மதில்தில்லைச்
சிந்திப் பரிய தெய்வப் பதியுள்
 சிற்றம் பலந்தன்னுள்
நந்தி முழவம் கொட்ட நட்டம்
 நாதன் ஆடுமே. 4

Tillai-*polis* is reach-less to cogitation that stands
 On the river 'Niva' a little afar
Gushing forth gathering sandal spill,
 Akil wood, nutmeg tree and pea-cock's
Fan-tails ocellied and several spices.
 It is girt by tall towers and forts.

It is a deific holy site, where
In the Spatium of Conscious Civa Dances to Holy
(Nandi's drums.

240. ஓமப் புகையும் அகிலின் புகையும்
உயர்ந்து முகில்தோயத்
தீமெய்த் தொழிலார் மறையோர் மல்கு
சிற்றம் பலந்தன்னுள்
வாமத் தெழிலார் எடுத்த பாதம்
மழலைச் சிலம்பார்க்கத்
தீமெய்ச் சடைமேல் திங்கள் சூடித்
தேவன் ஆடுமே. 5

The smoke from cenotes for sacrifice,
The fumes of Akil wood burning, incense
The clouds to fiery red; andhanars
Foster the fires of these in daily excess,
In Tillai-Spatium. There my Lord
Performs the Dance with ankle-bracelet
Tinkling on His lifted Left foot; He wears
A crescent on His flame-red matted locks.

241. குரவம் கோங்கம் குளிர்புன்னை கைதை
குவிந்த கரைகள் மேல்
திரைவந் துலவும் தில்லை மல்கு
சிற்றம் பலந்தன்னுள்
வரைபோல் மலிந்த மணிமண் டபத்து
மறையோர் மகிழ்ந்தேத்த
அரவம் ஆட அனல்கை யேந்தி 6
அழகன் ஆடுமே.

Webera of perfume, silk-cotton white, and laurel trees
With screw-pine shrubs abound on the coastal dunes
Where lave the waves of sea. Lined with such is Tillai
Whose Spatium of Conscious is a *mantap* wrought
As a Hill with gemstones piled.
There andhanars joyed propitiate the Lord.
The cobra too dances on its own.
Fair Dancer Lord bearing fire on His arm Dances there.

242. சித்தர் தேவர் இயக்கர் முனிவர்
தேனார் பொழில்தில்லை
அத்தா அருளாய் அணிஅம் பலவா
என்றென் றவர்ஏத்த
முத்தும் மணியும் நிரந்த தலத்துள்
முளைவெண் மதிசூடிக்
கொத்தார் சடைகள் தாழநட்டம்
குழகன் ஆடுமே. 7

'O, Lord of Tillai-*polis* with rich groves for bees!
O, fair Spatium-conscious Owner! Grace us'
Thus appealed to by Siddhas, Devas,
Yakshas, and sages, propitiated by them all,
Fair ruddy Civa-Lord performs a holy Dance
With bunched locks hanging, wearing the verge
Of a crescent, on the dais of that Hall
Laid out with pearls and gem-stones in rows.

243. அதிர்த்த அரக்கன் நெரிய விரலால்
அடர்த்தாய் அருளென்று
துதித்து மறையோர் வணங்குந் தில்லைச்
சிற்றம் பலந்தன்னுள்
உதித்த போழ்தில் இரவிக் கதிர்போல்
ஒளிர்மா மணியெங்கும்
பதித்த தலத்துப் பவள மேனிப்
பரமன் ஆடுமே. 8

'O! one that tortured the demon Raavan
Crushing his body for the hullabaloo he made,
By a gentle press of foot's finger!
May You grace us', Thus the Vedics worship
In Tillai-polis fair. The Supreme Civa performs
His Dance in the Spatium of Conscious, with His
Coral mien holy on the dais aglow like
Dawn-sun, with luminiferous gem-inlaid.

244. மாலோ டயனும் அமரர் பதியும்
வந்து வணங்கிநின்
றால கண்டா அரனே யருளாய்
என்றென் றவரேத்தச்

சேலா டும்வயல் தில்லை மல்கு
சிற்றம் பலந்தன்னுள்
பாலா டும்முடிச் சடைகள் தாழப்
பரமன் ஆடுமே. 9

Fair Maal and Brahma and Indra
The Lord of celestial Devas bowed unto:
"O, One with venom-tinct neck azure!
Queller of fell foes! Grace us all".
Thus they propitiated Him. He, the Supreme
Dances in the Spatium of Conscious in Tillai-*polis*
Girt with fields where frisk carps in shoals;
Dances with His plaits from matted crest, a-twirl.

245. நெடிய சமணும் மறைசாக் கியரும்
நிரம்பாப் பல்கோடிச்
செடியுந் தவத்தோர் அடையாத் தில்லைச்
சிற்றம் பலந்தன்னுள்
அடிக ளவரை ஆரூர் நம்பி
யவர்கள் இசை பாடக்
கொடியும் விடையும் உடையகோலக் 10
குழகன் ஆடுமே.

Samanas unclad hiding not their frames,
Bouddas clad overmuch theirs,
Are alike unaware caught in deeds vain
Numberless but sinister in drive; they
Could not reach the Tillai reach-less to them.
Aaroor Nampi with his hymns of music
Worshipped the Lord of the Spatium of Conscious.
Such an One fair with Taurus flag and mount Dances there.

246. வானோர் பணிய மண்ணோர் ஏத்த
மன்னி நடமாடும்
தேனார் பொழில்சூழ் தில்லை மல்கு
சிற்றம் பலத்தானைத்
தூநான் மறையான் அமுத வாலி
சொன்ன தமிழ்மாலைப்

பானோர் பாடல் பத்தும் பாடப்
பாவம் நாசமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

Devas bow unto; Humans worship;
Tillai-Spatium-Lord performs Dance
In Tillai girt with groves full of bees.
Of this Lord, Tiru Aali Amudan, versed
Well in Vedas four, has versed sweet
Verses as Tamil garland.
On singing these verses of his,
The vicious fell deeds would expire undone.

TIRUCCIRRAMBALAM.

25. கோயில் – ‘கோலமலர் நெடுங்கண்’
Koyil - Kolamarnetunkan

பண்: பஞ்சமம்

பதிக எண்: 25

திருச்சிற்றம்பலம்

247. கோல மலர்நெடுங்கட் கொவ்வை வாய்க்கொடி யேரிடையீர்
பாலினை யின்னமுதைப் பர மாய பரஞ்சுடரைச்
சேலுக ளும்வயல்சூழ் தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம்பலத்
தேலுடை எம்மிறையை என்றுகொல் காண்பதுவே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

O, maids-in-waiting with liana like waists,
Kovvai-red lips, large round flower-like eyes!
He is lactic sweet; He is the granter of new life
The ambrosia! He is Lumen Supreme paragon!
He is in Tillai-*polis* broad, girt by fields full
Of carps cavorting. There in that Spatium of Conscious
Is He to grace. But when would I see my Lord
Civa with my physical eyes, in ocular carousel?

248. காண்பதி யானென்றுகொல் கதிர் மாமணி யைக்கனலை
ஆண்பெண் அருவுருவென் றறி தற்கரி தாயவனைச்
சேண்பணை மாளிகைசூழ் தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம்பலம்
மாண்புடை மாநடஞ்செய் மறை யோன்மலர்ப் பாதங்களே. 2

He is Superluminal gem. His mien
Is blazing claret. Not-He, Not-She, Not-Neither,
Is He! He performs the Supreme Holy Dance
Sublime in the Spatium of Conscious of Tillai
Mega-polis girt by commodious mansions
Tingling the sky. Vedas sing His lotus-feet
Holy; when would I see Civa's
With mine eyes in ocular carousel?

249. கள்ளவிழ் தாமரைமேற் கண் டயனோடு மால்பணிய
ஒள்ளெரி யின்னடுவே உரு வாய்ப்பரந் தோங்கியசீர்த்
தெள்ளிய தண்பொழில்சூழ் தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம்பலத்
துள்ளெரி யாடுகின்ற ஒரு வனையு ணர்வரிதே. 3

Fair Maal and Brahma-upon-honey oozing lotus
 The Creator of worlds worship Him who develops
As luminous brand of flame in mien of
 Especial glory. He is Civa nonpareil, bearing
Fires in His arms, Dancing in the Spatium
 Of Conscious situate in Tillai-megalopolis
Girt by cool groves sought by greats as sole asylum;
 To know Him in His-self as He is, is impossible.

250. அரிவையோர் கூறுகந்தான் அழ கன்எழில் மால்கரியின்
உரிவைநல் லுத்தரியம் உகந் தான்உம்ப ரார்தம்பிரான்
புரிபவர்க் கின்னருள்செய் புலி யூர்த்திருச் சிற்றம்பலத்
தெரிமகிழ்ந் தாடுகின்றஎம் பிரான்என் இறையவனே. 4

He is the Supremo, the fairest One,
 Who has Parvati-in-Half. He wears
Lovely hyde of a tusker gone must
 For His upper vest. He is the Lord of Devas.
He does all kindness to those that endear Him.
 He bears the fires in His arms and delightfully
Dances in the holy Spatium of Puliyoor.
 Such is our Lord, who is my Deity solely mine.

251. இறைவனை என்கதியை என்னு ளேயுயிர்ப் பாகிநின்ற
மறைவனை மண்ணும்விண்ணும மலி வான்சுட ராய்மலிந்த
சிறையணி வண்டறையுந் தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம்பலம்
நிறையணி யாம்இறையை நினைத் தேன்இனிப் போக்குவனே. 5

My head He is; my grasp He is; my breath He is;
 Remaining hid, Lumen Supreme He is fit for joy
Of the worlds earthy and celestial. He is the adornment
 For the Spatium of Conscious in Tillai-*polis*
Thronged with bees winged in full buzzing fine.
 He is the Lord-Deity, the Supreme Civa.
I lust to think of Him ever; having thought
 Would I ever let Him part from my heart?

252. நினைத்தேன் இனிப்போக்குவனோ நிம லத்திரளை நினைப்பார்
மனத்தினு ளேயிருந்த மணி யைமணி மாணிக்கத்தைக்
கனைத்திழி யுங்கழனிக் கன கங்கதிர் ஒண்பவளம்
சினத்தொடு வந்தெறியுந் தில்லை மாநகர்க் கூத்தனையே. 6

He is Purely Pure! He abides in the hearts
Of those that endear Him. He is the Ruby of
Such Hearts. The rushing runnels resounding
As if in rage, shore up the corals gleaming;
On this river-runnel is the Tillai-megalopolis.
There the Dancer Lord Dances, whom, I
With desire contemplate on. Me, His slave,
Would I ever let Him part from my heart?

253. கூத்தனை வானவர்தங் கொழுந் தைக்கொழுந் தாய்எழுந்த
மூத்தனை மூவுருவின் முத லைமுத லாகிநின்ற
ஆத்தனைத் தான்படுக்கும் அந் தணர்தில்லை யம்பலத்துள்
ஏத்தநின் றாடுகின்ற எம் பிரான்அடி சேர்வன்கொலோ. 7

Dancer bizarre! Lord of Devas' clan! Fundamental Primordial
For all *entia!* Precedent before the triple Acts
Of creation, conservation and destruction;
He is the Assumer of forms for these acts.
He is the *causa causae* for all proceedings!
In Tillai-Spatium, where andhanars sacrifice
Milk, ghee, curd et al, Dances He
Worthy of worship. Would I ever reach His holy feet?

254. சேர்வன்கொ லோஅன்னைமீர் திக ழும்மலர்ப் பாதங்களை
ஆர்வங் கொளத்தழுவி அணி நீறென் முலைக்கணியச்
சீர்வங்கம் வந்தணவுந் தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம்பலத்
தேர்வங்கை மான்மறியன் எம் பிரான்போல் நேசனையே. 8

O, my mothers! Special wooden boats careen
To the coast of Tillai-megalopolis. He is in the Holy
Spatium of Conscious. He bears a deer-calf ebullient
In His arms. When would I get that chance
To hug His lotus-like holy feet loved
By all of us, so mad of Him,

Till the holy aṣh He wears talcs my breasts?
  Would I ever get opportune embrace?

255. நேசமு டையவர்கள் நெஞ்சு ளேயிடங் கொண்டிருந்த
காய்சின மால்விடையூர் கண் ணுதலைக் காமருசீர்த்
தேச மிகுபுகழோர் தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம்பலத்
தீசனை எவ்வுயிர்க்கும் எம் இறைவன்என் றேத்துவனே. ௯

He resides in the hearts of servitors
  Endearing Him, deeming them His dwelling.
He rides on a big Taurus enraged
  At the foes, quelling them by smarting grief.
He has the metopic eye. He abides in the Holy
  Spatium of Conscious in Tillai-megalopolis where
Famed greats of the world dwell. When would I get
  The grace of Him who is the Deity for all lives, reigning over all?

256. இறைவனை ஏத்துகின்ற இளை யாள்மொழி யின்தமிழால்
மறைவல நாவலர்கள் மகிழ்ந் தேத்துசிற் றம்பலத்தை
அறைசெந்நெல் வான்கரும்பின் அணி ஆலைகள் சூழ்மயிலை
மறைவல வாலிசொல்லை மகிழ்ந் தேத்துக வான்எளிதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

In sweet Tamil as the words of a Young maid
  In devoutment to Civa Lord, are these verses
Indited by Tiru Aali Mudalan of Holy Mayiladuturai
  Girt by sugarcane-mills, *sennel* fields marked out
By bunds close to Tillai Spạtium of Conscious,
  Worshipped by Vedics well versed in the import
Of Vedas, with immense delight. Whoever
  Willingly recite these verses shall attain Civaloka afterwards.

TIRUCCIRRAMBALAM

புருடோத்தம நம்பி – திருவிசைப்பா

PURUDOTHTHAMANAMPI TIRUVISAIPPAA

26. கோயில் – 'வாரணி நறுமலர்'

Koyil - Vaaraninarumalar

பண்: பஞ்சமம்

பதிக எண்: 26

திருச்சிற்றம்பலம்

257. வாரணி நறுமலர் வண்டு கெண்டு
பஞ்சமம் செண்பக மாலை மாலை
வாரணி வனமுலை மெலியும் வண்ணம்
வந்துவந் திவைநம்மை மயக்கு மாலோ
சீரணி மணிதிகழ் மாட மோங்கு
தில்லையம் பலத்தெங்கள் செல்வன் வாரான்
ஆரெனை அருள்புரிந் தஞ்சல் என்பார்
ஆவியின் பரமென்றென் ஆதரவே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

The *panchama* note in the heptad scale is heard
From drone bees that plough the fragrant buds;
Campaka garland and even time dizzy us
That our bosoms in stays languish. To redress,
Opulent Civa of Tillai Spatium fair with gemmy towers lofty
Has not given us darshan. Who else is there
To solace me with grace cheering up saying 'Fear not'?
My desire for Lord is extremely killing my life can't bear.

258. ஆவியின் பரம் என்றன் ஆதரவும்
அருவினை யேனைவிட் டம்ம அம்ம
பாவிவன் மனம்இது பைய வேபோய்ப்
பனிமதிச் சடையரன் பால தாலோ
நீவியும் நெகிழ்ச்சியும் நிறையழிவும்
நெஞ்சமும் தஞ்சமி லாமை யாலே
ஆவியின் வருத்தமி தார் அறிவார்
அம்பலத் தருநடம்ஆடு வானே. 2

My desire exceeds the limit of my life's tolerance.
  Leaving me ill-deeded, the sinful bosom
Mine unawares creeps slow unto cool crescent-crested Civa.
  And has reached there. As my heart is without grasp,
Mekala cingulum loosened from clasp,
  I've lost virgin bashfulness thereupon,
Who knows my life's grievance un-worded?
  Only He, the Dancer of the rare Dance in the Spatium does.

259. அம்பலத் தருநட மாடவேயும்
        யாதுகொல் விளைவதென் றஞ்சி நெஞ்சம்
    உம்பர்கள் வன்பழி யாளர் முன்னே
        ஊட்டினர் நஞ்சைஎன் றேயும் உய்யேன்
    வன்பல படையுடைப் பூதஞ் சூழ
        வானவர் கணங்களை மாற்றி யாங்கே
    என்பெரும் பயலைமை தீரும் வண்ணம்
        எழுந்தரு ளாய்எங்கள் வீதி யூடே. 3

Though You are Dancer in Auric Spatium Dancing rare,
  In days of yore, Devas left the venom for You to eat.
I am still anxious, for the venom may menace You.
  Shunning such Deva's flock, with Your varied
Platoons of goblins armied with powers immense,
  Surrounding You, safe-guarding Your mien,
May You please come by our streets and grant
  Grace to heal my unease of '*sorge*' for You.

260. எழுந்தருளாய் எங்கள் வீதி யூடே
        ஏதமில் முனிவரோ டெழுந்த் ஞானக்
    கொழுந்தது வாகிய கூத்த னேநின்
        குழையணி காதினின் மாத்தி ரையும்
    செழுந்தட மலர்புரை கண்கள் மூன்றும்
        செங்கனி வாயும்என் சிந்தை வெளவ
    அழுந்தும்என் ஆருயிர்க் கென்செய் கேனோ
        அரும்புனல் அலமரும் சடையினானே. 4

O! Dancer Lord manifest as Gnostic-Lumen aflame
  With flawless sages Patanjali and Vyaghrapada!

As Your ear-rings on Your ears and the triple
Eyes that liken flowers full abloom and the mouth
Ruddy fruit-like ravish my heart, I smart
In grief lethal. What may I do to save my life?
O, One with matted locks where dear Ganges waters whirl.
Come by our street for me to see and secure grace.

261. அரும்புனல் அலமரும் சடையினானை
அமரர்கள் அடிபணிந் தரற்ற அந்நாள்
பெரும்புரம் எரிசெய்த சிலையின் வார்த்தை
பேசவும் நையும்என் பேதை நெஞ்சம்
கருந்தட மலர்புரை கண்ட வண்டார்
காரிகை யார்முன்பென் பெண்மை தோற்றேன்
திருந்திய மலரடி நசையி னாலே
தில்லையம் பலத்தெங்கள் தேவ தேவே. 5

O! One with neck dark black blossom-like! Abider
At Tillai Spatium! Supreme of deities! Devas
Appeal to You, having Ganges whirling in Your locks.
Bowing unto Your feet; praising Your archery that
Ashed the towered triple citadels! But my heart melts,
With all its ignorance. vying with lush-garlanded
Maidens, my maidenhood aspires to embrace
Your fair flowers feet holy; but stands disappointed.

262. தில்லையம் பலத்தெங்கள் தேவ தேவைத்
தேறிய அந்தணர் சிந்தை செய்யும்
எல்லைய தாகிய எழில்கொள் சோதி
என்னுயிர் காவல்கொண் டிருந்த எந்தாய்
பல்லையார் பசுந்தலை யோடிடறிப்
பாதமென் மலரடி நோவ நீபோய்
அல்லினில் அருநட மாடில் எங்கள்
ஆருயிர் காவல்இங் கரிது தானே. 6

You are the Lord of Lords in Tillai Spatium; lovely lumen
In the Hall of Conscious where andhanars contemplate,
Clear in heart. O, Father protecting my life! Holding
On Your palms a big cranium with teeth in tact, feet,

Toddling in the dark, against the nature of delicate
Feet Yours flower-soft, You may get hurt, while
Dancing the dear dance in the Dark. Is it not Your duty
To save our lives, us, so concerned apt to surrender life?

263. ஆருயிர் காவல்இங் கருமை யாலே
அந்தணர் மதலைநின் னடிபணியக்
கூர்நுனை வேற்படைக் கூற்றஞ்சாயக்
குரைகழல் பணிகொள மிலைந்ததென்றால்
ஆரினி அமரர்கள் குறைவி லாதார்
அவரவர் படுதுயர் களையநின்ற
சீருயி ரே எங்கள் தில்லை வாணா
சேயிழை யார்க்கினி வாழ்வரிதே. 7

Helpless to guard his dear life on Earth,
Markanteyan son of andhanar bowed unto Your feet.
To quell the God of Death wielding sharp lance
You played Your holy foot and warred. Do not
All the Devas want? O! Life, especial 'elan',
To alleviate the grief of one and all concerting!
Abider at our Tillai-Polis! If You offer not protection,
The well adorned maidens, we, can hardly be.

264. சேயிழை யார்க்கினி வாழ்வரிது
திருச்சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வனேநீ
தாயினும் மிகநல்லை யென்ற டைந்தேன்
தனிமையை நினைகிலை சங்கராஉன்
பாயிரும் புலியத ளின்னு டையும்
பையமே லெடுத்தபொற் பாதமுங்கண்
டேயிவள் இழந்தது சங்கம் ஆவா
எங்களை ஆளுடை ஈசனேயோ. 8

O, opulent One of the Holy Hall of Conscious!
O, Lord having us all in vassalage!
I sought refuge in You more impassionate than Mother.
You are the doer of good to all. Why don't You think
On my loneliness. This girl lost her chank bangles
Slipping, seeing Your tiger hyed veiling You and

Your lifted left foot, lifted soft. If You do not
Grace her, dear, too dear for her is life.

265. எங்களை ஆளுடை ஈசனேயோ
இளமுலை முகம்நெக முயங்கிநின்பொற்
பங்கயம் புரைமுக நோக்கி நோக்கிப்
பனிமதி நிலவதென் மேற்படரச்
செங்கயல் புரைகண்ணி மார்கள் முன்னே
திருச்சிற்றம் பலமுட னேபுகுந்து
அங்குன பணிபல செய்து நாளும்
அருள்பெறின் அகலிடத் திருக்கலாமே. 9

O, Lord Taker of us all Your slaves! Hugging You
Close to crush the teats of our Young bosoms,
I look into Your lotus face, get blanched
By the crescent light from Your adorned crest;
In front of maidens Young with carp like eyes,
For them all to see I would enter You in holy hill
Of conscious and do in-service for long to gain
Your Grace. If this were so, live I long. If You grace not I do not!

266. அருள்பெறின் அகலிடத் திருக்க லாமென்
றமரர்கள் தலைவனும் அயனும்மாலும்
இருவரும் அறிவுடை யாரின் மிக்கார்
ஏத்துகின் றார்இன்னம் எங்கள்கூத்தை
மருள்படு மழலைமென் மொழியு மையாள்
கணவனை வல்வினை யாட்டியேன்நான்
அருள்பெற அலமரும் நெஞ்சம் ஆவா 10
ஆசையை அளவறுத் தார்இங்காரே.

Given grace of Civam Lord, long aeons might we
Live-thinking thus Indra, Brahma, and fair Maal
Till date worship the Dancer Lord. My cruel-deed
Borne heart is a-twirl longing to secure Civa lord,
Who is impressed by the melic tongue of Parvati,
His spouse. Who on earth would check the love
Of His or hers confining it to such extent
That never exceeds the aspirant's merits?

267. ஆசையை அளவறுத் தார்இங் காரே
அம்பலத் தருநடம் ஆடுவானை
வாசநன் மலரணி குழல் மடவார்
வைகலும் கலந்தெழு மாலைப்பூசல்
மாசிலா மறைபல ஓது நாவன்
வண்புரு டோத்தமன் கண்டுரைத்த
வாசக மலர்கள்கொண் டேத்த வல்லார்
மலைமகள் கணவனை யணைவர்தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

How can, on His earth, one limit one's love
And repose it on the Ens loved. With their
Hearts, fragrant flowers on their locks, maidens
Conjugated with Civa-lord adance in auric-Spatium;
But wrangled for His garland vying with each other!
Of which He flawless Vedas speak. Versed in Here,
Purudottaman versed these flowers of verses. Whoever
Worships Parvati's spouse with these, Shall attain Him
(afterwards.

TIRUCCIRRAMBALAM

27. கோயில் – 'வானவர்கள் வேண்ட'
Koyil - Vaanavarveenta

பண்:பஞ்சமம்

பதிக எண்: 27

திருச்சிற்றம்பலம்

268. வானவர்கள் வேண்ட வளர்நஞ்சை உண்டார்தாம்
ஊனமிலா என்கை ஒளிவளைகள் கொள்வாரோ
தேனல்வரி வண்டறையுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
நானமரோ என்னாதே நாடகமே யாடுவரே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

When Devas needed His help He ate venom
That welled up. But, why should He steal
My lustrous bangles and let me die of love?
Big veined honey-beetles ring in Tillai-*polis*.
There in the Hall of the Conscious Dances our Lord.
Acts He, indifferent to me; does not end my grief.

269. ஆடிவரும் காரரவும் ஐம்மதியும் பைங்கொன்றை
சூடிவரு மாகண்டேன் தோள்வளைகள் தோற்றாலும்
தேடிஇமை யோர்பரவும் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
ஆடிவரும் போதருகே நிற்கவுமே ஒட்டாரே. 2

With an oscillant black cobra, a lovely crescent,
And fresh cassia garland comes our Lord on whom
I doted; and became lean, my bracelets slipped
Off my shoulders. Devas hie to the Hall of Conscious
To eye His dance, as He dances; but me He lets
Not see His dance chasing off every chance.

270. ஒட்டா வகைஅவுணர் முப்புரங்கள் ஓர்அம்பால்
பட்டாங் கழல்விழுங்க எய்துகந்த பண்பினார்
சிட்டார் மறைஓவாத் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
கொட்டா நடமாடக் கோல்வளைகள் கொள்வாரே. 3

Ashing the triple citadels of opponents not meet
With His dart shot to swallow all. He is featured

As Dancer in tune with *Maddalam's* beat in Tillai
  Hall of Conscious, where Vedas ring without break.
I, involved in His dance, let slip the bangles
  Round which He had gathered in stealth.

271. ஆரே இவைபடுவார் ஐயம் கொளவந்து
போரேடி என்று புருவம் இடுகின்றார்
தேரார் விழவோவாத் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
தீராநோய் செய்வாரை ஒக்கின்றார் காணீரே. 4

Who would have such qualities, that are
  Good in essence? Asking for alms, He with brows
Beat me down, aye! Signing love straitening!
  My Lord of Tillai-*polis* with ceaseless festivities,
Causes unease but cures it not. He ails me ever
  As cureless epidemic. May You come and see Him.

272. காணீரே என்னுடைய கைவளைகள் கொண்டார்தாம்
சேணார் மணிமாடத் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
பூணார் வனமுலைமேற் பூவம்பாற் காமவேள்
ஆணாடு கின்றவா கண்டும் அருளாரே. 5

Gathered He my bangles in stealth. He is the Dancer
  In Tillai-*polis* at the Hall of Conscious, where
Sky-scrapping lovely spires rise in view. On my
  Well adorned breasts darting flowers, Mind-churner
Manmath does mischief virile; seeing this even,
  He graces me not. Comrades, see His dis-grace!

273. ஏயிவரே வானவர்க்கும் வானவரே என்பாரால்
தாயிவரே எல்லார்க்கும் தந்தையுமாம் என்பாரால்
தேய்மதியஞ் சூடிய தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
வாயின கேட்டறிவார் வையகத்தா ராவாரே. 6

Say they our Lord wearing crescent is Superior to Devas.
  Say they He is Father and Mother to all.
Hearing words that come from His mouth
  Deeming them as truth spoken, people
Do not last long on earth but only are
  Fleeting to become celestials in celerity.

274. ஆவா இவர்தம் திருவடி கொண் டந்தகன்றன்
மூவா உடல்அவியக் கொன்றுகந்த முக்கண்ணர்
தேவாம் மறைபயிலும் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
கோவாய் இனவளைகள் கொள்வாரோ என்னையே. 7

Deific Veda's sound is heard over
Tillai all time; where in the Hall of Conscious
Is this Dancer who with His holy feet
Kicked the un-ageing Thanatos to death, to the joy
Of His triple eyes, seeing which any would cry lo!
Would He that saved His servitor lift in stealth my
(bangles and deprive me thus?

275. என்னை வலிவார்ஆர் என்ற இலங்கையர்கோன்
மன்னு முடிகள் நெரித்த மணவாளர்
செந்நெல் விளைகழனித் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
முன்னந்தான் கண்டறிவார் ஒவ்வார்இம் முத்தரே. 8

Crushing the heads of Raavan proud who dared
To lift Kailai up, He quelled the fear of Parvati.
His is of Tillai Hall of Conscious girt by *sennel* fields.
Freed of Paacam as Pati is, He was once
The Remover of all fears of all servitors alike,
But of now, He seems not so.

276. முத்தர் முதுபகலே வந்தென்றன் இல்புகுந்து
பத்தர் பலியிடுக என்றெங்கும் பார்க்கின்றார்
சித்தர் கணம்பயிலும் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
'கைத்தலங்கள் வீசிநின் றாடுங்கால் நோக்காரே. 9

Disposed as one freed of Paacam, My Lord
Mid-day entered my house, His slave's, and eyed,
Me keen, saying none of 'May the servitor give me alms.'
Surveyed my mien in full. But now amid greats
Thronged in the Spatium of Conscious, arms and legs
In full swing of dance, heeds not me whom He tingled once.

277. நோக்காத தன்மையால் நோக்கிலோம் யாம்என்று
மாற்காழி ஈந்து மலரோனை நிந்தித்துச்
சேக்கா தலித்தேறுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
ஊர்க்கேவந் தென்வளைகள் கொள்வாரோ ஒண்ணுதலீர். 10

O! lustrous forehead-comrade maids. Lusting for
  Taurus mount, adored by the Tillaiers in the Hall
Of Conscious as Primordial One, He granted the wheel
  To Fair Maal who revered Him, but quelled the central
Head of Brahma for His neglect; would He, steal in
  To my town, lift my bangles and grieve me thus?

278. ஒண்ணுதலி காரணமாஉம்பர் தொழுதேத்தும்
கண்ணுதலான் றன்னைப் புருடோத் தமன்சொன்ன
பண்ணுதலைப் பத்தும் பயின்றாடிப் பாடினார்
எண்ணுதலைப் பட்டங் கினிதா இருப்பாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

This decad of verses versed by Purudottama
  As psalms of a girl on Metopic eyed Civa,
Praised, in worship by Devas, if sung
  With yaazh strummed knowing their full import,
Would afterwards sure attain due
  Reverence and abidance in Civalokam.

TIRUCCIRRAMBALAM

சேதிராயர் – திருவிசைப்பா

28. கோயில் – ‘சேலுலாம்’

SETHIRAAYAR TIRUVISAIPPAA

Koyil - Selulaamvayal

பண்:பஞ்சமம்

பதிக எண்: 28

திருச்சிற்றம்பலம்

279. சேலு லாம்வயல் தில்லையு ளீர்உமைச்
சால நாள்அயற் சார்வதி னால்இவள்
வேலை யார்விட முண்டுகந் தீரென்று
மால தாகுமென் வாணுதலே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

Dweller in Tillai with carp-frisking fields!
As my girl for days on, think of how You ate
Sea-spat venom and saved Devas, in mirth,
She dotes on You, with her lustrous forehead.

280. வாணுதற் கொடி மாலது வாய்மிக
நாண மற்றனள் நான்அறி யேன்இனிச்
சேணுதற் பொலி தில்லையு ளீர்உமைக் 2
காணில் எய்ப்பிலள் காரிகையே.

My girl liana-like with lustrous forehead
Lusts for You unabashed. I don't know. O, Dweller
In Tillai with sky-scrapping mansions. If she
Finds You, she won't thin further.

281. காரி கைக்கரு ளீர்கரு மால்கரி
ஈரு ரித்தெழு போர்வையி னீர்மிகு
சீரியல் தில்லை யாய்சிவ னேஎன்று 3
வேரி நற்குழ லாள்இவள் விம்முமே.

O! Wearer of dark tusker's hyde as shawl!
'O, Civa, of especial Tillai', Thus she prats

In sobbing tongue. She has her lovely locks
Smelling honey. Grant her grace.

282. விம்மி விம்மியே வெய்துயிர்த் தாளெனா
உம்மை யேநினைந் தேத்தும் ஒன்றாகிலள்
செம்ம லோர்பயில் தில்லையு ளீரெங்கள்
அம்மல் ஓதி அயர்வுறுமே. 4

She ever praises, sighing, sobbing, pining
For You to take her whole, doting on.
None could appease her. O, Lord Tillai where
Greats live. Our dark locked lass oft swoons.

283. அயர்வுற் றஞ்சலி கூப்பி அந்தோஎனை
உயஉன் கொன்றையந் தார்அரு ளாய்எனும்
செயலுற் றார்மதில் தில்லையு ளீர்இவண்
மயலுற் றாள்என்றன் மாதிவளே. 5

Wearied, my girl folding hands implores:
'Throw at me Your Cassia garland for me to live'
Lord of Tillai of well wrought fortresses,
Grant Her all the grace besought.

284. மாதொர் கூறன்வண் டார்கொன்றை மார்பனென்
றோதில் உய்வன் ஒண் பைங்கிளி யேஎனும்
சேதித் தீர்சிரம் நான்முக னைத் தில்லை
வாதித் தீர்என்ம டக்கொடியையே. 6

'O lustrous parrot! If You tell that He with
Parvati-in-Half is wearing Cassia garland
On His chest'. 'I'd be saved', so says liana-like one.
O, Queller of Brahma's head. Would it behove You Tillaier?

285. கொடியைக் கோமளச் சாதியைச் கொம்பிளம்
பிடியை என்செய்திட் டீர்பகைத் தார்புரம்
இடியச் செஞ்சிலை கால்வளைத் தீர்என்று
முடியும் நீர்செய்த மூச்சறவே. 7

'O Archer of Meru's ends to end the foes 'triple forts'
Thus my liana-like, -champak; Young She-elephant

Hails languishing. When would this
Privation caused by You end? What art is Yours!

286. அறவ னேஅன்று பன்றிப் பின்ஏகிய
மறவ னேஎனை வாதைசெய் யேல்எனும்
சிறைவண் டார்பொழில் தில்லையு ளீர்எனும்
பிறைகு லாம்நுதற் பெய்வளையே. 8

'Virtue-mien' One who hunted once a boar of yore!
Don't hurt me' cries She. With crescent shaped
Temple, wearing bangles accosts You : 'O, Winged-
Bee-buzzed groves abounding Tillai Dweller!'

287. அன்ற ருக்கனைப் பல்லிறுத் தானையைக்
கொன்று காலனைக் கோள் இழைத் தீர்எனும்
தென்ற லார்பொழில் தில்லையு ளீர்இவள் 9
ஒன்று மாகிலள் உம்பொருட்டே.

O! breezy groved Tillai Dweller! In southerly,
She tells 'once You shattered the teeth of sun,
Slew a tusker, slaughtered Yama' oft and oft.
Seeking You, daily She is on the wane.

288. ஏயு மாறெழிற் சேதிபர் கோன்தில்லை
நாய னாரை நயந்துரை செய்தன
தூய வாறுரைப் பார்துறக் கத்திடை 10
ஆய இன்பம் எய்தி யிருப்பரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

They that sing these verses versed in wish
By Sethi king, on Tillai Lord Civa,
Without any flaw *literatim*, *verbatim*, pure,
Shall attain the bliss of Civaloka hereafter.

TIRUCCIRRAMBALAM

சேந்தனார் – திருப்பல்லாண்டு

29. கோயில் – 'மன்னுக தில்லை'

SENTANAAR – TIRUPPALLAANDU

Koyil - Mannuka Tillai

பண்:பஞ்சமம்

பதிக எண்: 29

திருச்சிற்றம்பலம்

289. மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து
புவனியெல் லாம்விளங்க
அன்ன நடைமட வாள்உமை கோன்அடி
யோமுக் கருள்புரிந்து
பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 1

TIRUCCIRRAMBALAM

May our Tillai ever be. May servitor's tribe increase,
Dismissing treasonous dissenters.
Entering the well-wrought Auric Hall,
For worlds to flourish, He, the spouse
Of Young Uma of swan-gait, conferring on
Us the seekers of His feet, gnosis great
To snap the onward birth-chain. Blest, we hail
That zealot to abide for Eternal Eons

290. மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்
மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டும் கொடுத்தும் குடிகுடி யீசற்காட்
செய்மின் குழாம்புகுந்
தண்டங்கடந்த பொருள்அள வில்லதோர்
ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருள் என்றே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 2

May such hard of heart who melt not depart.
  May servitors faithful hasten to gather.
With His Grace-given flesh, weal and soul
  May clans all serve Him; throng to hail,
In His mystic Spatium, Him past worlds,
  As Ens of bate-less bliss in spate,
As Primordial, Perennial, Present, Compresent,
  As Timeless to abide for Eternal Eons.

291. நிட்டையி லாஉடல் நீத்தென்னை ஆண்ட
நிகரிலா வண்ணங்களும்
சிட்டன் சிவனடி யாரைச்சீ ராட்டுந்
திறங்களு மேசிந்தித்
தட்டமூர்த் திக்கென் அகம்நெக ஊறும்
அமிர்தினுக் காலநிழற்
பட்டனுக் கென்னைத்தன் பாற்படுத் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 3

Of His nonpareil Acts that took me,
  That changed my fickle flesh sans faith,
Into swerve-less contemplation
  Of Civa's sublime play exalting His servitors,
May we think and greet the Lord of forms eight,
  Our Ambrosia welling melting our hearts,
Our preceptor beneath the *Kallaal* shade; I His vavasour,
  Pray Him to abide for Eternal Eons.

292. சொல்லாண்ட சுருதிப்பொருள் சோதித்த
தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண் டிற்சிதை யும்சில தேவர்
சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண்டகன கத்திரள் மேரு
விடங்கன் விடைப்பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 4

O, Pure hearted vassals, Beyond deep exploring
  The Vedic canon of verities, poised are You firm.

Never wavering in meaner ways, seeking
Lesser Devas that never last as supreme,
May we greet hence, Him fair, who arched the auric Meru,
Whose Taurus is His mount, Who is One Civa
Who is Time-Transcending; in *benedicite*. May we
Hail Him to abide Eternal Eons.

293. புரந்தரன் மால் அயன் பூசலிட் டோலமிட்
டின்னம் புகலரிதாய்
இரந்திரந் தழைப்பஎன் உயிர்ஆண்ட கோவினுக்
கென்செய வல்லம்என்றும்
கரந்துங் கரவாத கற்பக னாகிக்
கரையில் கருணைக்கடல்
பரந்தும் நிரந்தும் வரம்பிலாப் பாங்கற்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 5

Indra, fair Maal and Brahma haughty
In prior pride fussed much;
Could'nt reach Him but in wait are imploring.
But we are taken by His beneficence.
How can we recompense this unseen Kalpaka-tree
Gracing all we want as shore-less sea of mercy?
Grace boundless are His feet. May we
Greet Him to abide for Eternal Eons.

294. சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன் செங்கண்மால்
எங்குந் திசைதிசையன
கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக் குழாங்குழா
மாய்நின்று கூத்தாடும்
ஆவிக் கமுதைஎன் ஆர்வத் தனத்தினை
அப்பனை ஒப்பமரர்
பாவிக்கும் பாவகத் தப்புறத் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 6

Brahma, Indra and ruddy-eyed fair Maal
From bournes varied with offerings sacred
Came thronging to worship the Lord, who is
Ambrosia to my being, opulence to my craving.

He, the Dancer Holy, reach-less to the thought of Devas
Circumscribed by limiter-births. Stands He
Transcending all their searches even. Blessed May we
Hail Him to abide for Eternal Eons.

295. சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவுபெற் றேன்பெற்ற
தார்பெறு வார்உலகில்
ஊரும் உலகும் கழற உழறி
உமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 7

In way proper to Civa-via and Grace steadfast
I, His vassal, have secured the Gnosis:
He my Lord is the sole Taker of Beings all
None else have attained this. At the ruddy feet
Of the Lord of Civaloka, what I had none had had.
I sing amuck His praise for the city and the world to sing
The weal of Uma's spouse for skies and worlds to know.
May we Hail Him to abide for Eternal Eons.

296. சேலும் கயலும் திளைக்குங்கண் ணார்இளங்
கொங்கையிற் செங்குங்குமம்
போலும் பொடியணி மார்பிலங் கும்மென்று
புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
மாலும் அயனும் அறியா நெறிதந்து
வந்தென் மனத்தகத்தே
பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின் றானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 8

"The Holy Ash on the Holy chest of Our Lord
Is much meet with the red Kum-Kum smear
On the bosoms of Young girls with carp or trout like eyes,"
Thus the servitors praise. He has shown me the way
Un-chartable by fair Maal and Brahma
In my heart as springs of milk and ambrosia

He welled fusing me with *vita nuova*. May we
Hail that Ever-during to abide Eternal Eons.

297. பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 9

When Upamanyu, son of sage Vyagrapada
Cried for milk, getting it not, Lord pooled
The lactic sea; and once upon a time
He endowed the fair Maal with divine Discus;
Holding Mystic Tillai Spatium ever
As His prime Dais for Andanars to gaze
He Dances the Dance gracing us. Blessed May we
Hail our Lord to abide Eternal Eons.

298. தாதையைத் தாள்அற வீசிய சண்டிக்கவ்
வண்டத் தொடுமுடனே
பூதலத் தோரும் வணங்கப்பொற் கோயிலும்
போனக மும் அருளிச்
சோதி மணிமுடித் தாமமும் நாமமும்
தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 10

For Chandesa who felled his father's legs with an axe
Lord accorded a shrine enshrined
For celestials and terrestrials to worship him;
Besides He gave him the offering, the fair wreath
Worn on crest and named Him Chandan
The president of all servitors. And thus
He credited his discredited deed. May we
Hail Him our Lord to abide Eternal Eons.

299. குழல் ஒலி யாழ்ஒலி கூத்தொலி ஏத்தொலி
எங்கும் குழாம்பெருகி
விழவொலி விண்ணள வுஞ்சென்று விம்மி
மிகுதிரு வாரூரின்
மழவிடை யாற்கு வழிவழி ஆளாய்
மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழவடி யாரொடுங் கூடிஎம் மானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 11

Tunes from bamboo flute and yaazh,
Beats of dancing hymnodic strain,
All augment concerting in festivities
Soaring to cerulean in fair Aaroor
Where a lineage of familists slave
For ever-Young-Taurus-rider Lord. In their clans
Married intra-, servitors succeed of yore and now.
With them Hail Him to abide Eternal Eons.

300. ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாரா யணனொடு நான்முகன் அங்கி
இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 12

In graceful Aadirai day, of the Devas to darshan
Him our Lord were fair Maal, Four-faced, Agni, Sol
And Indra and all. On the car-street
Poured in from four airts Deva-clans riding cars.
May we sing the hoary praise of Lord Civa
Omnipresent on this *Pritvi* and perform Dance
In accord. May we hail the Lord of Aadirai,
The Betel-Geuse, to abide for Eternal Eons.

301. எந்தைஎந் தாய்சுற்றம் முற்றும் எமக்கமு
தாம்மெம் பிரான்என் றென்று

சிந்தை செய்யும் சிவன் சீரடியார்
அடிநாய் செப்புரை
அந்தமில் ஆனந்தச் சேந்தன் எனைப்புகுந்
தாண்டுகொண் டாருயிர்மேற்
பந்தம் பிரியப் பரிந்தவ னேஎன்று
பல்லாண்டு கூறுதுமே. 13

திருச்சிற்றம்பலம்

Ambrosial sweet Civa-Lord is for sure
Our father, mother and kin. Thus do
Servitors contemplate. Baser cur-like
Low-down Senthan worships His fair feet;
Invokes Him Honey-like-Rex-Red-Giant bestowing
Bliss imperishable. Fain has He come, taken, graced
To snap the bonds of Beings. In Benediction, we hail
Senthan-sung Lord to abide Eternal Eons.

TIRUCCIRRAMBALAM

Glosses (Secretive)

Decad 1

அம்பலம் - This is an OPEN-NESS un-hemmed in by the gross. In Tillai 'ambalam' the carnal mesh is done away with.

குணம் - As Civa-attribute it lets the devotee remember the Civa-seed in all, waiting to quicken.

தாணு - The uncreate exponential of Civa is Brahma as *Śaśvatā*.

முப்புரம் - The triple citadels are the triple flaws with infective agents like anger, lust etc. They are the inflammables for Civa-Lord who is *anagha*.

வைதீகத்தேர் - The wheel of Vedic life. Vedas-and-Angas are *Rathangas*.

அயன் - Brahman in higher state of consciousness causing '*vivardhana*' and taking to distorted increase of questing for the crest of Civa.

Decad 2

ஓமம் - The word implies the '*yupa*' column. Ritually the desires as many-a-zucchini are to be flamed up. It is a *Sākshi* of sin-cinerary.

சேமம் - A condition free from extinction-crisis; Linguistically safe as *ashvatta*, (*ficus reliqiosa*) a spiritual-corporate tree, outstanding. 'Ecstasy'.

Decad 3

யோகம் - Yoke, a relationship with the Beloved Civam cutting through the five sheaths of the clutter of wardrobe, the gross *mundi* is made of.

நாதாந்த - The ultimate field where *nādā* as *prānā* is free from dissipating urges. The Civa as pillar-flame is

micro-somatically ritualized in the *ida-pingala-sushumna* runnels through the *saptajihva* states where lapsus linguae occurs. The somatic is metonymic reduction. The eighth ultima. The 'elan' is bound for the Nādānta state.

Decad 4

சுருதி - A Vedic refrain heard without effort as *ajapa-japam*, as part of the orthodox direct revelation.

இடபம் - Taurus. It is the darting mount. It is *sharva*, arrow-like, arching the pious, toward Civam.

Decad 5

ஏகநாயகன் - Upanishadically, *eka eva advaitam*: one sans a second. *Naika* is 'not one'. One, not-one: This name helps us to tell the unitive state from *asuddha* māyā.

பிறமன் - Here it means Tat, where thoughts and words turn back, becoming still.

Decad 6

சோதி - Deva shining with Devi. The paternal-maternal principle ideally completes the sixfold splendors: weal, power, dharma, esteem, beauty and gnosis.

Rig vedically the One is Jyoti-Tamas. M. Sundarraj in his Ṛg Vedic studies has explained the immense significance of Jyoti(சோதி). The lux oritur experience refrains through out the Ninth Tirumurai. In this context, Rv perception of Jyoti is indeed rewarding "The Rg Veda possesses many words for the concept 'light', and equally so for its antonym, 'darkness'.

Some of the more common terms for 'light' are prakāśa, praketa, śveta, ruc, bhānu, jyoti, svar and

so on. (The word 'svar' is reserved for consideration in a later study. Only the substantive (noun) and adjectival forms are considered here, not the verbals or predicates). Translators and commentators of Rg Veda treat these various terms as if they are synonymous, equating them in English to light. (In German licht). Variations are attempted by the use of adjectives like 'brilliant, bright etc', or by stronger terms such as 'beam, rays, splendor, glory', etc. Where however, the context demands it positively, such as, for example by the appearance of the qualification, hrdasya, (literally 'of the heart'), the translators introduce the modification, 'inner light', or even 'wisdom'. Where the reference is clearly to the sun, śveta is translated as 'white', or if it is to the morning, as 'dawn'. In the case of jyoti, it is recognized that something deeper is involved, but as I will demonstrate shortly, due to the cultural gap that exists not only between the West and the Rg veda, but even between the text and later Hinduism, the distinction, which is fundamentally qualitative, is not sufficiently brought out.

The concept of light, with its concomitants (of whatever quality and nature it may be), involves its antonym, darkness. Here also, the meaning commonly assigned to all these words is black or dark, but in such a way as if they are synonyms. There is a considerably greater degree of recognition of differences in nuance in the use of these words, but still the cultural gap between the original composers and the later commentators, whether Western or Indian, still persist to the extent that, in the case of, tamas at least, the sense in the text is completely (with rare exceptions) missed.

Jyoti and tamas are in the Rg Vedā linked together in a special manner in a correlative role which is crucial to the understanding of the myths and the philosophy of the text. The objective of this study is

to elucidate this relationship which would clear the ground for further studies of the mythology and lead ultimately to a correct appreciation of Rg Vedic thought. As a preliminary thereto, the sense in which the other terms relating to light and darkness respectively are used may be examined. This will enable us to see clearly what is unique about the jyoti-tamas syndrome in the Rg Veda.

Of the various terms, other than tamas, applicable to darkness which have been enumerated above, '*andhas*' stands some what differently, at least in some passages, from others. *Nila*, *Kṛṣṇa* and *asita* are associated more with black colour as such, than with the abstract concept of darkness, Thus these three terms refer to darkness in a material sense, whereas *andhas* refers principally to darkness such as a blind person feels; sometimes, however, this term becomes occasionally a little more abstract when it seems to refer to blindness of intellect or something very near to it".

M. Sundarraj, RG Vedic studies, International society for the Investigation of Ancient civilization, Chennai, 1997.

பொன்னி - River Kāviri bringing the auric hill's nectarine ambrosia. She is *Amrita*.

தந்து - This signifies Purusha, its core, its secret of the Most High focused as atomistic smallness: form which the web of universe just more, issues.

Decad 7

மனம் - No word is close to '*manas*' *śabdā*. It is so secure as *bhuta-bhrit*. Civa-thought as '*semushi*', not as '*cogito*' erodes the walls of the ergocentic mind and makes it '*manas*' in its '*sarovar*' seeking its Own-One level with Civam.

சிந்தூரம் - Red, observable, explosion of red hardly measured. A mystic wilderness of an Arsenic Mount la verna!

Decad 8

கோபுரம் - Literally, '*civitas dei*'. As tiered analogue. It is a spire where thought transpires. The '*achintya*' condition is presupposed on mere seeing it with a lotus-face; verily eyes that see a Gopura turn '*aravindāksham*'.

Decad 9

ஆரணம் - Vyasa gets the credit for this *Brahma-vidya* par excellence. It is *brih* constantly expanding for eons.

Decad 10

தாது - This pollen-like, though-polinating *samskara*, is the source of a chain thought.

Decad 11

பன்னகாபரணன் - One ornamented with snakes. It is the halo-depiction of *bhushana*, cum *bogavrksha*. Civa is such form.

அனிலம் - The word is suggestive of all its relations to Aghora and Śikha. To limb fire metaphorically is to flame it up in 'tongues'.

அம்பரம் - Space where all tatwās dissolve ending in māyā, tending to purity. Thus it is an integral of other impure domains and *bhūtas*.

Decad 13

புண்ணியம் - Not simply virtue but an attainment got in worship close to *nivṛtti*.

Decad 15

உமையாள் – A composite of eight *śaktis* on the lotus throne where beginning and ending are concurrent.

Decad 16

மந்தாரம் – Here it is the *pratima* of a flower whose features are still to be experienced by slow *āvāhana*.

Decad 18

விடங்கர் – *Divyadehaswaroopam* on *divyāsana*.

Decad 19

நூபுரம் – This ornament is Metaphoric of an inherent capacity of Consciousness. A kriyasakti par excellence. It also suggests Gangetic lilt!

Decad 20

அஞ்சுவேள்வி – Sacrifices relating to self, place, mantra, Civalinga and offerings.

Decad 21

அகத்தியர் – *Kumbajanmana* - pitcher-born. The sage of the south whom vindya obeyed.

Decad 22

அந்தணர் – A clan of brahmans who by rites, seek liberation. *Mumukshus*.

Decad 25

ஒளி எரி - Undifferentiated light-as-eye-flame.

Decad 27

அவுணர் - Un-toward imposers

Decad 28

அடுக்கண் - Differential light-substitute eager for performatory offerings.

Decad 29

மேரு - Mount-as-Pedestal representing Śakti, un-Timing all aeons, this mount is Aurea Prima Sata.

பதி - As an apparent *upādhi*, lordship surpasses the qualifying wordage. Thus *śabdānta* and *lingānta* and *adhyakshānta* are epistemological transcendence dismissing all limiter adjuncts. 'Pacupati' in which Pacu is a limiter adjunct and noun which in itself is not capable of the means of knowing Pati through eternal *cit*.

பசு - This is sheer multeity of souls compresent with the Omneity of Pati. Taken as an ent single, whatever its manifest form be, it is in limited free play despite the mesh of ties which enable one of its ulterior functions. From tether to tether, birth to birth, it moves till un-tethering results for it to flee from the muteity and to be risen from the *jada-cit* interregnum and be offered as *Medhya* to Pati's *citākāśam*.

பாசம் - This is a web of Triple flaws and Karmānubanda and māyā.

Selected Bibliography

Sanskrit Sources

Kāmikāgama, pūrvabhāga. Edited by C. Svaminatha Sivacarya. Madras: South Indian Archakas Association, 1975.

Śivārcanācandrikā of Appayadīṣita. Edited by Kalisvara Sivacarya. Devakottai: Saivagamasiddhantaparipalanasangha, 1922.

Somaśambhupaddhati of Somaśambhu. Edited by K. M. Subrahmanya Sastri. Devakottai: Saivagamasiddhantaparipalanasangha, 1931.

Other Sources

Dr. Ramachandran T. N. **Tirumurai the Sixth**, Tamil text with English Translation. Dharmapuram: Dharmapuram Aadheenam, 1995.

Devasenapathy, V. A. **Of Human Bondage and Divine** Grace. Cidambaram: Annamalai University, 1963.

Peterson, Indira. **Poems to Śiva.** Princeton: Princeton University Press, 1989.

Whaler, James. **Counterpoint and Symbol.** Copenhagen, 1956.

Mackellar, w., ed. **The Latin Poems of John Milton.** Cornell studies in English, No. xv. New Haven, Conn. 1930

More, Henry. **The Immortality of the Soul.** 1659.

Nicolson, Marjorie H. **'Milton and the Conjectura Cabbalistica'**, PQ, vi, 1927.

Panofsky, Erwin. **Studies in Iconology.** New York and Evanston, Ill. 1962.

Wilson Knight, G. **The Burning Oracle.** Oxford 1939.

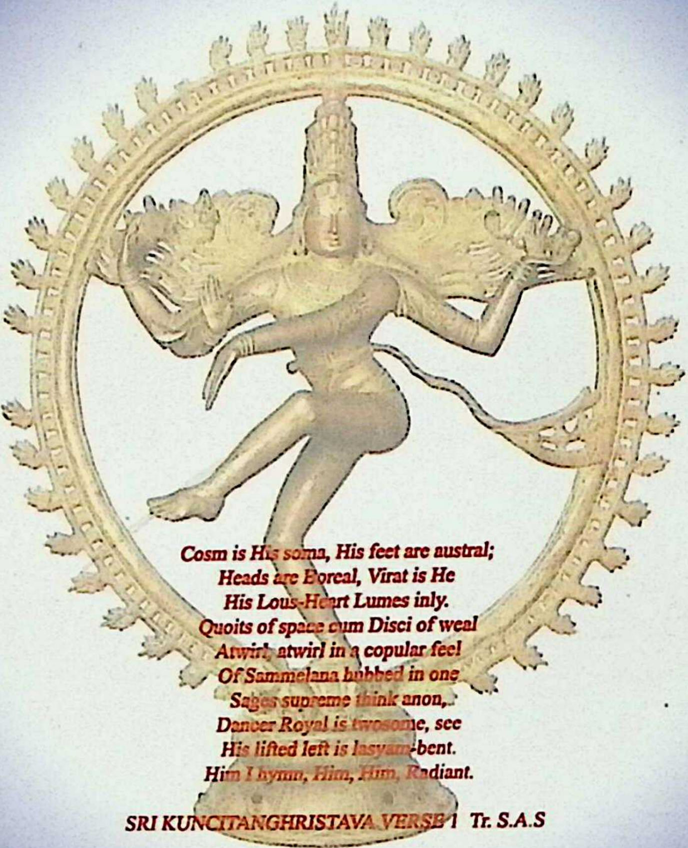

Cosm is His soma, His feet are austral;
Heads are Boreal, Virat is He
His Lous-Heart Lumes inly.
Quoits of space cum Disci of weal
Atwirl, atwirl in a copular feel
Of Sammelana hubbed in one
Sages supreme think anon,
Dancer Royal is twosome, see
His lifted left is lasyam-bent.
Him I hymn, Him, Him, Radiant.

SRI KUNCITANGHRISTAVA VERSE 1 Tr. S.A.S

காந்தளகம்